

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 71 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning (EU)
2016/1624 om den europeiske grense-
og kystvakten (videreutvikling av
Schengen-regelverket)

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 71 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning (EU)
2016/1624 om den europeiske grense-
og kystvakten (videreutvikling av
Schengen-regelverket)

Innhold

1	Innledning	5	Forslag til vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket)	12	
2	Generelt om Frontex og forordningen	6			
3	Norges tilknytningsavtale til byrået av 1. februar 2007	6	Vedlegg		
4	Nærmere om innholdet i forordning (EU) nr. 2016/1624	7	1	Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakten og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399, og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF.....	13
5	Nærmere om de viktigste bestemmelsene i forordning (EU) nr. 2016/1624	7			
6	Forholdet til norsk rett	10			
7	Økonomiske og administrative konsekvenser	10			
8	Vurdering og tilråding	10			

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 71 S

(2018–2019)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket)

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 10. april 2019,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Innledning

Europaparlamentet og EUs Råd vedtok 14. september 2016 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten, og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399, og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF. Rettsakten innebærer en videreutvikling av Schengen-regelverket.

Forordning 2016/1624 oppretter det europeiske grense- og kystvaktbyrået, som fortsatt skal bære kortnavnet Frontex. Forordningen erstatter og opphever Rådsforordning (EF) 2007/2004 om opprettelse av grensebyrået Frontex og Europaparlaments- og rådsforordning 863/2007 om opprettelse av beredskapsteam for grensekontroll (RABIT). Hensikten med forordningen er å videreutvikle Frontex' mandat og styrke samarbeidet mellom medlemsstatene og Frontex. Dette skal sikre en helhetlig europeisk yttergrenseforvaltning, og dermed bedre kontroll med Schengen-området yttergrenser. Videre skal Frontex i større grad kunne aktivt bistå medlemsstater som

behøver assistanse til å ivareta sine forpliktelser etter fellesskapsregelverket om grenser. Frontex gis en utvidet rolle i arbeidet med retur av tredjelandborgere uten oppholdstillatelse i Schengen-området.

Norge er tilknyttet Schengen-samarbeidet gjennom avtale av 18. mai 1999 om Norges og Islands tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket. Norge skal på selvstendig grunnlag avgjøre om innholdet i rettsakter som er en videreutvikling av Schengen-regelverket, skal godtas fra norsk side og innarbeides i norsk rett. Gjennomføring av rettsakten krever bevilgningsvedtak, og anses også å være en sak av særlig stor viktighet. Stortingets samtykke til godtakelse av rettsakten er derfor nødvendig etter Grunnloven § 26, andre ledd. I henhold til tilknytningsavtalen artikkel 8 nr. 2 bokstav a, jf. bokstav c, underrettet Norge 19. desember 2016 Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen om godtakelse av forordning (EU) nr. 2016/1624 om den europeiske grense og kystvakten, med forbehold om Stortingets samtykke.

Rettsakten i norsk oversettelse følger som trykt vedlegg til proposisjonen.

2 Generelt om Frontex og forordningen

Grensebyrået Frontex ble opprettet i 2004 for å bistå Schengen-statene i å ivareta sitt ansvar for de felles yttergrensene. Det er avgjørende for Schengen-området funksjon som et område uten indre grensekontroll, at yttergrensekontrollen fungerer som forutsatt. Effektiv yttergrensekontroll, herunder kampen mot organisert grenseoverskridende kriminalitet, er videre viktig for å ivareta Schengen-områdets indre sikkerhet. Det er i medlemsstatenes interesse at alle gjennomfører yttergrensekontrollen i tråd med felles regler og standarder.

Det sterke migrasjonspresset mot Europa i 2015, med påfølgende sekundærbevegelser av migranter innad på Schengen-territoriet, tydeliggjorde mangler i måten medlemsstatene hver for seg og i fellesskap ivaretok kontrollen med Schengen-områdets yttergrenser.

Det europeiske råd (EUs stats- og regjeringssjefer) etterlyste i sitt møte den 25. og 26. juni 2015 en styrket yttergrenseforvaltning som del av en helhetlig løsning på det sterke migrasjonspresset EU var under på det tidspunktet. Korrekt gjennomføring av en europeisk helhetlig grenseforvaltning ble fremholdt som et sentralt element i dette. For å oppnå dette, så man det som nødvendig å styrke grensebyrået Frontex.

Det slås i forordningen fast at Frontex siden etableringen har lyktes godt med å bistå medlemsstatene med å gjennomføre de operative aspektene av forvaltning av de ytre grensene gjennom fellesoperasjoner og utplassering av grensekontrollteam, risikoanalyser, informasjonsutveksling, samarbeid med tredjestater og retur av personer som er gjenstand for returvedtak. Det fremholdes imidlertid at det er nødvendig å forsterke forvaltningen av de ytre grensene ved å bygge videre på Frontex' arbeid, og videreutvikle Frontex til et byrå som sammen med medlemsstatene deler ansvaret for forvaltningen av de ytre grensene.

Forordningen etablerer en europeisk grense- og kystvakt. Denne består av Det europeiske grense- og kystvaktbyrået, som tilsvarende det tidligere FRONTEX, men med utvidet mandat. Videre inngår medlemsstatenes nasjonale myndigheter ansvarlige for grensekontroll, inkludert kystvakt så langt denne utfører grensekontrolloppgaver. Formålet er å sikre gjennomføringen av fellesskapsregelverket om kontroll på Schengen-områdets yttergrenser, å bedre kunne bistå medlemsstater som behøver assistanse for å ivareta sine forpliktelser, samt å

styrke arbeidet med retur av tredjelandsborgere uten oppholdstillatelse i Schengen-området. Det presiseres i rettsakten at hovedansvaret for grensekontroll på yttergrensene fortsatt tilligger den enkelte medlemsstat.

3 Norges tilknytningsavtale til byrået av 1. februar 2007

I henhold til St.prp. nr. 71 (2004–2005) samtykket Stortinget 15. juni 2005 til 1) godtakelse av vedtak om videreutvikling av Schengen-regelverket (rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 om opprettelse av et europeisk byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i EU) og 2) inngåelse av avtale om Norge og Islands deltakelse i det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i EU.

Avtalen om Norge og Islands deltakelse i det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i EU, den såkalte tilknytningsavtalen, ble undertegnet 1. februar 2007, og fastsetter de nærmere betingelsene for Norges tilknytning til grensebyrået Frontex, som ble etablert gjennom Rådsforordning (EF) 2007/2004. Gjennom denne avtalen reguleres blant annet Norges stemmerett i byråets styre, Norges økonomiske bidrag til byrået og byråets rettslige status.

Gjennom tilknytningsavtalens artikkel 12 opprettes det en ordning hvor Frontex kan utplassere kontaktpersoner (liaisoner) i Schengen-statene. Disse kontaktpersonene skal etter artikkel 59 nyte immunitet på linje med annet personell utsendt fra EU. Frontex-utsendingen med ansvar for Norge er for tiden plassert i Stockholm.

Det er i Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 2016/1624 lagt til grunn at det nye grense- og kystvaktbyrået trer inn i Frontex' rettslige posisjon. Det vil dermed ikke være nødvendig for Norge å inngå en ny avtale med EU om tilknytning til Frontex.

4 Nærmere om innholdet i forordning (EU) nr. 2016/1624

Forordningen er delt opp i fem kapitler.

Kapittel I i forordningen gir en beskrivelse av formålet, hva som utgjør den europeiske grense- og kystvakten og elementene i «europeisk helhetlig grenseforvaltning».

Kapittel II omhandler det europeiske grense- og kystvaktbyrået. I del 1 omtales byråets oppgaver generelt. I del 2 fastslås byråets plikt til å overvåke migrasjonsstrømmer mot yttergrensene og internt i Schengen-området, samt byråets plikt til å utarbeide og anvende risikoanalyser. Risikoanalysene skal omfatte alle sidene ved den helhetlige grenseforvaltningen, og baseres blant annet på informasjon fra medlemsstatene. Videre omhandles byråets utplassering av liaison-personell i medlemsstatene for kontroll av og bistand til statenes gjennomføring av sine grensekontrollforpliktelser. Byrået skal vurdere medlemsstatenes kapasiteter for grensekontroll opp mot resultatet av risikoanalysene, samt utarbeide anbefalinger til medlemsstatene på bakgrunn av sårbarhetsvurderinger. Del 3 tar for seg byråets oppgaver i yttergrenseforvaltningen, i hvilke tilfeller byrået kan yte bistand til en medlemsstat og hvordan dette kan skje og beslutningsprosessen for slike tiltak. Avslutningsvis omhandles medlemsstatenes bidrag til europeiske fellesoperasjoner, samt den stående mannskapsreserven. Del 4 omhandler byråets funksjon for å bistå og styrke medlemsstatenes arbeid med retur av tredjelandsborgere uten lovlig opphold i Schengen-området.

Kapittel III omhandler generelle forhold. Del 1 omhandler forholdet til grunnleggende rettigheter, opplæring av mannskap, byråets tilegnelse av teknisk utstyr, samt opprettelse av en teknisk utstyrspark og medlemsstatenes bidrag til denne. Videre fastlegges hvilken myndighet mannskap på oppdrag for byrået skal ha og deres rettslige ansvar. Del 2 omhandler vern av og håndtering av personopplysninger. Del 3 tar for seg byråets samarbeid med EU-stater som står utenfor Schengensamarbeidet, med EU-institusjoner og andre EU-byråer, og med tredjeland. Her omhandles blant annet endringer i Rådsforordning (EC) nr. 1406/2002 om den europeiske sjøsikkerhetsorganisasjonen (EMSA). Del 4 tar for seg generelle organisatoriske forhold ved byrået, herunder sammensetning, funksjoner og stemmereglene. Del 5 omhandler finansiering av byrået og budsjettekniske bestemmelser.

Kapittel IV i rettsakten gjør nødvendige endringer i Europaparlaments- og Rådsforordning (EU) 2016/399 (Grenseforordningen).

Kapittel V omhandler regelmessig evaluering av rettsaktens effekt og måloppnåelse, samt tidspunkt for ikrafttredelse og anvendelse.

5 Nærmere om de viktigste bestemmelsene i forordning (EU) nr. 2016/1624

Artikkel 1 angir at forordningen oppretter en europeisk grense- og kystvakt som skal sikre helhetlig europeisk grenseforvaltning ved de ytre grensene.

Artikkel 2 definerer visse uttrykk brukt i forordningen.

Artikkel 3 slår fast at Det europeiske grense- og kystvaktbyrået og medlemsstatenes nasjonale myndigheter som har ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, skal utgjøre den europeiske grense- og kystvakten. Artikkelen slår videre fast at både byrået og de nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning, skal opprette strategier for helhetlig grenseforvaltning.

Artiklene 4–5 beskriver hovedtrekkene i den helhetlige europeiske grenseforvaltningen. Dette inkluderer grensekontroll, søk- og redningsaksjoner, risikoanalyser, samarbeid mellom medlemsstatene med støtte og koordinering fra byrået, samarbeid mellom relevante nasjonale myndigheter, samarbeid mellom relevante byråer i den europeiske union og samarbeid med tredjestater. Tekniske og operative tiltak innenfor Schengen-området, retur av tredjestatsborgere, bruk av teknologi, kvalitetskontroll, samt solidaritetsmekanismer inngår også som deler av en helhetlig yttergrenseforvaltning.

Den helhetlige europeiske grenseforvaltning er et felles ansvar for medlemsstatene og det europeiske grense og kystvaktbyrået. Dette skal legges til grunn i byråets gjennomføring av konseptet. Det primære ansvaret for å ivareta sin del av den felles yttergrensen vil ligge hos den enkelte medlemsstat. Byrået på sin side skal støtte gjennomføringen av fellesskapstiltak for forvaltning av yttergrensen ved å forsterke, vurdere og koordinere medlemsstatenes arbeid med disse tiltakene og gjennom bistand til returarbeid.

Artiklene 6–8 gir nærmere bestemmelser om byrået og dets oppgaver. Byrået skal blant annet overvåke migrasjonsstrømmer og utføre risikoanalyser i alle spørsmål som gjelder helhetlig grenseforvaltning. Det skal også gjennomføre en sårbarhetsvurdering av og overvåke forvaltningen av de ytre grensene. Byrået skal videre bistå medlemsstatene i omstendigheter som krever teknisk og operativ bistand ved de ytre grensene ved å

koordinere og organisere fellesoperasjoner. Forordningen foreskriver at byrået blant annet også har oppgaver knyttet til å opprette og utplassere europeiske grensekontrollteam, samt opprette en teknisk utstyrspark som skal utplasseres ved fellesoperasjoner.

Byrået skal videre bistå medlemsstatene teknisk og operativt i gjennomføringen av retur av tredjelandborgere som er gjenstand for et returvedtak. Byrået skal etablere en mannskapsreserve til overvåking av tvangsreturer, til ledsaging ved tvangsreturer og med returspesialister, samt opprette og utplassere europeiske returteam som kan bistå medlemsstater i å organisere og gjennomføre returoperasjoner.

Artiklene 9–12 omhandler overvåking og kriseforebygging. Det fastlegges at byrået og de nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning og returer, skal samarbeide og utveksle informasjon. Byrået skal følge med på migrasjonsstrømmene til og innenfor Unionen, og utarbeide generelle risikoanalyser som skal fremlegges for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen. Byrået skal også utarbeide skreddersydde risikoanalyser for operative aktiviteter. Medlemsstatene skal på sin side fremlegge opplysninger om situasjon, utviklingstendenser og mulige trusler ved de ytre grensene og på returområdet.

Byrået skal også oppnevne og beslutte utplassering av kontaktpersoner (liaison-personell) som skal være forbindelsesledd til nasjonale myndigheter. En slik utsending kan dekke flere medlemsstater. De praktiske detaljene rundt utplassering, tilganger og liknende avtales i hvert tilfelle mellom Frontex og den aktuelle medlemsstaten. Liaisonpersonellet skal bistå medlemsstatene i å gjennomføre sine forpliktelser etter fellesskapsregelverket, og støtte innsamling av opplysninger som byrået ber om fra medlemsstatene for å overvåke ulovlig innvandring og gjennomføre risikoanalyser.

Artikkel 13 gir bestemmelser om sårbarhetsvurderinger. Frontex skal, blant annet på bakgrunn av risikoanalyser, informasjon mottatt fra medlemsstatene og rapporteringer fra utplasserte liaison-offiserer, utarbeide sårbarhetsanalyser for de enkelte medlemsstatene. Formålet er å kunne avdekke forhold ved hvordan en medlemsstat har organisert, utstyrt eller gjennomfører sin yttergrensekontroll, som nå eller i en gitt situasjon, vil kunne utsette Schengen-området funksjon for risiko. Sårbarhetsanalysen vil være et verktøy for medlemsstatene for å sikre at deres yttergrensekontroll skjer i overensstemmelse med fellesskapsregelverket. Analysene skal skje på bakgrunn av en felles metodikk.

Etter at sårbarhetsanalysen er gjennomført, vil medlemsstaten få anledning til å kommentere resultatet. På bakgrunn av funn gjort i sårbarhetsanalysen, kan Frontex' direktør anbefale avhjelpende tiltak. Tiltakene skal utarbeides i konsultasjon med den aktuelle medlemsstaten, og skal inneholde en frist for gjennomføring. Dersom medlemsstaten ikke gjennomfører de anbefalte tiltakene, skal direktøren henvise saken til byråets styre. Styret vil deretter treffe en bindende beslutning om hvilke tiltak den aktuelle medlemsstaten må treffe for å avhjelpe situasjonen. Dersom medlemsstaten fortsatt ikke gjennomfører de pålagte tiltakene, skal styret henvise saken til Rådet og Kommisjonen for videre oppfølging.

Artikkel 19 omhandler tilfellet der en medlemsstat enten ikke etterkommer en beslutning fra Frontex' styre om å gjennomføre spesifikke tiltak, eller står overfor en spesifikk og uforholdsmessig utfordring på sin del av yttergrensen og ikke ber byrået om bistand til å håndtere situasjonen. Dersom medlemsstatens yttergrensekontroll som følge av dette, blir så mangelfull at Schengen-området funksjon settes i fare, kan Rådet, etter en anbefaling fra Kommisjonen, beslutte å pålegge den aktuelle medlemsstaten å motta bistand, organisert av Frontex, for å avhjelpe situasjonen. Dersom Rådet fatter slik beslutning, skal byråets direktør beslutte hvilke tiltak som skal treffes, og utarbeide en operasjonsplan. Det må oppnås enighet mellom direktøren og den aktuelle medlemsstaten om operasjonsplanen. Medlemsstaten skal videre tilrettelegge slik at Rådets beslutning kan gjennomføres.

Selv om regelverket tar som utgangspunkt at en medlemsstat aksepterer og bidrar til å gjennomføre Rådets beslutning, er nasjonalstaten fortsatt suveren til å avgjøre hva som kan godtas. Dersom det derfor ikke oppnås enighet om operasjonsplanen, eller medlemsstaten ikke samarbeider om å gjennomføre tiltakene, kan Kommisjonen, som en siste utvei for å sikre Schengen-området funksjon, iverksette prosedyren for midlertidig indre grensekontroll etter Europaparlaments- og rådsforordning 2016/399 (grenseforordningen) artikkel 29. Dette innebærer at Rådet, etter anbefaling fra Kommisjonen, kan beslutte å anbefale enkelte medlemsstater å midlertidig gjeninnføre personkontroll på indre grenser mot den aktuelle medlemsstaten.

Artiklene 14–18 og 20–26 omhandler forvaltning av de ytre grensene. En medlemsstat kan be om bistand fra byrået for å oppfylle sine forpliktelser med hensyn til kontroll av de ytre grensene. Dette kan være fellesoperasjoner for å møte kom-

mende utfordringer, eller utplassering av grensekontrollteam i et begrenset tidsrom i tilfelle hvor en medlemsstat står overfor en situasjon med spesifikke og uforholdsmessige utfordringer. En medlemsstat som står overfor uforholdsmessige migrasjonsutfordringer, skal kunne be om bistand til håndtering av disse. Prosedyrene for å be om slike typer innsats blir beskrevet. Det gis bestemmelser om etablering og utplassering av grensevakter og annet relevant personale og om medlemsstatenes plikt til å bidra til disse kapasitetene. Det skal herunder etableres prosedyrer som oppretter en ordning for å motta og oversende til byrået klager mot alle personer som deltar i fellesoperasjoner, eller som utplasseres som del av grensekontrollteam.

Artiklene 27–33 omhandler retur av tredjelandborgere uten lovlig opphold på Schengenterritoriet. Byråets oppgaver på returområder omfatter koordinering av medlemsstatenes returaktiviteter, teknisk og operativ bistand til medlemsstater som står overfor særlige utfordringer, å koordinere bruk av IT-systemer og støtte til medlemsstatene i det konsulære samarbeidet for å identifisere tredjelandborgere og skaffe reisedokumenter. Byrået skal også bidra til å gjøre det lettere å utveksle opplysninger og kartlegge og sammenlikne beste praksis på returområdet.

Byrået skal opprette en reserve av observatører til tvangsreturer, og skal på anmodning stille observatører til rådighet for deltakende medlemsstater. Observatørene skal på medlemsstatenes vegne overvåke at returoperasjonen og returinnsatsene gjennomføres på en korrekt måte. Byrået skal også opprette en reserve av ledsagere til tvangsreturer. Det skal på anmodning stilles ledsagere ved tvangsreturer til rådighet for deltakende medlemsstater. På disses vegne skal de personene som er gjenstand for et returvedtak ledsages. Byrået skal også opprette en reserve av eksperter på retur, som for eksempel skal kunne ta på seg oppgaver knyttet til identifisering av visse grupper tredjelandborgere, skaffe reisedokumenter fra tredjestater og fremme konsulært samarbeid. Personell fra disse reservene skal kunne settes sammen til skreddersydde europeiske returteam for utplassering i forbindelse med returinnsatser. Byrået skal ikke ta stilling til grunnlaget for returvedtakene.

Artiklene 34–39 gir en del administrative bestemmelser. Innledningsvis fastslås det at når byrået utfører sine oppgaver i henhold til forordningen, skal det sikre vern av de grunnleggende rettighetene i unionsretten og relevante bestemmelser i folkeretten. Det skal videre fastsettes ret-

ningslinjer for oppførsel ved utførelse av byråets aktiviteter (code of conduct), opplæringsaktiviteter, samt forskning. Det gis videre bestemmelser om innkjøp, leie og forvaltning av utstyr. Byrået kan enten selv eller i samarbeid med andre kjøpe eller leie teknisk utstyr for utplassering.

Artiklene 40–43 gir fellesbestemmelser om utsendte grensekontroll- og returteam. Medlemmer av disse skal bare utføre oppgaver og utøve fullmakter i henhold til instruks fra og, som hovedregel, under tilstedeværelse av vertsstatens grensevakter eller personale som er involvert i returrelaterte oppgaver. Det gis videre bestemmelser om uniformering, bevæpning mv.

Artiklene 44–50 gir bestemmelser om informasjonsutveksling og vern av personopplysninger. Byråets behandling av personopplysninger er underlagt EUs gjeldende personvernregelverk. Byrået skal utvikle og forvalte et informasjonssystem som kan utveksle graderte opplysninger med ulike aktører. Det gis bestemmelser om hvilke formål byrået kan behandle personopplysninger for, bestemmelser om innsamling og om sletting.

Artiklene 51–55 gir regler om samarbeid med Irland og Storbritannia, om samarbeid med andre deler av EU-systemet, samt kystvakter og tredjestater.

Artiklene 56–79 inneholder bestemmelser om byråets organisering og drift. Det fremgår at byrået skal være et EU-organ lokalisert i Warszawa og være underlagt EUs protokoll om privilegier og immunitet. Det gis videre bestemmelser om byråets styre, direktør, rådgivende forum og at byrået skal ha en ansvarlig for grunnleggende rettigheter. Hver medlemsstat skal som hovedregel ha ett medlem i styret. Stater tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket skal også delta i byrået. De skal ha én representant og ett varamedlem hver i styret. Videre skal disse statene også ha en begrenset stemmerett i byråets styre. Byrået skal opprette et rådgivende forum for å bistå direktøren og styret med uavhengig råd i spørsmål om grunnleggende rettigheter. Blant annet skal FNs høykommissær for flyktninger inviteres til å delta i det rådgivende forum. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal ha som oppgave å bidra til byråets strategi for grunnleggende rettigheter, overvåke dets overholdelse av grunnleggende rettigheter og fremme dets respekt for grunnleggende rettigheter. Vedkommende skal være uavhengig ved utførelsen av sine oppgaver og skal rapportere direkte til styret. Byrået skal i samarbeid med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter etablere en klageordning. Denne skal

overvåke og sikre overholdelse av de grunnleggende rettigheter innen alle aktiviteter ved byrået. En person som påvirkes direkte av aktivitetene til byrået og som anser at egne grunnleggende rettigheter er krenket som følge av disse handlingene, kan levere en skriftlig klage til byrået. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter har ansvaret for behandling av klagen. Gjelder klagen en av byråets ansatte, skal direktøren i samråd med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter sikre en passende oppfølging, herunder disiplinære sanksjoner. For nasjonalt personell skal hjemstatene sikre en passende oppfølging, herunder disiplinære reaksjoner eller andre tiltak i samsvar med nasjonal lovgivning.

Vedlegg 1 fastsetter landenes bidrag til mannskapsreserven. *Vedlegg 2* er en sammenlikning av artikkelnummereringen mellom den opphevede forordningen om FRONTEX og den nye forordningen om den europeiske grense og kystvakten.

6 Forholdet til norsk rett

Lov om grensetilsyn og grensekontroll av personer § 8 stadfester at europeiske grensekontrollteam etter anmodning kan bistå politiet med gjennomføring av grensekontroll, i tråd med Norges deltakelse i Den europeiske grense- og kystvakten. Lov om grensetilsyn og grensekontroll av personer er ennå ikke trådt i kraft (Prop. 161 L (2016–2017)).

EUs personvernregelverk; personvernforordningen og personverndirektivet, er allerede gjennomført i norsk rett gjennom personopplysningsloven og politiregisterloven.

Det er ikke ansett nødvendig med ytterligere reguleringer i norsk rett for gjennomføring av forordning 2016/1624.

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

Norges utgifter til byråets driftskostnader skal etter tilleggsavtalen av 1. februar 2007 beregnes etter fordelingsnøkkelen fastsatt i Schengen-avtalens artikkel 12 nr. 1, tredje ledd. Dette betyr at Norges årlige bidrag til byråets totale budsjett beregnes etter en prosentsats lik forholdet mellom bruttonasjonalinntekt (BNI) og samtlige deltakerstaters bruttonasjonalinntekt. I 2018 beløp Norges budsjettandel seg til ca. 75 mill. kroner. For 2019 er budsjettandelen ca. 8,6 mill. euro. Størrelsen på Norges bidrag for 2020 og fremover

avhenger av byråets totale budsjett som det vedtas av Europaparlamentet og Rådet (EUs medlemsland), den forholdsmessige utviklingen mellom norsk BNI og de øvrige deltakerstatenes samlede BNI, samt kronekurs på betalingstidspunktet.

I tillegg kommer årlige kostnader forbundet med Norges bidrag til mannskapsreserven, samt øvrige nasjonale kostnader forbundet med økt aktivitet som følge av utvidelsen av byråets mandat. Disse kostnadene er usikre og varierer, men anslagsvis beregnet til 50 mill. kroner i 2019.

Norges kostnader til byrået og øvrige nasjonale kostnader, vil dekkes innenfor Justis- og beredskapsdepartementets gjeldende budsjett-rammer.

8 Vurdering og tilråding

Det er i Norges interesse at feil og mangler ved Schengen-medlemsstatenes yttergrensekontroll oppdages på et så tidlig tidspunkt som mulig slik at ukontrollert innpassering over yttergrensene unngås. Mangler ved yttergrensekontrollen i en medlemsstat vil også raskt kunne føre til utfordringer i andre medlemsstater på grunn av sekundærbevegelser mellom statene innenfor Schengen-området. Effektiv overholdelse og gjennomføring av regelverket om yttergrensekontroll bidrar til å bekjempe ulovlig innvandring og menneskehandel, og forebygger trusler mot medlemsstatenes indre sikkerhet og offentlige ro og orden. Det er således positivt at byrået fortløpende vil evaluere og kontrollere medlemsstatenes yttergrensekontroll. Ved å godta rettsakten, aksepterer også Norge å bli underlagt dette kontrollregimet. Totalt sett vurderes imidlertid kravene Norge underlegges å være av underordnet betydning sammenliknet med fordelene det innebærer at eventuelle feil og mangler ved andre Schengen-staters yttergrensekontroll avdekkes og korrigeres.

Forordning (EU) nr. 2016/1624 fastsetter at en medlemsstat som ikke ivaretar sine forpliktelser slik at Schengen-områdets funksjon settes i fare, kan pålegges å gjennomføre spesifikke tiltak, eller motta hjelp fra byrået. Et slikt pålegg kan imidlertid kun gis etter en grundig prosess, der medlemsstaten involveres og gis flere anledninger til å uttale seg og på eget initiativ treffe nødvendige tiltak for å avhjelpe situasjonen. Gitt at medlemsstaten til slutt står fritt til å akseptere operasjonsplanen for de pålagte tiltakene, og kan velge å ikke samarbeide om gjennomføringen, ligger den endelige beslutningen om å godta et pålegg i praksis fortsatt hos medlemsstaten. Rettsakten med-

fører i så måte ingen begrensning i medlemsstatenes suverenitet. Hvis imidlertid en medlemsstat ikke samarbeider om å gjennomføre et pålegg, kan Kommisjonen iverksette mekanismen for å gjeninnføre indre grensekontroll etter Europaparlaments- og Rådsforordning 2016/399 (Grenseforordningen) artikkel 29. Dette innebærer en balansert løsning der medlemsstatene ivaretar sin råderett, mens fellesskapet gis mulighet til å isolere og begrense skadevirkningene av at en medlemsstat ikke gjennomfører fellesskapsregelverket som forutsatt og heller ikke ønsker å motta nødvendig hjelp.

Opprettelsen av en stående mannskapsreserve byrået kan trekke på i hastetilfeller, samt opprettelsen av en teknisk utstyrspark, vil øke byråets mulighet til raskt å kunne bistå medlemsstatene i å overholde kontrollen på yttergrensen. Byrået vil dermed bedre være i stand til å avhjelpe pressituasjoner før de eskalerer.

Rettsakten gir også byrået større mulighet til å bistå medlemsstatene i å organisere retur av tredjelandsborgere uten oppholdstillatelse på

Schengen-territoriet. Dette må antas å ville ha en positiv effekt på antallet effektuerte vedtak om retur fattet av Schengen-statene under Europaparlaments- og Rådsdirektiv (EF) 2008/115. Blant annet vil medlemsstatenes jevnlige rapportering om planlagte tvangsreturer gjøre det enklere for byrået å arrangere felles returoperasjoner, noe Norge vil kunne benytte seg av.

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår godtakelse av forordning (EU) nr. 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket).

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket), i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til godtakelse av forordning (EU)
2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten
(videreutvikling av Schengen-regelverket)**

I

Stortinget samtykker i godtakelse av forordning (EU) 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket).

Vedlegg 1**Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakten og om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399, og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav b) og d) og artikkel 79 nr. 2 bokstav c),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité¹,

etter den ordinære regelverksprosessen² og ut fra følgende betraktninger:

1) På sitt møte 25. og 26. juni 2015 etterlyste Europarådet større innsats for å finne en omfattende løsning på migrasjonsstrømmene mot Unionens territorium, som savner tidligere motstykke, herunder ved å forsterke grenseforvaltningen for bedre å kunne håndtere de voksende blandede migrasjonsstrømmene. På deres uformelle møte om migrasjon 23. september understreket stats- og regjeringssjefene dessuten behovet for å kontrollere den dramatiske situasjonen ved de ytre grensene og å styrke kontrollen ved disse grensene, særlig gjennom ytterligere ressurser til Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union, Det europeiske asylstøttekontoret (EASO) og Europol, i form av menneskelige ressurser og teknisk bistand fra medlemsstatene.

2) Formålet med Unionens politikk på området forvaltning av ytre grenser er å utvikle og gjennomføre en europeisk helhetlig grenseforvaltning på nasjonalt plan og EU-plan, som er en nødvendig følge av den frie bevegelighet for personer i Unionen og en grunnleggende del av et område med frihet, sikkerhet og rettferdighet. Europeisk helhetlig grenseforvaltning er av stor betydning for å forbedre migrasjons håndteringen. Målet er å forvalte passeringen av de ytre grensene effektivt og å håndtere migrasjonsutfordringer og mulige framtidige trusler ved disse grensene, og dermed bidra til å bekjempe alvorlig kriminalitet med en grensekryssende dimensjon og sikre et høyt nivå av indre sikkerhet i Unionen. Samtidig er det nødvendig å handle med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene og på en måte som sikrer fri bevegelighet for personer i Unionen.

3) Europeisk helhetlig grenseforvaltning, som bygger på den firedelte modellen for adgangskontroll, omfatter tiltak i tredjestater, for eksempel innenfor rammen av den felles visumpolitikken, tiltak i samarbeid med nabo-tredjestater, grensekontrolltiltak ved de ytre grensene, risikoanalyse og tiltak innenfor Schengen-området samt returtiltak.

4) Når den europeiske helhetlige grenseforvaltningen gjennomføres, bør det sikres sammenheng med andre politiske mål, herunder at transport over landegrensene fungerer slik den skal.

5) For å sikre en effektiv gjennomføring av den europeiske helhetlige grenseforvaltningen bør det opprettes en europeisk grense- og kystvakt. Den bør tildeles de nødvendige økonomiske og menneskelige ressurser og utstyr.

¹ EUT C 303 av 19.8.2016, s. 109.

² Europaparlamentets holdning av 6. juli 2016 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. september 2016.

Den europeiske grense- og kystvakten bør bestå av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå («byrået») og medlemsstatenes nasjonale myndigheter som har ansvaret for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver. Den vil som sådan basere seg på felles bruk av opplysninger, kapasitet og systemer på nasjonalt plan og innsatsen fra byrået på EU-plan.

- 6) Europeisk helhetlige europeiske grenseforvaltning bør gjennomføres som et felles ansvar mellom byrået og de nasjonale myndigheter som har ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs og eventuelle andre grensekontrolloppgaver. Selv om medlemsstatene skal inneha hovedansvaret for å forvalte sine ytre grenser i egen og alle medlemsstaters interesse, bør byrået støtte anvendelsen av EU-tiltak i tilknytning til forvaltning av de ytre grensene ved å forsterke, vurdere og koordinere medlemsstatenes arbeid med å gjennomføre disse tiltakene.
- 7) Europeisk helhetlig grenseforvaltning endrer ikke Kommisjonen og medlemsstatenes respektive fullmakter på tollområdet, særlig med hensyn til kontroller, risikostyring og informasjonsutveksling.
- 8) Utformingen av politikken og lovgivningen for kontroll av de ytre grensene og for retur, herunder utformingen av en strategi for europeisk helhetlig grenseforvaltning, er fortsatt EU-institusjonenes ansvar. Det bør sikres et nært samarbeid mellom byrået og disse institusjonene.
- 9) Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union, ofte kalt Frontex, ble opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 2007/2004³. Etter at det begynte å utøve sin virksomhet 1. mai 2005, har det lyktes godt med å bistå medlemsstatene med å gjennomføre de operative aspektene av forvaltning av de ytre grensene gjennom fellesoperasjoner og raske grenseinnsatser, risikoanalyser, informasjonsutveksling, forbindelser med tredjestater og retur av personer som er gjestand for returvedtak.
- 10) Det er nødvendig å overvåke passeringen av de ytre grensene effektivt, håndtere migra-

sjonsutfordringer og mulige framtidige trusler ved de ytre grensene, sikre en høy grad av indre sikkerhet i Unionen, beskytte Schengenområdet funksjon og respektere det overordnede solidaritetsprinsippet. Det er i lys av dette nødvendig å forsterke forvaltningen av de ytre grensene ved å bygge videre på Frontex' arbeid og videreutvikle det til et byrå med felles ansvar for forvaltningen av de ytre grensene.

- 11) Oppgavene til det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union bør derfor utvides. For å gjenspeile disse endringene bør navnet dets derfor endres til Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, som fortsatt i alminnelighet vil bli omtalt som Frontex. Det skal fortsatt være samme juridiske person, med full kontinuitet i alle sine aktiviteter og alle sine prosedyrer. Hovedoppgaven for byrået bør være å fastsette en teknisk og operativ strategi for gjennomføringen av en helhetlig grenseforvaltning på EU-plan, å føre tilsyn med at grensekontrollen ved de ytre grensene er effektiv, å yte økt teknisk og operativ bistand til medlemsstatene gjennom fellesoperasjoner og raske grenseinnsatser, å sikre praktisk gjennomføring av tiltak i en situasjon som krever hastetiltak ved de ytre grensene, å gi teknisk og operativ støtte ved lete- og redningsaksjoner for personer i havsnød, og å organisere, koordinere og gjennomføre returoperasjoner og returinnsatser.
- 12) Byrået bør utføre sine oppgaver uten at det berører medlemsstatenes ansvar med hensyn til opprettholdelse av lov og orden og beskyttelse av den indre sikkerhet.
- 13) Byrået bør utføre sine oppgaver uten at det berører medlemsstatenes fullmakter på forsvarsområdet.
- 14) Som motvekt til byråets utvidede oppgaver og fullmakter bør det innføres et styrket vern av de grunnleggende rettigheter og økt ansvarlighet.
- 15) Medlemsstatene bør kunne fortsette samarbeidet på operativt plan med andre medlemsstater og/eller tredjestater ved de ytre grensene, herunder militære operasjoner for å ivareta offentlig orden, i den grad et slikt samarbeid er forenlig med byråets oppgaver.
- 16) Byrået er avhengig av samarbeidet med medlemsstatene for å kunne utføre sine oppgaver på en effektiv måte. Det er derfor viktig at byrået og medlemsstatene handler i god tro og utveksler korrekte opplysninger i rett tid.

³ Rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 av 26. oktober 2004 om opprettelse av et europeisk byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union (EUT L 349 av 25.11.2004, s. 1).

- Ingen medlemsstater bør være forpliktet til å levere opplysninger som de anser å være i strid med deres vesentlige sikkerhetsinteresser.
- 17) Medlemsstatene bør også, i egen og de andre medlemsstatenes interesse, legge inn data i de europeiske databasene. De bør også forsikre seg om at dataene er korrekte, oppdaterte og innhentet og lagt inn på lovlig vis.
- 18) Byrået bør utarbeide generelle og skreddersydde risikoanalyser på grunnlag av en felles helhetlig risikoanalysemodell, som skal benyttes av byrået selv og medlemsstatene. Byrået bør, også på grunnlag av opplysninger fra medlemsstatene, gi tilstrekkelige opplysninger som omfatter alle aspekter som er relevante for europeisk helhetlig grenseforvaltning, særlig grensekontroll, retur, tredjestatsborgeres uregelmessige sekundære bevegelser internt i Unionen, forebygging av grensekryssende kriminalitet, herunder hjelp til ulovlig grensepassering, menneskehandel, terrorisme og trusler av sammensatt art, samt situasjonen i nabolandstater, slik at det blir mulig å treffe passende tiltak eller håndtere identifiserte trusler og risikoer med sikte på å forbedre den helhetlige forvaltningen av de ytre grensene.
- 19) Med tanke på dets aktiviteter ved de ytre grensene, bør byrået bidra til å bekjempe og oppdage alvorlig kriminalitet med en grensekryssende dimensjon, som smugling av migranter, menneskehandel og terrorisme, når det er hensiktsmessig for byrået å handle, og når det gjennom sine aktiviteter har fått relevante opplysninger. Byrået bør koordinere sine aktiviteter med Europol, som er byrået med ansvar for å støtte og styrke medlemsstatenes innsats og deres samarbeid for å forebygge og bekjempe alvorlig kriminalitet som berører to eller flere medlemsstater. Grensekryssende kriminalitet omfatter nødvendigvis en grensekryssende dimensjon. En slik grensekryssende dimensjon kjennetegnes av kriminalitet som er direkte knyttet til ulovlig passering av de ytre grensene, herunder menneskehandel eller smugling av migranter. Artikkel 1 nr. 2 i rådsdirektiv 2002/90/EF⁴ tillater imidlertid at medlemsstatene unnlater å ilegge sanksjoner når målet med handlingene er å gi humanitær bistand til migranter.
- 20) I en ånd av delt ansvar bør byrået ha som oppgave regelmessig å overvåke forvaltningen av de ytre grensene. Byrået bør sikre korrekt og effektiv overvåking, ikke bare gjennom risikoanalyser, informasjonsutveksling og det europeiske system for overvåking av grenser (EUROSUR), men også ved at eksperter fra byråets eget personale er til stede i medlemsstatene. Byrået bør derfor ha mulighet til å utplassere kontaktpersoner i medlemsstatene i et tidsrom hvor kontaktpersonen rapporterer til direktøren. Kontaktpersonenes rapport bør inngå som en del av sårbarhetsvurderingen.
- 21) Byrået bør utføre en sårbarhetsvurdering basert på objektive kriterier, for å vurdere medlemsstatenes kapasitet og beredskap med hensyn til å møte utfordringer ved de ytre grensene. Dette bør omfatte en vurdering av medlemsstatenes utstyr, infrastruktur, personale, budsjett og økonomiske ressurser, samt deres beredskapsplaner for å møte mulige kriser ved de ytre grensene. Medlemsstatene bør treffe tiltak for å avhjelpe mangler som er identifisert i denne vurderingen. Direktøren bør identifisere de tiltakene som skal treffes og anbefale dem til den berørte medlemsstaten. Direktøren bør også fastsette en tidsfrist for når disse tiltakene skal treffes. Dersom de nødvendige tiltakene ikke er truffet innen den fastsatte tidsfristen, bør saken henvises til styret for en ny beslutning.
- 22) Dersom byrået ikke raskt får korrekte opplysninger som er nødvendige for å utføre en sårbarhetsvurdering, bør det kunne ta hensyn til dette når det utfører sårbarhetsvurderingen, med mindre det er gitt gode begrunnelser for at opplysningene holdes tilbake.
- 23) Byrået bør organisere passende teknisk og operativ bistand til medlemsstatene for å styrke deres kapasitet til å gjennomføre sine plikter med hensyn til kontroll av de ytre grensene og for å møte utfordringer ved de ytre grensene som følge av ulovlig innvandring eller grensekryssende kriminalitet. Slik bistand skal ikke berøre de relevante nasjonale myndighetenes myndighet til å innlede strafferettslig etterforskning. I denne forbindelse bør byrået på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, organisere og koordinere fellesoperasjoner for en eller flere medlemsstater og utplassere europeiske grensekontrollteam samt det nødvendige tekniske utstyret. Det kan også utplassere eksperter fra sitt egen personale.

⁴ Rådsdirektiv 2002/90/EF av 28. november 2002 om definisjon av hjelp til ulovlig innreise, transitt og opphold (EFT L 328 av 5.12.2002, s. 17).

- 24) I situasjoner med spesifikke og uforholdsmessige utfordringer ved de ytre grensene, bør byrået på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ, organisere og koordinere fellesoperasjoner og utplassere både europeiske grensekontrollteam fra en mannskapsreserve samt teknisk utstyr. Fellesoperasjoner bør sikre forsterkning i et begrenset tidsrom i situasjoner hvor det er påkrevd med umiddelbar reaksjon og der en slik innsats vil utgjøre en effektiv reaksjon. For å sikre at en slik innsats fungerer effektivt, bør medlemsstatene stille grensevakter og annet relevant personale til rådighet for den stående mannskapsreserven og levere nødvendig teknisk utstyr. Byrået og den berørte medlemsstatene bør komme til enighet om en operativ plan.
- 25) Når en medlemsstat står overfor spesifikke og uforholdsmessige migrasjonsutfordringer ved visse områder av dens ytre grenser, som kjennetegnes av store innkommende blandede migrasjonsstrømmer, bør medlemsstaten kunne regne med teknisk og operativ forsterkning. Disse bør gis i hotspot-områder av migrasjonsteam. Disse teamene bør bestå av eksperter som skal utplasseres fra medlemsstatene av byrået og EASO samt fra byrået, Europol eller andre relevante EU-kontorer. Byrået bør bistå Kommisjonen med koordineringen mellom de forskjellige byråene i felten.
- 26) Medlemsstatene bør sikre at alle myndigheter som kan forventes å motta søknader om internasjonal beskyttelse, som politiet, grensevakter, innvandringsmyndigheter og personale ved forvaringsinstitusjoner, har relevante opplysninger. De bør også sikre at personalet hos slike myndigheter mottar nødvendig opplæring til å kunne utføre sine oppgaver og ivareta sine ansvarsområder, og instruksjoner om å opplyse søkerne om hvor og hvordan søknader om internasjonal beskyttelse kan innleveres.
- 27) I hotspot-områdene bør de forskjellige byråene og medlemsstatene handle innenfor sine respektive mandater og fullmakter. Kommisjonen bør, i samarbeid med andre relevante byråer, sikre at aktiviteter i hotspot-områdene overholder det relevante Union-regelverket, herunder det felles europeiske asylsystem og grunnleggende rettigheter.
- 28) Dersom kontrollen ved de ytre grensene blir så ineffektiv at den kan sette Schengenområdets funksjon i fare, enten fordi en medlemsstat ikke treffer nødvendige tiltak i tråd med en sårbarhetsvurdering eller fordi en medlemsstat som står overfor spesifikke og uforholdsmessige utfordringer ved de ytre grensene, ikke har bedt om tilstrekkelig støtte fra byrået eller ikke iverksetter denne støtten, bør dette foranledige en samlet, rask og effektiv reaksjon på EU-plan. Med henblikk på å redusere disse risikoene og for å sikre bedre koordinering på EU-plan, bør Kommisjonen foreslå til Rådet en beslutning som identifiserer tiltakene som byrået skal gjennomføre, og hvor det kreves at den berørte medlemsstaten samarbeider med byrået ved gjennomføringen av disse tiltakene. Gjennomføringsmyndigheten til å vedta en slik beslutning bør tillegges Rådet, ettersom tiltakene som skal besluttet, kan være potensielt politisk følsomme og sannsynligvis kan berøre nasjonale utøvende håndhevende myndigheter. Byrået bør fastsette hvilke tiltak som skal treffer for den praktiske gjennomføringen av tiltakene angitt i rådsbeslutningen. Den bør deretter utarbeide en operativ plan sammen med den berørte medlemsstaten. Dersom en medlemsstat ikke overholder denne rådsbeslutningen innen 30 dager og ikke samarbeider med byrået for å gjennomføre tiltakene i denne beslutningen, bør Kommisjonen kunne utløse den særlige prosedyren fastsatt i artikkel 29 i Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399⁵ for å møte de ekstraordinære omstendighetene som setter den generelle funksjonen til området uten kontroll av de indre grensene, i fare. Forordning (EU) nr. 2016/399 bør derfor endres.
- 29) Byrået bør ha til rådighet nødvendig utstyr og personale som kan utplasseres ved fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser. Når det settes inn raske grenseinnsatser på anmodning fra en medlemsstat eller i forbindelse med en situasjon som krever hastetiltak, bør byrået derfor kunne utplassere i medlemsstatene europeiske grense- og kystvaktgrupper fra en stående mannskapsreserve, som bør være en fast tropp sammensatt av grensevakter og annet relevant personale. Det bør være minst 1500 grensevakter og annet relevant personale i reserven. Utplasseringen av europeiske grensekontrollteam fra den stående mannskapsreserven bør omgående kompletteres av ytterligere europeiske grensekontrollteam ved behov.

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399 av 9. mars 2016 om innføring av et EU-regelverk for personers grensepassering (Schengengrensekodeks) (EUT L 77 av 23.3.2016, s. 1).

- 30) Vedlegg I fastsetter medlemsstatenes bidrag til den stående mannskapsreserven på grunnlag av tilsagn i lys av omstendighetene som råder når denne forordning trer i kraft. Deres disse omstendighetene endrer seg vesentlig og strukturelt, herunder når det er truffet en beslutning om å oppheve kontrollen ved medlemsstatenes indre grenser, i henhold til bestemmelsene i de relevante tiltredelsesaktene, bør Kommisjonen foreslå passende endringer av nevnte vedlegg.
- 31) Ettersom utstyr og personale skal kunne utplasseres raskt, særlig i områder ved de ytre grensene som kan bli utsatt for plutselige store innkommende migrasjonsstrømmer, bør byrået også kunne utplassere sitt eget tekniske utstyr, som det bør kjøpe selv eller sammen med en medlemsstat. Dette tekniske utstyret skal stilles til rådighet for byrået på dets anmodning til medlemsstatene der utstyret er registrert. Byrået bør også forvalte en park av teknisk utstyr fra medlemsstatene, på grunnlag av behovene som er identifisert av byrået, og som bør kompletteres med transportmidler og driftsutstyr innkjøpt av medlemsstatene i forbindelse med spesifikke aksjoner innenfor rammen av fondet for indre sikkerhet.
- 32) 15. oktober 2015 etterlyste Europarådet en utvidelse av Frontex' mandat angående retur, til også å omfatte retten til å organisere felles returoperasjoner på eget initiativ, og en styrking av dets rolle med hensyn til anskaffelse av reisedokumenter for personer som er gjenstand for returvedtak.
- 33) Byrået bør trappe opp sin bistand til medlemsstater i forbindelse med retur av tredjestatsborgere, med forbehold om Unionens returpolitikk og i samsvar med Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF⁶. Det bør særlig koordinere og organisere returoperasjoner fra en eller flere medlemsstater, og organisere og gjennomføre returinnsatser for å styrke systemet for retur i medlemsstatene som har behov for økt teknisk og operativ bistand for å oppfylle sin plikt til å returnere tredjestatsborgere i samsvar med dette direktiv.
- 34) Byrået bør, med full overholdelse av grunnleggende rettigheter, yte den nødvendige bistanden til medlemsstatene for å organisere returoperasjoner og returinnsatser for personer som er gjenstand for returvedtak. Det bør ikke tar stilling til grunnlaget for returvedtakene truffet av medlemsstatene. I tillegg bør byrået, i samarbeid med myndighetene i de relevante tredjestatene, bistå medlemsstatene med å anskaffe reisedokumenter for retur.
- 35) Bistanden til medlemsstatenes gjennomføring av returprosedyrer bør omfatte levering av praktiske opplysninger om retur tredjestater som er relevante for gjennomføring av denne forordning, som kontaktopplysninger eller andre logistikkopplysninger som er nødvendig for en smidig gjennomføring av returoperasjonene. Med henblikk på å treffe returvedtak bør ikke byrået medvirke til å gi opplysninger til medlemsstater om retur tredjestater.
- 36) En eventuell avtale mellom en medlemsstat og en tredjestat fritar ikke byrået eller medlemsstaten fra deres forpliktelser i henhold til unionsretten eller folkeretten, særlig med hensyn til overholdelse av non-refoulement-prinsippet.
- 37) Byrået bør opprette reserver av overvåkere ved tvangsreturer, ledsagere ved tvangsreturer og returspesialister, som stilles til rådighet av medlemsstatene, og som bør utplasseres under returoperasjoner og utgjøre en del av skreddersydde europeiske returteam som utplasseres ved returinnsatser. Reservene bør omfatte personale med særlige kunnskaper om beskyttelse av barn. Byrået bør gi dem nødvendig opplæring.
- 38) I samsvar med folkerettens instrumenter som De forente nasjoners konvensjon om barns rettigheter, skal enhver person under 18 år anses som et barn i henhold til denne forordning. Barnets beste skal være et primært hensyn i forbindelse med byråets aktiviteter.
- 39) Det bør fastsettes særlige bestemmelser for personale som deltar i returrelaterte aktiviteter, om deres oppgaver, myndigheter og ansvarsområder. Det bør også utarbeides særlige instruksjoner for ansvarshavende piloters rettigheter og en utvidelse av den strafferettslige jurisdiksjonen for det landet der flyet er registrert, særlig Tokyokonvensjonen om forbrytelser og visse andre handlinger begått om bord i luftfartøyer.
- 40) Byrået bør utvikle særlige opplæringsverktøy, herunder særlig opplæring i beskyttelse av barn. Det bør tilby opplæring på EU-plan for nasjonale instruktører for grensevakter. Det bør også tilby videregående opplæringskurs og seminarer i tilknytning til helhetlige grenseforvaltningsoppgaver, herunder for ansatte i

⁶ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/115/EF av 16. desember 2008 om felles standarder og prosedyrer for retur av tredjestatsborgere med ulovlig opphold (EUT L 348 av 24.12.2008, s. 98).

vedkommende nasjonale organer. Dette bør omfatte opplæring i relevant unionsrett og folkerett og om grunnleggende rettigheter. Byrået bør også ha myndighet til å organisere opplæringsvirksomhet i samarbeid med medlemsstatene og tredjestater på deres territorium.

- 41) Byrået bør overvåke og bidra til utviklingen av forskning som er relevant for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Det skal formidle opplysningene om slik utvikling til Europaparlamentet, medlemsstatene og Kommisjonen.
- 42) Effektiv gjennomføring av helhetlig forvaltning av de ytre grensene krever regelmessig, rask og pålitelig informasjonsutveksling mellom medlemsstatene. Byrået bør utvikle og drive informasjonssystemer som forenkler slik utveksling i samsvar med Unionens personvernlovgivning. Det er viktig at medlemsstatene omgående gir byrået fullstendige og nøyaktige opplysninger som det behøver for å utføre sine oppgaver.
- 43) Med henblikk på å utføre sitt oppdrag, og i det omfang som er nødvendig for å ivareta sine oppgaver, kan byrået samarbeide med EU-institusjonene, -organene, -kontorene og byråene samt med internasjonale organisasjoner om spørsmål som omfattes av denne forordning, innenfor rammen av samarbeidsavtaler inngått i samsvar med unionsretten og politikken. Disse samarbeidsavtalene bør ha fått forhåndsgodkjenning av Kommisjonen.
- 44) Nasjonale myndigheter som utfører kystvaktfunksjoner er ansvarlig for en lang rekke oppgaver, som kan omfatte sjøsikkerhet, sjøfartsikkerhet, lete- og redningsaksjoner, grensekontroll, fiskerikontroll, tollkontroll, generell håndheving av loven samt miljøvern til sjøs. Byrået, Det europeiske fiskerikontrollbyrå som ble opprettet ved rådsforordning (EF) nr. 768/2005⁷ og det europeiske sjøsikkerhetsbyrå opprettet ved Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002⁸, bør derfor styrke sitt samarbeid både med hverandre og med de nasjonale myndighetene som utfører kystvaktfunksjoner, for å øke situasjonsforståelsen til sjøs og for å støtte konsekvente og

kostnadseffektive tiltak. Synergier mellom de forskjellige aktørene i det maritime miljøet bør være i tråd med europeisk helhetlig grenseforvaltning og for sikkerheten til sjøs.

- 45) Gjennomføringen av denne forordning påvirker ikke fordelingen av myndighet mellom Unionen og medlemsstatene i henhold til traktatene, eller medlemsstatenes forpliktelser i henhold til internasjonale konvensjoner som De forente nasjoners havrettskonvensjon, Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, Den internasjonale konvensjon om ettersøking og redning til sjøs, Den internasjonale konvensjon om hindring av forurensning fra skip, Den internasjonale konvensjon om normer for opplæring, sertifikater og vakthold for sjøfolk, og andre relevante internasjonale maritime instrumenter.
- 46) Byrået bør tilrettelegge for og oppfordre til teknisk og operativt samarbeid mellom medlemsstater og tredjestater innenfor rammen av Unions politikk for eksterne forbindelser. I denne forbindelse bør det koordinere det operative samarbeidet mellom medlemsstatene og tredjestater på området forvaltning av de ytre grensene, utplassere kontaktpersoner i tredjestater og samarbeide med myndighetene i tredjestater om returer, herunder når det gjelder anskaffelse av reisedokumenter. I samarbeidet med tredjestater bør byrået og medlemsstatene til enhver tid overholde unionsretten, herunder de grunnleggende rettigheter og non-refoulement-prinsippet. Dette gjelder også når samarbeidet med tredjestater finner sted på disse statenes territorier. For å øke innsynet og ansvarligheten bør byrået rapportere om samarbeidet med tredjestater i sin årsberetning.
- 47) Den europeiske grense- og kystvakten, som omfatter byrået og de nasjonale myndighetene i medlemsstatene som har ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i den grad de utfører grensekontrolloppgaver, bør utføre sine oppgaver med full overholdelse av de grunnleggende rettigheter, særlig Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter («pakten»), Den europeiske konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, relevant folkerett, herunder De forente nasjoners konvensjon om barns rettigheter, konvensjonen om avskaffelse av alle former for diskriminering av kvinner, konvensjonen om flyktningers stilling samt forpliktelser i forbindelse med retten til internasjonal beskyttelse, særlig non-refoulement-prinsippet, De forente nasjoners hav-

⁷ Rådsforordning (EF) nr. 768/2005 av 26. april 2005 om opprettelse av et EU-fiskerikontrollbyrå og om endring av forordning (EØF) nr. 2847/93 om innføring av en kontrollordning under den felles fiskeripolitikk (EUT L 128 av 21.5.2005, s. 1).

⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1406/2002 om opprettelse av et europeisk sjøsikkerhetsbyrå (EFT L 208 av 5.8.2002, s. 1).

rettskonvensjon, Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs og Den internasjonale konvensjon om ettersøking og redning til sjøs. Byrået bør i samsvar med unionsretten og disse instrumentene bistå medlemsstatene ved lete- og redningsaksjoner for å beskytte og redde liv når og hvor det er nødvendig.

- 48) Med tanke på at byrået har fått flere oppgaver, bør det videreutvikle og gjennomføre en strategi for å overvåke og sikre vern av grunnleggende rettigheter. For dette formål bør det sørge for at dets ansvarlige for grunnleggende rettigheter får tilstrekkelige ressurser og personale som svarer til dets mandat og størrelse. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter bør ha tilgang til alle opplysninger som er nødvendige for å utføre sine oppgaver. Byrået bør bruke sin rolle aktivt til å fremme anvendelsen av Unionens regelverk i forbindelse med forvaltningen av de ytre grensene, herunder når det gjelder overholdelse av grunnleggende rettigheter og internasjonal beskyttelse.
- 49) Denne forordning er forenlig med de grunnleggende rettigheter og de prinsipper som er anerkjent i artikkel 2 og 6 i traktaten om Den europeiske union (TEU) og i pakten. Denne forordning søker særlig å sikre full overholdelse av menneskeverdet, retten til liv, retten til frihet og sikkerhet, retten til vern av personopplysninger, asylretten, retten til effektive rettsmidler, barnets rettigheter, forbudet mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, og forbudet mot menneskehandel. Den søker også å fremme anvendelsen av prinsippene om likebehandling og non-refoulement.
- 50) Denne forordningen bør opprette en ordning for behandling av klager i samarbeid med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, for å sikre overholdelse av grunnleggende rettigheter innen alle aktiviteter ved byrået. Dette bør være en administrativ ordning hvor den ansvarlige for grunnleggende rettigheter bør være ansvarlig for å behandle klager som er mottatt av byrået i samsvar med retten til god forvaltning. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter bør kontrollere om en klage kan behandles, registrere klager som kan behandles, oversende alle registrerte klager til direktøren, oversende klager som gjelder medlemmer av gruppene til hjemstaten, og registrere byråets eller medlemsstatens oppfølging av klagene. Ordningen bør være effektiv og sikre at klagene følges opp på riktig måte. Ordning

gen for behandling av klager bør ikke berøre tilgangen til administrative midler og rettsmidler, og ikke utgjøre et vilkår for å kunne utøve slike rettsmidler. Strafferettslig etterforskning bør utføres av medlemsstatene. For å øke innsynet og ansvarligheten bør byrået rapportere om ordningen for behandling av klager i sin årsberetning. Den bør særlig omfatte antallet klager byrået har mottatt, typene av overtredelser av grunnleggende rettigheter, de berørte operasjonene, og når det er mulig, oppfølgingstiltakene som er truffet av byrået og medlemsstatene.

- 51) Byrået bør være uavhengig med hensyn til tekniske og operative forhold, og ha juridisk, administrativ og økonomisk handlefrihet. For dette formål er det nødvendig og hensiktsmessig at dette er et EU-organ som er en juridisk person og utøver gjennomføringsmyndighet som det har fått tildelt ved denne forordning.
- 52) Kommisjonen og medlemsstatene bør være representert i et styre slik at de kan føre tilsyn med byrået. Styret bør dersom det er mulig, bestå av de operative lederne for de nasjonale myndighetene som har ansvar for grensevaktforvaltningen eller deres representanter. Partene som er representert i styret, bør arbeide for å begrense utskiftningen av deres representanter, for å sikre kontinuitet i styrets arbeid. Styret bør gis de nødvendige fullmakter til å utarbeide byråets budsjett, kontrollere gjennomføringen av det, vedta hensiktsmessige finansielle regler, utarbeide åpne arbeidsprosedyrer for byråets beslutningstaking og utnevne direktør og stedfortredende direktør. Byrået bør styres og drives etter prinsippene i den felles holdning fra Unionen om desentraliserte byråer vedtatt 19. juli 2012 av Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
- 53) For å sikre byråets handlefrihet bør det råde over et selvstendig budsjett der inntektene hovedsakelig kommer fra et bidrag fra Unionen. Unionens budsjettbehandling bør gjelde for Unionens bidrag og enhver annen støtte som belastes Unionens alminnelige budsjett. Revisjon av regnskapene bør utføres av Revisjonsretten.
- 54) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁹ bør få ubegrenset

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 av 11. september 2013 om undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1073/1999 og rådsforordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 av 18.9.2013, s. 1).

- anvendelse på byrået, som bør tiltre den tverrinstitusjonelle avtalen av 25. mai 1999 mellom Europaparlamentet, Rådet for Den europeiske union og Kommisjonen for De europeiske fellesskap om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF)¹⁰.
- 55) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001¹¹ bør få anvendelse på byrået. Byrået bør være så åpent som mulig om sine aktiviteter, uten å sette målet for operasjonene i fare. Det bør offentliggjøre opplysninger om all sine aktiviteter. Det bør dessuten sikre at offentligheten og alle berørte parter raskt mottar opplysninger om byråets arbeid.
- 56) Byrået bør også rapportere om sine aktiviteter til Europaparlamentet og Rådet i størst mulig omfang.
- 57) All behandling av personopplysninger som utføres av byrået innenfor rammen av denne forordning, bør utføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 45/2001¹².
- 58) All behandling av personopplysninger som utføres av medlemsstatene innenfor rammen av denne forordning, bør utføres i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 95/46/EF¹³. I tilfeller hvor behandlingen av data i hovedsak er nødvendig for å sikre en høy grad av intern sikkerhet i Unionen, særlig i sammenheng med tiltak i forbindelse med overvåking av migrasjonsstrømmer og risikoanalyse, behandling av personopplysninger som innsamles under fellesoperasjoner, forsøksprosjekter og raske grenseinnsatser og av støttegrupper for migrasjonshåndtering, eller i samarbeid med EU-institusjoner, -organer, -kontorer, byråer og internasjonale organisasjoner, får Rådets rammebeslutning 2008/977/JHA¹⁴ anvendelse. All behandling av personopplysninger bør overholde nødvendighets- og forholdsmessighetsprinsippene.
- 59) Ettersom formålene med denne forordning, som er utviklingen og gjennomføringen av et system for helhetlig forvaltning av de ytre grensene for å sikre at Schengenområdet fungerer som det skal, ikke i tilstrekkelig grad kan oppnås av medlemsstatene uten koordinering, men kan på grunn av fraværet av kontroller ved de indre grensene, de betydelige migrasjonsutfordringene ved de ytre grensene, behovet for å overvåke effektivt passeringene over disse grensene og å bidra til en høy grad av intern sikkerhet i Unionen, bedre oppnås på EU-plan, kan Unionen vedta tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i TEU. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel, går denne forordning ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 60) De ytre grensene som er nevnt i denne forordning, er dem som bestemmelsene i avdeling II i forordning (EU) 2016/399 får anvendelse på, som omfatter Schengen-medlemsstatenes ytre grenser i samsvar med protokoll 19 om Schengen-regelverket integrert i rammen av Den europeiske union, vedlagt TEU og traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV).
- 61) Med hensyn til Island og Norge er denne forordning en utvikling av Schengen-regelverket som definert i avtalen inngått av Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om disse to statenes gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket¹⁵, som omfattes av områdene nevnt i artikkel 1 bokstav A og B i rådsbeslutning 1999/437/EF¹⁶. Avtalen mellom Det europeiske fellesskap og Republikken Island og Kongeriket Norge om vilkårene for disse statenes deltakelse i det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union¹⁷ inneholder regler for disse statenes deltaking i

¹⁰ EUT L 136 av 10.7.1999, s. 15.

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1049/2001 av 30. mai 2001 om offentlig tilgang til Europaparlamentets, Rådets og Kommisjonens dokumenter (EFT L 145 av 31.5.2001, s. 43).

¹² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 45/2001 av 18. desember 2000 om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger i fellesskapsorganer og om fri bevegelse av slike opplysninger (EFT L 8 av 12.1.2001, s. 1).

¹³ Europaparlaments- og rådsdirektiv av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger (EFT L 281 av 23.11.1995, s. 31).

¹⁴ Rådets rammebeslutning 2008/977/JIS av 27. november 2008 om vern av personopplysninger i forbindelse med politisamarbeid og rettslig samarbeid i straffesaker (EUT L 350 av 30.12.2008, s. 60).

¹⁵ (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 36).

¹⁶ Rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsregler for avtalen inngått mellom Rådet for Den europeiske union og Republikken Island og Kongeriket Norge om de sistnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EFT L 176 av 10.7.1999, s. 31).

¹⁷ EUT L 188 av 20.7.2007, s. 19.

- byråets arbeid, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.
- 62) Med hensyn til Sveits er denne forordning en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som definert i avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket¹⁸, som omfattes av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF lest som angitt i artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF¹⁹.
- 63) Med hensyn til Liechtenstein er denne forordning en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som definert i protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket²⁰, som omfattes av området nevnt i artikkel 1 bokstav A i beslutning 1999/437/EF lest som angitt i artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU²¹.
- 64) Avtalen mellom Det europeiske fellesskap på den ene side og Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein på den annen side om vilkårene for disse statenes deltakelse i det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union²², inneholder regler for disse statenes deltaking i byråets arbeid, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale.
- 65) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokoll nr. 2 om Danmarks holdning, som er vedlagt TEU og TEUV, deltar ikke Danmark i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse. Ettersom denne forordning bygger på Schengen-regelverket, skal Danmark i samsvar med artikkel 4 i protokollen innen seks måneder etter at Rådet har vedtatt denne forordning, beslutte om staten vil gjennomføre denne forordning i sin nasjonale lovgivning.
- 66) Denne forordning er en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Det forente kongerike ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF²³. Det forente kongeriket deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse.
- 67) Denne forordning er en utvikling av bestemmelsene i Schengen-regelverket som Irland ikke deltar i, i samsvar med rådsbeslutning 2002/192/EF²⁴. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning og er ikke bundet av den eller omfattet av dens anvendelse.
- 68) Byrådet bør legge til rette for særlige aktiviteter der medlemsstatene kan utnytte den fagkunnskap og de fasiliteter som Irland og Det forente kongerike er villige til å stille til rådighet, på vilkår som skal fastsettes i hvert enkelt tilfelle av styret. Representanter for Irland og Det forente kongerike kan med henblikk på dette bli invitert til å delta på styrets møter, slik at de kan delta fullt ut i forberedelsen til slike særlige aktiviteter.
- 69) Det foreligger en tvist mellom Kongeriket Spania og Det forente kongerike om Gibraltars grenselinjer.
- 70) Utsettelsen av anvendelsen av denne forordning på Gibraltars grenser innebærer ingen endring av de berørte statenes respektive holdninger.
- 71) EUs datatilsyn ble rådspurt i samsvar med artikkel 28 nr. 2 i forordning (EF) nr. 45/2001 og avga en uttalelse 18. mars 2016²⁵.
- 72) Denne forordning har som mål å endre og utvide bestemmelsene i forordning (EF) nr. 2007/2004 og Europaparlaments- og råds-

¹⁸ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

¹⁹ Rådsbeslutning 2008/146/EF av 28. januar 2008 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket (EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1).

²⁰ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

²¹ Rådsbeslutning 2011/350/EU av 7. mars 2011 om inngåelse på vegne av Det europeiske fellesskap av protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltrædelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om Det sveitsiske edsforbunds gjennomføring, anvendelse og utvikling av Schengen-regelverket, når det gjelder avskaffelse av kontroll ved de indre grensene og bevegelsen av personer (EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19).

²² EUT L 243 av 16.9.2010, s. 4.

²³ Rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongeriket Storbritannia og Nord-Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 131 av 1.6.2000, s. 43).

²⁴ Rådsbeslutning 2002/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-regelverket (EFT L 64 av 7.3.2002, s. 20).

²⁵ EUT C 186 av 25.5.2016, s. 10.

forordning (EF) nr. 863/2007²⁶ samt rådsbeslutning 2005/267/EF²⁷. Ettersom de endringene som skal foretas, er vesentlige både med hensyn til antall og art, bør disse rettsaktene av klarhetshensyn erstattes og oppheves.

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Europeisk grense- og kystvakt

Artikkel 1

Formål

Denne forordning oppretter en europeisk grense- og kystvakt som skal sikre helhetlig europeisk grenseforvaltning ved de ytre grensene for å oppnå en effektiv forvaltning av grensepassering ved de ytre grensene. Dette omfatter håndtering av migrasjonsmessige utfordringer og mulige framtidige trusler ved disse grensene, ved at man bidrar til å bekjempe alvorlig kriminalitet med en grensekryssende dimensjon, for å sikre et høyt nivå av indre sikkerhet i Unionen med full overholdelse av grunnleggende rettigheter, samtidig som den frie bevegelseheten for personer i Unionen ivaretas.

Artikkel 2

Definisjoner

I denne forordning menes med:

- 1) «ytre grenser» ytre grenser som definert i artikkel 2 nr. 2 i forordning (EU) 2016/399, som avdeling II i nevnte forordningen får anvendelse på,
- 2) «grensekontroll» grensekontroll som definert i artikkel 2 nr. 10 i forordning (EU) 2016/399,
- 3) «grensevakt» grensevakt som definert i artikkel 2 nr. 14 i forordning (EU) 2016/399,
- 4) «europeiske grensekontrollteam» grupper av grensevakter og annet relevant personale fra deltakende medlemsstater, herunder grensevakter og annet relevant personale som er utstasjonert som nasjonale eksperter av med-

- lemsstatene i Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, og som skal utplasseres under fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser samt innenfor rammen av migrasjonsteam,
- 5) «vertsstat» en medlemsstat der en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats finner sted, eller som den settes i gang fra, eller der et migrasjonsteam utplasseres,
- 6) «hjemstat» den medlemsstaten der et medlem av det europeiske grensekontrollteamet er kystvakt eller annet relevant personale,
- 7) «deltakende medlemsstat» en medlemsstat som deltar i en fellesoperasjon, en rask grenseinnsats, en returoperasjon, en returinnsats eller ved utplassering av et migrasjonsteam, ved å stille teknisk utstyr, grensevakter og annet relevant personale til rådighet, som utplasseres som del av europeiske grensekontrollteam, samt en medlemsstat som deltar i returoperasjoner eller returinnsatser ved å stille teknisk utstyr eller personale til rådighet, men som ikke er en vertsstat,
- 8) «medlem av teamene» et medlem av europeiske grensekontrollteam eller team som deltar i returoperasjoner eller returinnsatser,
- 9) «migrasjonsteam» en gruppe av eksperter som gir medlemsstatene teknisk og operativ forsterkning i hotspot-områder og som består av eksperter fra medlemsstatene, som er utplassert av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå og av det europeiske asylstøttekontoret, og fra Det europeiske grense- og kystvaktbyrå, Euro-pol eller andre relevante EU-kontorer,
- 10) «hotspot-område» et område der en vertsstat, Kommisjonen, relevante EU-kontorer og deltakende medlemsstater samarbeider, med det formål å håndtere en eksisterende eller potensielt uforholdsmessig stor migrasjonsmessig utfordring, som kjennetegnes av en betydelig økning i antallet migranter som ankommer de ytre grensene,
- 11h) «retur» retur som definert i artikkel 3 nr. 3 i direktiv 2008/115/EF,
- 12) «returvedtak» en administrativ eller rettslig beslutning eller rettsakt som fastslår eller erklærer at en tredjestatsborgers opphold er ulovlig, og som pålegger eller fastslår en utreiseplikt som overholder direktiv 2008/115/EF,
- 13) «person som er gjenstand for et returvedtak» en tredjestatsborger med ulovlig opphold, som er gjenstand for et returvedtak utstedt av en medlemsstat,
- 14) «returoperasjon» en operasjon som koordineres av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå

²⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007 av 11. juli 2007 om innføring av en ordning for opprettelse av raske grenseinnsatsgrupper og om endring av rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 med hensyn til en slik ordning og om regulering av utsendte tjenestemenns oppgaver og myndighet (EUT L 199 av 31.7.2007, s. 30).

²⁷ Rådsvedtak 2005/267/EF av 16. mars 2005 om opprettelse av et sikkert, nettbasert informasjons- og samordningsnettverk for medlemsstatenes innvandringsmyndigheter (EUT L 83 av 1.4.2005, s. 48).

- og omfatter teknisk og operativ forsterkning fra en eller flere medlemsstater dit personer som er gjenstand for returvedtak returneres, enten med tvang eller frivillig,
- 15) «returinnsats» en aktivitet utført av Det europeiske grense- og kystvaktbyrå som gir medlemsstatene teknisk og operativ forsterkning ved å utplassere europeiske returteam i medlemsstatene og organisere returoperasjoner,
- 16) «grensekryssende kriminalitet» alvorlig kriminalitet med en grensekryssende dimensjon, som begås ved eller langs de ytre grensene, eller i tilknytning til disse.

Artikkel 3

Europeisk grense- og kystvakt

1. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå («byrået») og medlemsstatenes nasjonale myndigheter som har ansvaret for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, skal utgjøre den europeiske grense- og kystvakten.
  2. Byrået skal etter styrets vedtak på grunnlag av direktørens forslag, opprette en teknisk og operativ strategi for europeisk helhetlig grenseforvaltning. Byrået skal, når det er begrunnet, ta hensyn til den særlige situasjonen til medlemsstatene, især deres geografiske beliggenhet. Denne strategien skal være i tråd med artikkel 4. Den skal fremme og støtte gjennomføringen av europeisk helhetlig grenseforvaltning i alle medlemsstater.
  3. De nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, skal opprette sine nasjonale strategier for helhetlig grenseforvaltning. Disse nasjonale strategiene skal være i tråd med artikkel 4 og strategien nevnt i nr. 2 i denne artikkel.
- b) lete- og redningsaksjoner for personer i havsnød, som utføres i samsvar med Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 656/2014²⁸ og med folkeretten, og som finner sted i situasjoner som kan oppstå under grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs,
  - c) analyse av risikoene for den indre sikkerhet og analyse av truslene som kan påvirke de ytre grensenes funksjon eller sikkerhet,
  - d) samarbeid mellom medlemsstatene med støtte og koordinering fra byrået,
  - e) samarbeid mellom nasjonale myndigheter i hver medlemsstat som har ansvar for grensekontroll eller for andre oppgaver som utføres ved grensen og mellom relevante EU-institusjoner, -organer, -kontorer og -byråer; herunder regelmessig informasjonsutveksling gjennom eksisterende verktøy for informasjonsutveksling, som det europeiske system for overvåking av grenser (EUROSUR), som ble opprettet ved Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1052/2013²⁹;
  - f) samarbeid med tredjestater på områder som omfattes av denne forordningen, med særlig fokus på nabostater og på de tredjestatene som ved hjelp av risikoanalyse er påvist å være opprinnelsesland og/eller transittland for ulovlig innvandring,
  - g) tekniske og operative tiltak innenfor Schengen-området som er knyttet til grensekontroll og som er utformet for å håndtere ulovlig innvandring og bekjempe grensekryssende kriminalitet på en bedre måte,
  - h) retur av tredjestatsborgere som er gjenstand for returvedtak utstedt av en medlemsstat,
  - i) bruk av den nyeste teknologien, herunder store informasjonssystemer,
  - j) et kvalitetskontrollsystem, særlig evalueringsmekanismen for Schengen og mulige nasjonale systemer, som skal sikre gjennomføring av EU-regelverket på området grenseforvaltning,
  - k) solidaritetsmekanismer, særlig EU-finansieringsinstrumenter.

Artikkel 4

Europeisk helhetlig grenseforvaltning

Europeisk helhetlig grenseforvaltning skal bestå av følgende:

- a) grensekontroll, herunder tiltak for å lette lovlige grensepasseringer, og når det er relevant, tiltak knyttet til forebygging og avsløring av grensekryssende kriminalitet, som smugling av migranter, menneskehandel og terrorisme, og tiltak knyttet til henvisning av personer som har behov for eller ønsker å søke om internasjonal beskyttelse,

²⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 656/2014 av 15. mai 2014 om fastsettelse av regler for overvåking av de ytre sjøgrensene innenfor rammen av det operative samarbeidet som koordineres av det europeiske kontor for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union (EUT L 189 av 22.11.2011, s. 93).

²⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1052/2013 av 22. oktober 2013 om opprettelse av Det europeiske system for overvåking av grenser (EUROSUR) (EUT L 295 av 6.11.2013, s. 11).

*Artikkel 5***Felles ansvar**

1. Den europeiske grense- og kystvakten skal gjennomføre den helhetlige europeiske grenseforvaltningen som et felles ansvar mellom byrået og de nasjonale myndigheter som har ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs og eventuelle andre grensekontrolloppgaver. Medlemsstatene skal inneha hovedansvaret for å forvalte sine strekninger av de ytre grensene.
2. Medlemsstatene skal sikre forvaltningen av sine ytre grenser, i egen interesse og i alle medlemsstaters felles interesse, i fullt samsvar med unionsretten og i tråd med den tekniske og operative strategien nevnt i artikkel 3 nr. 2, i nært samarbeid med byrået.
3. Byrået skal støtte anvendelsen av EU-tiltak i tilknytning til forvaltning av de ytre grensene ved å forsterke, vurdere og koordinere medlemsstatenes arbeid ved gjennomføring av disse tiltakene og ved retur.

*Kapittel II***Det europeiske grense- og kystvaktbyrå***Avsnitt 1***Det europeiske grense- og kystvaktbyrås oppgaver***Artikkel 6***Det europeiske grense- og kystvaktbyrå**

1. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal være det nye navnet på Det europeiske byrå for forvaltning av det operative samarbeidet ved de ytre grensene til medlemsstatene i Den europeiske union, som ble opprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004. Dets aktiviteter skal bygge på denne forordningen.
2. For å sikre en sammenhengende europeisk helhetlig grenseforvaltning, skal byrået legge til rette for og effektivisere anvendelsen av eksisterende og framtidige EU-tiltak i tilknytning til forvaltning av de ytre grensene, særlig Schengen-grensereglene fastsatt i forordning (EU) 2016/399.
3. Byrået skal bidra til den kontinuerlige og ensartede anvendelsen av unionsretten, herunder Unionens regelverk om grunnleggende rettigheter, ved alle ytre grenser. Byråets bidrag skal omfatte utvekslingen av god praksis.

*Artikkel 7***Ansvarlighet**

Byrået skal være ansvarlig overfor Europaparlamentet og Rådet i samsvar med denne forordning.

*Artikkel 8***Oppgaver**

1. Byrået skal utføre følgende oppgaver med henblikk på å bidra til et effektivt, høyt og ensartet nivå av grensekontroll og retur:
  - a) overvåke migrasjonsstrømmer og utføre risikoanalyser i alle spørsmål som gjelder helhetlig grenseforvaltning,
  - b) utføre en sårbarhetsvurdering, herunder en vurdering av medlemsstatenes kapasitet og beredskap med hensyn til å håndtere trusler og utfordringer ved de ytre grensene,
  - c) overvåke forvaltningen av de ytre grensene gjennom byråets kontaktpersoner i medlemsstatene,
  - d) bistå medlemsstatene i omstendigheter som krever teknisk og operativ bistand ved de ytre grensene ved å koordinere og organisere fellesoperasjoner, idet det tas hensyn til at enkelte situasjoner kan innebære humanitære nødsituasjoner og redning til sjøs i samsvar med unionsretten og folkeretten,
  - e) bistå medlemsstatene i situasjoner som krever økt teknisk og operativ bistand ved de ytre grensene, ved å sette inn rask grenseinnsats ved de ytre grensen til de medlemsstatene som står overfor særlige og uforholdsmessige utfordringer, idet det tas hensyn til at enkelte situasjoner kan innebære humanitære nødsituasjoner og redning til sjøs i samsvar med unionsretten og folkeretten,
  - f) gi teknisk og operativ bistand til medlemsstater og tredjestater i samsvar med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten, i forbindelse med lete- og redningsaksjoner etter personer i havsnød, som kan oppstå under grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs,
  - g) opprette og utplassere europeiske grensekontrollteam, herunder en stående mannskapsreserve, som skal utplasseres under fellesoperasjoner og ved rask grenseinnsats og innenfor rammen av migrasjonsteam,

- h) opprette en teknisk utstyrspark som skal utplasseres ved fellesoperasjoner, rask grenseinnsats og innenfor rammen av migrasjonsteam, samt ved returoperasjoner og returinnsatser,
- i) innenfor rammen av migrasjonsteam i hot-spot-områder:
- i) utplassere europeiske grensekontrollteam og teknisk utstyr for å bistå ved screening, debriefing, identifikasjon og opptak av fingeravtrykk,
  - ii) opprette en prosedyre for henvisning og framleggelse av innledende informasjon til personer som har behov for eller ønsker å søke om internasjonal beskyttelse, i samarbeid med Det europeiske asylstøttekontoret (EASO) og nasjonale myndigheter,
- j) støtte utviklingen av tekniske standarder for utstyr, særlig for taktisk kommandonivå, kontroll og kommunikasjon samt teknisk overvåking for å sikre driftskompatibilitet på EU-plan og nasjonalt plan,
- k) utplassere nødvendig utstyr og grensevakter og annet relevant personale fra den stående mannskapsreserven for den praktiske gjennomføringen av tiltak som må treffes i situasjoner som krever hastetiltak ved de ytre grensene,
- l) bistå medlemsstatene i situasjoner som krever økt teknisk og operativ bistand for å gjennomføre plikten til å returnere personer som er gjenstand for returvedtak, blant annet gjennom koordinering og organisering av returoperasjoner,
- m) samarbeide, innenfor de berørte byråenes respektive mandater, med Europol og Eurojust og gi bistand til medlemsstatene i situasjoner som krever økt teknisk og operativ bistand ved de ytre grensene i kampen mot organisert, grensekryssende kriminalitet og terrorisme,
- n) opprette reserver av overvåkere ved tvangsreturer, ledsagere ved tvangsreturer og returspesialister,
- o) opprette og utplassere europeiske returteam ved returinnsatser,
- p) bistå medlemsstatene med opplæring av nasjonale grensevakter, annet relevant personale og eksperter på retur, herunder opprettelse av felles opplæringsstandarder,
- q) delta i utviklingen og forvaltningen av forsknings- og nyskapingsevne som er relevant for kontrollen og overvåkingen av de ytre grensene, inkludert bruken av avansert overvåkingsteknologi, og utvikle forsøksprosjekter i spørsmål som omfattes av denne forordningen,
- r) i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001 og rammebeslutning 2008/977/JHA, utvikle og drifte informasjonssystemer som gjør det mulig å foreta rask og pålitelig informasjonsutveksling om nye risikoer i forbindelse med forvaltning av de ytre grensene, ulovlig innvandring og retur, i nært samarbeid med Kommisjonen, EU-organer, -kontorer og -byråer samt det europeiske migrasjonsnettverket som ble opprettet ved rådsvedtak 2008/381/EF³⁰;
- s) gi nødvendig bistand for å utvikle og drifte av EUROSUR, og når det er relevant, for utviklingen av et felles miljø for deling av informasjon, herunder driftskompatibilitet mellom systemene, særlig ved å utvikle, oppdatere og koordinere EUROSUR-rammen i samsvar med forordning (EU) nr. 1052/2013,
- t) samarbeide med Det europeisk fiskerikontrollbyrå og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå innenfor deres respektive mandater, for å støtte de nasjonale myndigheter som utfører kystvaktfunksjoner som fastsatt i artikkel 53, ved å tilby tjenester, informasjon, utstyr og opplæring, samt ved å koordinere operasjoner med flere formål,
- u) bistå medlemsstater og tredjestater innenfor rammen av teknisk og operativt samarbeid om forhold som omfattes av denne forordning.
2. Medlemsstatene kan fortsette samarbeidet på operativt plan med andre medlemsstater og/eller tredjestater, dersom et slikt samarbeid er forenlig med byråets oppgaver. Medlemsstatene skal avstå fra alle aktiviteter som kan være til skade for byråets arbeid eller dets mål. Medlemsstatene skal underrette byrået om det operative samarbeidet med andre medlemsstater og/eller tredjestater ved de ytre grensene og på returområdet. Direktøren skal regelmessig og minst én gang i året underrette styret om disse forholdene.
3. Byrået skal på eget initiativ delta i kommunikasjonsaktiviteter om forhold som omfattes av dets mandat. Det skal gi offentligheten nøyaktig og detaljert informasjon om sine aktiviteter.

³⁰ Rådsvedtak 2008/381/EF av 14. mai 2008 om opprettelse av et europeisk migrasjonsnettverk (EUT L 131 av 21.5.2008, s. 7).

Kommunikasjonsaktiviteter skal ikke være til skade for oppgavene nevnt i nr. 1, særlig ikke ved å avsløre operative opplysninger som dersom de offentliggjøres, ville sette målet for operasjonene i fare. Kommunikasjonsaktiviteter skal utføres uten at det berører artikkel 50 og i samsvar med relevante planer for kommunikasjon og formidling som styret har vedtatt.

Avsnitt 2

Overvåking og kriseforebygging

Artikkel 9

Plikt til å samarbeide lojalt

Byrået og de nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning og retur, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, skal ha plikt til å samarbeide lojalt og til å utveksle informasjon.

Artikkel 10

Plikt til å utveksle informasjon

For å kunne utføre oppgavene som de er pålagt i henhold til denne forordning – og særlig for at byrået skal kunne overvåke migrasjonsstrømmene til og innenfor Unionen, utføre risikoanalyser og gjennomføre sårbarhetsvurderinger – skal byrået og de nasjonale myndighetene med ansvar for grenseforvaltning og retur, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, i samsvar med denne forordning og annen relevant unionsrett og nasjonal rett vedrørende utveksling av opplysninger, i rett tid og på riktig måte, dele all nødvendig informasjon.

Artikkel 11

Overvåking av migrasjonsstrømmer og risikoanalyse

1. Byrået skal overvåke migrasjonsstrømmene til og innenfor Unionen, utviklingstendenser og andre mulige utfordringer ved Unionens ytre grenser. For dette formål skal byrået etter vedtak av styret på grunnlag av direktørens forslag, opprette en felles helhetlig risikoanalysemodell, som skal anvendes av byrået og medlemsstatene. Det skal også gjennomføre sårbarhetsvurderingen i samsvar med artikkel 13.
2. Byrået skal utarbeide generelle risikoanalyser som skal framlegges for Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen i samsvar med artikkel 50, samt skreddersydde risikoanalyser for operative aktiviteter.

3. Risikoanalysene som byrået utarbeider, skal omfatte alle aspekter med relevans for europeisk helhetlig grenseforvaltning med henblikk på å utvikle et forvarslingsystem.
4. Medlemsstatene skal framlegge for byrået alle nødvendige opplysninger om situasjonen, utviklingstendenser og mulige trusler ved de ytre grensene og på returområdet. Medlemsstatene skal regelmessig og på anmodning fra byrået, framlegge for byrået alle relevante opplysninger som statistiske og operative data som er innsamlet i forbindelse med Schengen-regelverket, samt opplysninger innsamlet fra analyselaget i det nasjonale situasjonsbildet som er opprettet i samsvar med forordning (EU) nr. 1052/2013.
5. Resultatene av risikoanalysen skal framlegges i rett tid og på riktig måte for styret.
6. Medlemsstatene skal ta hensyn til resultatene av risikoanalysen når de planlegger sine operasjoner og aktiviteter ved de ytre grensene samt sine aktiviteter med hensyn til retur.
7. Byrået skal innarbeide resultatene av en felles integrert risikoanalysemodell i utformingen av felles grunnleggende opplæringsplaner for grensevakter og personale som deltar i returer.

Artikkel 12

Kontaktpersoner i medlemsstatene

1. Byrået skal sikre en regelmessig overvåking av medlemsstatenes forvaltning av de ytre grensene ved hjelp av byråets kontaktpersoner.
Byrået kan beslutte at en kontaktperson dekker opp til fire medlemsstater som ligger i nærheten av hverandre geografisk.
2. Direktøren skal utpeke eksperter blant byråets personale, som skal utplasseres som kontaktpersoner. Direktøren skal på grunnlag av en risikoanalyse og i samråd med de berørte medlemsstatene, utarbeide et forslag om typen av utplassering og vilkårene for den, om hvilke medlemsstater eller regioner en kontaktperson skal utplasseres i, og eventuelle oppgaver som ikke omfattes av nr. 3. Forslaget fra direktøren skal godkjennes av styret. Direktøren skal underrette den berørte medlemsstaten om utpekingen og fastsetter sammen med medlemsstaten hvor utplasseringen skal skje.
3. Kontaktpersonene skal handle på vegne av byrået, og deres rolle består i å fremme samarbeid og dialog mellom byrået og de nasjonale

myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning og retur, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver. Kontaktpersonene skal særlig:

- a) fungere som et forbindelsesledd mellom byrået og de nasjonale myndighetene som har ansvar for grenseforvaltning og retur, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver,
- b) støtte innsamlingen av opplysninger som byrået anmoder om for å overvåke ulovlig innvandring og foreta risikoanalyser som nevnt i artikkel 11,
- c) støtte innsamlingen av opplysninger som er nevnt i artikkel 13, og som byrået anmoder om for å utføre sårbarhetsvurderingen,
- d) overvåke tiltakene som medlemsstatene har truffet ved de grensestrekningene som er blitt tildelt et høyt påvirkningsnivå i samsvar med forordning (EU) nr. 1052/2013,
- e) bidra til å fremme anvendelsen av Unionens regelverk i forbindelse med forvaltningen av de ytre grensene, herunder når det gjelder overholdelsen av grunnleggende rettigheter,
- f) om mulig bistå medlemsstatene med å utarbeide sine beredskapsplaner for grenseforvaltning,
- g) tilrettelegge for kommunikasjon mellom medlemsstatene og byrået, dele relevante opplysninger fra byrået med medlemsstaten, herunder opplysninger om pågående operasjoner,
- h) regelmessige rapportere til direktøren om situasjonen ved de ytre grensene og om den berørte medlemsstatens kapasitet til å håndtere situasjonen ved de ytre grensene effektivt, samt også rapportere om gjennomføringen av returoperasjoner overfor relevante tredjestater,
- i) overvåke tiltakene truffet av medlemsstaten i forbindelse med en situasjon som krever hastetiltak ved de ytre grensene som nevnt i artikkel 19.

Dersom rapportene fra kontaktpersonen som er nevnt i bokstav h), stiller spørsmål ved ett eller flere aspekter som er relevante for den berørte medlemsstaten, skal direktøren omgående underrette medlemsstaten.

4. Med henblikk på nr. 3 skal kontaktpersonen, i samsvar med nasjonale regler og EU-regler om datasikring og personvern:
  - a) motta opplysninger fra det nasjonale koordineringssenteret og det nasjonale situa-

sjonsbildet som er opprettet i samsvar med forordning (EU) nr. 1052/2013,

- b) holde regelmessig kontakt med nasjonale myndigheter som har ansvar for grenseforvaltning, herunder kystvakter i det omfang de utfører grensekontrolloppgaver, samtidig med at de informerer et kontaktpunkt som er utpekt av den berørte medlemsstaten.
5. Kontaktpersonens rapport skal utgjøre en del av sårbarhetsvurderingen nevnt i artikkel 13. Rapporten skal oversendes til den berørte medlemsstaten.
6. Kontaktpersonene skal når de utøver sine oppgaver, ta imot instruksjoner bare fra byrået.

Artikkel 13

Sårbarhetsvurdering

1. Byrået skal ved en beslutning truffet av styret på grunnlag av et forslag fra direktøren, opprette en felles metodikk for sårbarhetsvurderingen. Den skal omfatte objektive kriterier som byrået skal utarbeide sårbarhetsvurderingen ut fra, hyppigheten av slike vurderinger og hvordan etterfølgende sårbarhetsvurderinger skal gjennomføres.
2. Byrået skal overvåke og vurdere tilgangen til teknisk utstyr, systemer, kapasitet, ressurser, infrastruktur og personale med tilstrekkelig kompetanse og opplæring i medlemsstatene, som kreves for grensekontroll. Den skal gjøre dette som et forebyggende tiltak på grunnlag en av risikoanalyse utarbeidet i samsvar med artikkel 11 nr. 3. Byrået skal utføre slik overvåking og vurdering minst én gang i året, med mindre direktøren på grunnlag av risikovurderinger eller en tidligere sårbarhetsvurdering, beslutter noe annet.
3. Medlemsstatene skal, på anmodning fra byrået, framlegge opplysninger om teknisk utstyr, personale og i den grad det er mulig, de økonomiske midlene som er tilgjengelig på nasjonalt plan til å utføre grensekontroll. Medlemsstatene skal også, på anmodning fra byrået, framlegge opplysninger om sine beredskapsplaner for grenseforvaltning.
4. Målet med sårbarhetsvurderingen er at byrået skal vurdere kapasiteten og beredskapen i medlemsstatene til å møte framtidige utfordringer, herunder nåværende og framtidige trusler og utfordringer ved de ytre grensene; til å identifisere, særlig for de medlemsstatene som står overfor spesifikke og uforholdsmessige utfordringer, mulige umiddelbare conse-

kvenser ved de ytre grensene og påfølgende konsekvenser for Schengenområdet funksjon; og å vurdere medlemsstatenes kapasitet til å bidra til den stående mannskapsreserven nevnt i artikkel 20 nr. 5. Denne vurderingen berører ikke evalueringsmekanismen for Schengen.

Innenfor rammen av denne vurderingen skal byrået ta hensyn til medlemsstatenes kapasitet til å utføre alle grenseforvaltningsoppgaver, herunder deres kapasitet til å håndtere det store antallet mennesker som kan ankomme deres territorium.

5. Resultatet av sårbarhetsvurderingen skal oversendes de berørte medlemsstatene. De berørte medlemsstatene kan kommentere denne vurderingen.
6. Når det er nødvendig skal direktøren i samråd med den berørte medlemsstaten framsette et forslag som fastsetter nødvendige tiltak som skal treffes av de berørte medlemsstatene, samt fristen for å iverksette disse tiltakene. Direktøren skal oppfordre de berørte medlemsstatene til å treffe de nødvendige tiltakene.
7. Direktøren skal basere tiltakene som skal anbefales til de berørte medlemsstatene, på resultatene av sårbarhetsvurderingen, idet det tas hensyn til byråets risikoanalyse, den berørte medlemsstatens kommentarer og resultatene av evalueringsmekanismen for Schengen.

Disse tiltakene skal ha som mål å fjerne de sårbarhetene som er identifisert i vurderingen, slik at medlemsstatene kan øke sin beredskap til å håndtere kommende utfordringer ved å styrke eller forbedre sin kapasitet, sitt tekniske utstyr, sine systemer, ressurser og beredskapsplaner.

8. Dersom en medlemsstat ikke gjennomfører de nødvendige tiltakene i anbefalingen innenfor fristen nevnt i nr. 6 i denne artikkel, skal direktøren henvise saken til styret og underrette Kommisjonen. Styret skal etter forslag fra direktøren vedta en beslutning som fastsetter de nødvendige tiltakene som skal treffes av den berørte medlemsstaten, og tidsfristen for å gjennomføre slike tiltak. Styrets beslutning skal være bindende for medlemsstaten. Dersom medlemsstaten ikke gjennomfører tiltakene innen fristen fastsatt i denne beslutningen, skal styret underrette rådet og kommisjonen, og det kan bli iverksatt ytterligere tiltak i samsvar med artikkel 19.

9. Resultatene av sårbarhetsvurderingen skal regelmessig og minst én gang i året oversendes til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.

Avsnitt 3

Forvaltning av de ytre grensene

Artikkel 14

Byråets tiltak ved de ytre grensene

1. En medlemsstat kan be om bistand fra byrået for å oppfylle sine forpliktelser med hensyn til kontroll av de ytre grensene. Byrået skal også gjennomføre tiltak i samsvar med artikkel 19.
2. Byrået skal organisere passende teknisk og operativ bistand til vertsstaten, og det kan ved å handle i samsvar med relevant unionsrett og folkeretten, herunder non-refoulement-prinsippet, vedta ett eller flere av følgende tiltak:
  - a) koordinere fellesoperasjoner for en eller flere medlemsstater og utplassere europeiske grensekontrollteam,
  - b) organisere rask grenseinnsats og utplassere europeiske grensekontrollteam fra den stående mannskapsreserven, og om relevant ytterligere europeiske grensekontrollteam,
  - c) koordinere aktiviteter for en eller flere medlemsstater og tredjestater ved de ytre grensene, herunder fellesoperasjoner med nabolandstater,
  - d) utplassere europeiske grensekontrollteam innenfor rammen av migrasjonsteam i hot-spot-områder,
  - e) innenfor rammen av operasjonene nevnt i bokstav a), b) og c) i dette punkt, og i samsvar med forordning (EU) nr. 656/2014 og folkeretten, gi operativ og teknisk bistand til medlemsstater og tredjestater, i forbindelse med lete- og redningsaksjoner etter personer i havsnød, som kan oppstå under grenseovervåkingsoperasjoner til sjøs,
  - f) utplassere sine egne eksperter samt medlemmer av team som er utstasjonert av medlemsstatene i byrået for å bistå vedkommende nasjonale myndigheter i de berørte medlemsstatene i et passende tidsrom,
  - g) utplassere teknisk utstyr.
3. Byrået skal finansiere eller samfinansiere aktivitetene nevnt i nr. 2, gjennom sitt budsjett i samsvar med de finansielle reglene som gjelder for byrået.

4. Dersom byrået har betydelige ytterligere finansielle behov på grunn av en situasjon ved de ytre grensene, skal det omgående underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen om dette.

Artikkel 15

Iverksetting av fellesoperasjoner og raske grenseinnsatser ved de ytre grensene

1. En medlemsstat kan anmode byrået om å iverksette fellesoperasjoner for å møte kommende utfordringer, herunder ulovlig innvandring, nåværende eller framtidige trusler ved dens ytre grenser eller grensekryssende kriminalitet, eller for å gi økt teknisk og operativ bistand når den oppfyller sine forpliktelser med hensyn til kontroll av de ytre grensene.
2. På anmodning fra en medlemsstat som står overfor en situasjon med spesifikke og uforholdsmessige utfordringer, særlig dersom et stort antall tredjestatsborgere ankommer steder ved de ytre grensene og forsøker å ta seg inn på medlemsstatens territorium uten tillatelse, kan byrået sette inn en rask grenseinnsats i et begrenset tidsrom på vertsstatens territorium.
3. Direktøren skal vurdere, godkjenne og koordinere forslag til fellesoperasjoner som framlegges av medlemsstatene. Forut for fellesoperasjoner og rask grenseinnsats skal det foretas en grundig, pålitelig og oppdatert risikoanalyse, slik at byrået kan fastsette en prioriteringsrekkefølge for de foreslåtte fellesoperasjonene og de raske grenseinnsatsene, samtidig som det tas hensyn til påvirkningen på de ytre grensestrekningene i samsvar med forordning nr. 1052/2013 og de tilgjengelige ressursene.
4. Direktøren skal, på grunnlag av resultatene av sårbarhetsvurderingen, og idet det tas hensyn til byråets risikoanalyse og analyselaget i det europeiske situasjonsbildet som er opprettet i samsvar med forordning (EU) nr. 1052/2013, anbefale den berørte medlemsstaten å iverksette og gjennomføre fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser. Byrået skal stille sitt tekniske utstyr til rådighet for verten eller deltakende medlemsstater.
5. Målene for en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats kan oppnås som del av en operasjon med flere formål. Slike operasjoner kan omfatte kystvaktoppgaver og forebygging av grensekryssende kriminalitet, herunder bekjempelse av smugling av migranter eller menneskehandel, og migrasjonshåndtering,

herunder identifikasjon, registrering, debriefing og retur.

Artikkel 16

Operativ plan for fellesoperasjoner

1. For å forberede en fellesoperasjon skal direktøren i samarbeid med vertsstaten utarbeide en liste over teknisk utstyr og personale som behøves, idet det tas hensyn til vertsstatens tilgjengelige ressurser. På grunnlag av disse elementene skal byrået fastsette en pakke bestående av teknisk og operativ forsterkning samt kapasitetsoppbygging som skal tas med i den operative planen.
2. Direktøren skal utarbeide en operativ plan for fellesoperasjoner ved de ytre grensene. Direktøren og vertsstaten skal, i samråd med de deltakende medlemsstatene, bli enige om den operative planen med nærmere detaljer over de organisatoriske og prosedyremessige aspektene av fellesoperasjonen.
3. Den operative planen skal være bindende for byrået, vertsstaten og de deltakende medlemsstatene. Den skal omfatte alle aspekter som anses som nødvendige for å utføre fellesoperasjonen, herunder følgende:
  - a) en beskrivelse av situasjonen, med angivelse av framgangsmåte og mål for utplasseringen, herunder det operative målet,
  - b) den forventede varigheten av fellesoperasjonen,
  - c) det geografiske området der fellesoperasjonen skal finne sted,
  - d) en beskrivelse av oppgavene, ansvaret, også med hensyn til overholdelse av grunnleggende rettigheter, og særlige instruksjoner for de europeiske grensekontrollteamene, herunder om tillatte databasesøkinger og tillatte tjenestevåpen, samt tillatt ammunisjon og utstyr i vertsstaten,
  - e) sammensetningen av de europeiske grensekontrollteamene samt utplasseringen av annet relevant personale,
  - f) bestemmelser om kommando og kontroll, herunder navn og grad på vertsstatens grensevakter som har ansvar for samarbeidet med medlemmer av teamene og byrået, særlig navn og grad på de grensevaktene som har kommandoen i utplasseringsperioden, og team-medlemmenes plass i kommandolinjen,
  - g) det tekniske utstyret som skal utplasseres under fellesoperasjonen, herunder særlige krav som bruksvilkår, personale som det er

- anmodet om, transport og annen logistikk, samt finansielle bestemmelser,
- h) detaljerte bestemmelser om byråets umiddelbare rapportering av hendelser til styret og til relevante nasjonale myndigheter,
  - i) en rapporterings- og evalueringsordning med referanseverdier for evalueringsrapporten, herunder med hensyn til vern av grunnleggende rettigheter, og siste frist for innsending av den endelige evalueringsrapporten,
  - j) når det gjelder operasjoner til sjøs, spesifikke opplysninger om anvendelse av relevant domsmyndighet og lovgivning i det geografiske området der fellesoperasjonen finner sted, herunder henvisninger til nasjonal rett, internasjonal rett og unionsrett angående oppbringning, redning til sjøs og ilandstigning. I denne forbindelse skal den operative planen opprettes i samsvar med forordning (EU) nr. 656/2014,
  - k) vilkårene for samarbeid med tredjestater, andre EU-organer, -kontorer og -byråer eller internasjonale organisasjoner,
  - l) prosedyrer som henviser personer med behov for internasjonal beskyttelse, ofre for menneskehandel, enslige mindreårige og sårbare personer til vedkommende myndigheter for å få hensiktsmessig støtte,
  - m) prosedyrer som oppretter en ordning for å motta og oversende til byrået klager rettet mot alle personer som deltar i fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser, herunder grensevakter eller annet relevant personale i vertsstaten og medlemmer av europeiske grensekontrollteam, med påstand om brudd på de grunnleggende rettighetene i forbindelse med deres deltakelse i en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats,
  - n) logistikkordninger, herunder informasjon om arbeidsforhold og omgivelser i de områdene der det er planlagt å gjennomføre en fellesoperasjon.
4. Alle endringer eller tilpassinger av den operative planen krever godkjenning fra direktøren og vertsstaten, etter samråd med de deltakende medlemsstatene. Byrået skal omgående sende en kopi av den endrede eller tilpassede operative planen til de deltakende medlemsstatene.
- beskrivelse av situasjonen, mulige mål og forutsette behov. Direktøren kan, dersom det er påkrevd, umiddelbart sende eksperter fra byrået for å vurdere situasjonen ved den berørte medlemsstatens ytre grenser.
2. Direktøren skal omgående underrette styret om en medlemsstats anmodning om å iverksette en rask grenseinnsats.
  3. Når direktøren treffer beslutning om en medlemsstats anmodning, skal han eller hun ta hensyn til funnene i byråets risikoanalyser og analyselaget i det europeiske situasjonsbildet som er opprettet i samsvar med forordning (EU) nr. 1052/2013, samt resultatet av sårbarhetsvurderingen, jf. artikkel 13, og alle andre relevante opplysninger levert av den berørte medlemsstaten eller en annen medlemsstat.
  4. Direktøren skal treffe en beslutning om anmodningen om å iverksette en rask grenseinnsats innen to virkedager fra datoen for mottak av anmodningen. Direktøren skal samtidig underrette den berørte medlemsstaten og styret skriftlig om beslutningen. Beslutningen skal angi hvilke viktigste begrunnelser den bygger på.
  5. Dersom direktøren beslutter å iverksette en rask grenseinnsats, skal han eller hun utplassere europeiske grensekontrollteam fra den stående mannskapsreserven i samsvar med artikkel 20 nr. 5 og fra utstyrsparken i samsvar med artikkel 39 nr. 7, og når det er nødvendig skal han eller hun beslutte om det skal settes inn umiddelbar forsterkning fra en eller flere europeiske grense- og kystvaktgrupper i samsvar med artikkel 20 nr. 8.
  6. Direktøren skal sammen med vertsstaten utarbeide en operativ plan som nevnt i artikkel 16 nr. 3, omgående og ikke under noen omstendigheter senere enn tre virkedager etter beslutningsdatoen.
  7. Så snart det er oppnådd enighet om den operative planen og denne er blitt levert til medlemsstatene, skal direktøren skriftlig anmode medlemsstatene om straks å utplassere grensevaktene eller annet relevant personale fra den stående mannskapsreserven. Direktøren skal angi profiler for og antall av grensevakter og annet relevant personale, som hver medlemsstat skal stille til rådighet blant dem som inngår i reserven.
  8. Parallelt med utplasseringen nevnt i nr. 7, og om nødvendig for å sikre øyeblikkelig forsterkning av de europeiske grensekontrollteamene som er utplassert fra den stående mannskapsreserven, skal direktøren under-

Artikkel 17

Prosedyre for å iverksette en rask grenseinnsats

1. En anmodning fra en medlemsstat om å iverksette en rask grenseinnsats skal omfatte en

rette medlemsstatene om antallet av og profilene for ytterligere grensevakter eller annet relevant personale som skal utplasseres. Disse opplysningene skal sendes skriftlig til de nasjonale kontaktpunktene, og skal angi datoen da utplasseringen skal finne sted. En kopi av den operative planen skal også sendes til dem.

9. Medlemsstatene skal sikre at antallet av og profilene for grensevaktene eller annet relevant personale som er tilordnet den stående mannskapsreserven, umiddelbart stilles til rådighet for byrået for å sikre en fullstendig utplassering i samsvar med artikkel 20 nr. 5 og 7. Medlemsstatene skal også stille ytterligere grensevakter og annet relevant personale fra den nasjonale reserven til rådighet i samsvar med artikkel 20 nr. 8.
10. Utplasseringen av den stående mannskapsreserven skal finne sted senest fem virkedager etter datoen da direktøren og vertsstaten godkjente den operative planen. Ytterligere utplassering av europeiske grensekontrollteam skal om nødvendig finne sted senest sju virkedager etter utplasseringen av den stående mannskapsreserven.
11. Dersom den stående mannskapsreserven utplasseres, skal direktøren i samråd med styret umiddelbart overveie prioriteringene med hensyn til byråets pågående og planlagte fellesoperasjoner ved andre ytre grenser, slik at det kan fastsettes en mulig omfordeling av ressurser til de områdene ved de ytre grensene hvor det er størst behov for en forsterket utplassering.

Artikkel 18

Migrasjonsteam

1. Når en medlemsstat står overfor uforholdsmessige migrasjonsutfordringer i visse hotspot-områder ved dens ytre grenser, som kjennetegnes av store innkommende blandede migrasjonsstrømmer, kan denne medlemsstaten be om teknisk og operativ forsterkning fra migrasjonsteam. Medlemsstatene skal oversende en anmodning om forsterkning og en behovsvurdering til byrået og andre relevante EU-kontorer, særlig EASO og Europol.
2. Direktøren skal, i samråd med andre relevante EU-kontorer, vurdere en medlemsstats anmodning om forsterkning og dens behovsvurdering med henblikk på å utarbeide en omfattende forsterkningspakke som består av ulike aktiviteter som koordineres av de rele-

vante EU-kontorene med godkjenning fra den berørte medlemsstaten.

3. Kommisjonen skal, i samråd med vertsstaten og de relevante kontorene, fastsette vilkårene for samarbeid i hotspot-området, og er ansvarlig for koordineringen av aktivitetene i migrasjonsteamene.
4. Den tekniske og operative forsterkningen fra europeiske grensekontrollteam, europeiske returteam og eksperter fra byråets personale innenfor rammen av migrasjonsteam, kan omfatte:
  - a) med full overholdelse av grunnleggende rettigheter, bistand til screening av tredjestatsborgere som ankommer de ytre grensene, herunder identifikasjon, registrering og debriefing av disse tredjestatsborgerne, og når medlemsstatene anmoder om det, opptak av fingeravtrykk av tredjestatsborgere og at det gis informasjon om formålet med disse prosedyrene,
  - b) å gi innledende informasjon til personer som ønsker å søke om internasjonal beskyttelse og henvide dem til vedkommende nasjonale myndigheter i berørte medlemsstater eller EASO,
  - c) teknisk og operativ bistand på returområdet, herunder forberedelse og organisering av returoperasjoner.
5. Migrasjonsteam skal når det er nødvendig, omfatte personale med særlige kunnskaper om beskyttelse av barn, menneskehandel, beskyttelse mot kjønnsbasert forfølgelse og/eller grunnleggende rettigheter.

Artikkel 19

Situasjoner ved de ytre grensene som krever hastetiltak

1. Dersom kontrollen ved de ytre grenser blir så ineffektiv at den kan sette Schengenområdets funksjon i fare, fordi:
  - a) en medlemsstat ikke treffer nødvendige tiltak i samsvar med en beslutning av styret som nevnt i artikkel 13 nr. 8, eller
  - b) en medlemsstat som står overfor spesifikke og uforholdsmessige utfordringer ved de ytre grensene, enten ikke har bedt om tilstrekkelig støtte fra byrået i henhold til artikkel 15, 17 eller 18, eller ikke har tatt de nødvendige skritt for å gjennomføre tiltak i henhold til nevnte artikler,
 kan Rådet, på grunnlag av et forslag fra Kommisjonen, omgående vedta en beslutning ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt, der de

- tiltakene som skal redusere disse risikoene, og som byrået skal gjennomføre, fastsettes, og hvor det kreves at den berørte medlemsstaten samarbeider med byrået ved gjennomføringen av disse tiltakene. Kommisjonen skal rådspørre byrået før den legger fram sitt forslag.
2. Dersom det oppstår en situasjon som krever hastetiltak, skal Europaparlamentet omgående underrettes om situasjonen og om alle etterfølgende tiltak og beslutninger som treffes i anledning situasjonen.
  3. For å minske risikoen for å sette Schengenområdet i fare, skal rådsbeslutningen nevnt i nr. 1 omfatte ett eller flere tiltak som skal treffes av byrået:
    - a) organisering og koordinering av raske grenseinnsatser og utplassering av europeiske grensekontrollteam fra den stående mannskapsreserven, og om nødvendig ytterligere europeiske grensekontrollteam,
    - b) utplassering av europeiske grensekontrollteam innenfor rammen av migrasjonsteam i hotspot-områder,
    - c) koordinering av aktiviteter for en eller flere medlemsstater og tredjestater ved de ytre grensene, herunder fellesoperasjoner med nabolandstater,
    - d) utplassering av teknisk utstyr,
    - e) organisering av returinnsatser.
  4. Direktøren skal senest to virkedager fra datoen for vedtak av rådsbeslutningen nevnt i artikkel 1:
    - a) beslutte hvilke tiltak som skal treffes for den praktiske gjennomføringen av tiltakene som er angitt i denne beslutningen, herunder det tekniske utstyret og antallet av og profilene til grensevakter og annet relevant personale som er nødvendig for å oppnå målene i nevnte beslutning,
    - b) utarbeide en operativ plan og oversende den til de berørte medlemsstatene.
  5. Direktøren og den berørte medlemsstaten skal komme til enighet om den operative planen senest tre virkedager fra oversendelsesdatoen.
  6. Byrået skal, omgående og under alle omstendigheter senest fem virkedager etter at den operative planen ble utarbeidet, utplassere nødvendig personale fra den stående mannskapsreserven nevnt i artikkel 20 nr. 5, for den praktiske gjennomføringen av tiltakene angitt i rådsbeslutningen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen. Ytterligere europeiske grensekontrollteam skal utplasseres etter behov i en andre fase, og under alle omstendigheter senest sju virkedager etter utplasseringen av den stående mannskapsreserven.
  7. Byrået skal, omgående og under alle omstendigheter senest ti virkedager etter at den operative planen ble utarbeidet, utplassere nødvendig teknisk utstyr for den praktiske gjennomføringen av tiltakene angitt i rådsbeslutningen nevnt i nr. 1.

Ytterligere teknisk utstyr skal utplasseres etter behov i en andre fase i samsvar med artikkel 39.
  8. Medlemsstatene skal overholde rådsbeslutningen angitt i nr. 1. Med henblikk på dette skal den omgående samarbeide med byrået og treffe nødvendige tiltak for å tilrettelegge for gjennomføringen av denne beslutningen og den praktiske gjennomføringen av tiltakene som er fastsatt i beslutningen og i den operative planen som er avtalt med direktøren.
  9. Medlemsstatene skal stille grensevakter og annet relevant personale eller personale som deltar i returrelaterte oppgaver, til rådighet som fastsatt av direktøren i samsvar med nr. 4 i denne artikkel. Medlemsstatene kan ikke påberope seg situasjonen som er nevnt i artikkel 20 nr. 3 og 8.
  10. Dersom de berørte medlemsstatene ikke overholder rådsbeslutningen nevnt i nr. 1, innen 30 dager og ikke samarbeider med byrået som fastsatt i nr. 8 i denne artikkel, kan Kommisjonen utløse prosedyren i artikkel 29 i forordning (EU) 2016/399.

Artikkel 20

Sammensetning og utplassering av europeiske grensekontrollteam

1. Byrået skal utplassere grensevakter og annet relevant personale som medlemmer av europeiske grensekontrollteam ved fellesoperasjoner, rask grenseinnsats og innenfor rammen av migrasjonsteam. Byrået kan også utplassere eksperter fra sitt egen personale.
2. Etter forslag fra direktøren skal styret beslutte med et absolutt flertall blant sine stemmeberettigede medlemmer, om det samlede antallet grensevakter og annet relevant personale som skal stilles til rådighet for de europeiske grensekontrollteamene. Den samme prosedyren skal gjelder for eventuelle senere endringer i profiler og det samlede antall grensevakter. Medlemsstatene skal bidra til de europeiske grensekontrollteamene gjennom en nasjonal reserve på grunnlag av de ulike fastsatte profilene, ved å utpeke grensevakter og annet rele-

- vant personale som svarer til de påkrevde profilene.
3. Medlemsstatenes bidrag i form av grensevakter til spesifikke fellesoperasjoner for det kommende året skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom byrået og medlemsstatene. I samsvar med disse avtalene skal medlemsstatene stille grensevaktene til rådighet for utplassering på anmodning fra byrået, med mindre de står overfor en ekstraordinær situasjon som påvirker utøvelsen av nasjonale oppgaver i betydelig grad. En slik anmodning skal framsettes minst 21 virkedager før den planlagte utplasseringen. Dersom en medlemsstat påberoper seg en slik ekstraordinær situasjon, skal den skriftlig gi en utførlig begrunnelse og opplysninger om situasjonen til byrået, og dette skal inngå i den rapporten som er nevnt i nr. 12.
  4. Når det gjelder raske grenseinnsatser, skal styret på forslag fra direktøren beslutte med tre firedelers flertall om profilene til og minstantallet av grensevakter eller annet relevant personale som svarer til de profilene som skal stilles til rådighet for en stående mannskapsreserve av europeiske grensekontrollteam. Den samme prosedyren skal gjelde for eventuelle senere endringer i profilene til og det samlede antallet grensevakter eller annet relevant personale i den stående mannskapsreserven. Medlemsstatene skal bidra til den stående mannskapsreserven gjennom en nasjonal reserve av eksperter på grunnlag av de ulike fastsatte profilene ved å utpeke grensevakter eller annet relevant personale som svarer til de påkrevde profilene.
  5. Den stående mannskapsreserven skal være en fast tropp som umiddelbart står til rådighet for byrået, og som kan utplasseres fra hver enkelt medlemsstat senest fem virkedager fra den dag da den operative planen godkjennes av direktøren og vertsstaten. For dette formål skal hver medlemsstat årlig stille til rådighet for byrået et antall grensevakter eller annet relevant personale. Profilene deres skal være som fastsatt i styrets beslutning. Det samlede antall personale som stilles til rådighet av medlemsstatene, skal utgjøre minst 1500 grensevakter eller annet relevant personale. Byrået kan verifisere om de grensevaktene som er foreslått av medlemsstatene, svarer til de fastsatte profilene. Byrået kan anmode om at en medlemsstat fjerner en grensevakt fra reserven i tilfelle forsømmelse eller overtredelse av de gjeldende reglene.
  6. Hver medlemsstatene er ansvarlig for sitt bidrag til det antallet grensevakter eller annet relevant personale, som nevnt i nr. 5, i samsvar med vedlegg I.
  7. Medlemsstatene skal stille grensevakter og/eller annet relevant personale fra den stående mannskapsreserven til rådighet med henblikk på utplassering på anmodning fra byrået. Dersom en risikoanalyse og en tilgjengelig sårbarhetsvurdering viser at en medlemsstat står overfor en situasjon som kan påvirke utøvelsen av nasjonale oppgaver i betydelig grad, skal dens bidrag til utplasseringen av en rask grenseinnsats utgjøre halvparten av dens bidrag fastsatt i vedlegg I. En vertsstat der en rask grenseinnsats finner sted, skal ikke utplassere personale som utgjør en del av dens faste bidrag til den stående mannskapsreserven. Dersom det oppstår mangel på personale for utplassering i den raske grenseinnsatsen, skal styret beslutte hvordan mangelen skal avhjelpes på grunnlag av et forslag fra direktøren.
  8. Ved behov skal utplasseringen av europeiske grensekontrollteam fra den stående mannskapsreserven omgående kompletteres av ytterligere europeiske grensekontrollteam. For dette formål skal medlemsstatene på anmodning fra byrået, omgående meddele antall, navn og profiler for grensevakter og annet relevant personale fra sine nasjonale reserver, som de kan stille til rådighet senest sju virkedager fra starten av den raske grenseinnsatsen. Medlemsstatene skal stille grensevaktene og annet relevant personale til rådighet på anmodning fra byrået, med mindre de står overfor en ekstraordinær situasjon som påvirker utøvelsen av nasjonale oppgaver i betydelig grad. Dersom en medlemsstat påberoper seg en slik ekstraordinær situasjon, skal den skriftlig gi en utførlig begrunnelse og opplysninger om situasjonen til byrået, og dette skal inngå i den rapporten som er nevnt i nr. 12.
  9. Dersom det oppstår en situasjon hvor det er behov for flere grensevakter enn det som er fastsatt i nr. 5 og 8, skal direktøren umiddelbart underrette Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen. Han eller hun skal også oppfordre Rådet til å innhente tilsagn fra medlemsstatene for å avhjelpe denne mangelen.
  10. Medlemsstatene skal sikre at grensevaktene og annet relevant personale som de stiller til rådighet, svarer til de profilene og det antallet som styret har besluttet. Utplasseringens varighet skal bestemmes av hjemstaten, men skal ikke i noe tilfelle være under 30 dager, med mindre

varigheten av den operasjonen som utplasseringen er en del av, er under 30 dager.

11. Byrået skal bidra til de europeiske grensekontrollteamene med kvalifiserte grensevakter eller annet relevant personale som utstasjoneres av medlemsstatene som nasjonale eksperter i byrået. Medlemsstatenes bidrag når det gjelder utstasjonering av grensevakter eller annet relevant personale i byrået for det kommende året, skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom byrået og medlemsstatene. I samsvar med disse avtalene skal medlemsstatene stille grensevaktene eller annet relevant personale til rådighet for utstasjonering, med mindre dette vil påvirke utøvelsen av nasjonale oppgaver i betydelig grad. I slike situasjoner kan medlemsstatene kalle tilbake de utstasjonerte grensevaktene eller annet relevant personale.

Slik utstasjonering kan vare i 12 måneder eller mer, men skal ikke under noen omstendigheter vare under tre måneder. De utstasjonerte grensevaktene og annet relevant personale skal anses som medlemmer av teamene, og de skal ha de samme oppgaver og myndigheter som medlemmene i teamene. Medlemsstaten som har utstasjonert disse grensevaktene eller annet relevant personale, skal anses å være deres hjemstat.

Annet personale som er midlertidig ansatt av byrået, og som ikke er kvalifisert til å utføre grensekontrollfunksjoner, skal bare utplasseres under fellesoperasjoner til koordineringsoppgaver og andre oppgaver som ikke krever full grensevaktopplæring. De skal ikke være en del av de europeiske grensekontrollteamene.

12. Byrået skal hvert år underrette Europaparlamentet om antall grensevakter som hver medlemsstat har satt av, og antallet grensevakter som faktisk er utplassert til de europeiske grensekontrollteamene i samsvar med denne artikkel. Denne rapporten skal inneholde en liste over medlemsstater som har påberopt seg en ekstraordinær situasjon som nevnt i nr. 3 og 8 i foregående år. Den skal også inneholde begrunnelsene og opplysningene som den berørte medlemsstaten har gitt.

Artikkel 21

Instrukser til de europeiske grense- og kystvaktgruppene

1. Under utplassering av europeiske grensekontrollteam skal vertsstaten utstede instruksjoner til teamene i samsvar med den operative planen.

2. Byrået kan gjennom sin koordineringsansvarlige meddele vertsstaten sine synspunkter på instruksene gitt til de europeiske grensekontrollteamene. I så fall skal vertsstaten ta disse synspunktene i betraktning og følge dem i den grad det er mulig.
3. Dersom instruksene utstedt til de europeiske grensekontrollteamene, ikke er i samsvar med den operative planen, skal den koordineringsansvarlige umiddelbart rapportere til direktøren, som om nødvendig kan treffe tiltak i samsvar med artikkel 25 nr. 3.
4. Medlemmene av teamene skal når de utfører sine oppgaver og utøver sine myndigheter, fullt ut overholde grunnleggende rettigheter, herunder adgangen til asylprosedyrer og respekten for menneskeverdet. Alle tiltak som treffes under utførelsen av deres oppgaver og utøvelsen av deres myndigheter, skal stå i rimelig forhold til målene for slike tiltak. Når de utfører sine oppgaver og utøver sine myndigheter, skal de ikke diskriminere personer på grunnlag av kjønn, rase eller etnisk opprinnelse, religion eller tro, funksjonshemming, alder eller seksuell legning.
5. Medlemmene av teamene kan fortsatt pålegges disiplinærsanksjoner av deres hjemstat. Hjemstaten skal fastsette passende disiplinærsanksjoner eller andre tiltak i samsvar med sin nasjonale lovgivning om overtredelser av grunnleggende rettigheter eller forpliktelser til å yte internasjonal beskyttelse under en fellesoperasjon eller en rask grenseinnsats.

Artikkel 22

Koordineringsansvarlig

1. Byrået skal sikre den operative gjennomføringen av alle organisasjonsmessige aspekter av fellesoperasjoner, forsøksprosjekter eller raske grenseinnsatser, herunder tilstedeværelse av personale fra byrået.
2. Direktøren skal utpeke en eller flere eksperter blant byråets personale, som skal utplasseres som koordineringsansvarlige for hver fellesoperasjon eller rask grenseinnsats. Direktøren skal underrette vertsstaten om utpekingen.
3. Den koordineringsansvarlige skal handle på vegne av byrået i forbindelse med alle aspekter av utplasseringen av de europeiske grensekontrollteamene. Rollen til den koordineringsansvarlige skal gå ut på å fremme samarbeid og koordinering mellom vertsstater og deltagende medlemsstater. Den koordineringsansvarlige skal særlig:

- a) fungere som et forbindelsesledd mellom byrået, vertsstaten og medlemmene av de europeiske grensekontrollteamene, yte bistand på vegne av byrået, i alle spørsmål som angår vilkårene for deres utplassering i teamene,
  - b) overvåke at den operative planen gjennomføres på korrekt måte, herunder når det gjelder vern av grunnleggende rettigheter, og rapportere til byrået om dette,
  - c) handle på vegne av byrået i forbindelse med alle aspekter av utplasseringen av de europeiske grensekontrollteamene, og rapportere om alle disse aspektene til byrået,
  - d) rapportere til direktøren dersom instruksene utstedt til de europeiske grensekontrollteamene ikke er i samsvar med den operative planen.
4. I forbindelse med fellesoperasjoner eller rask grenseinnsats kan direktøren gi den koordineringsansvarlige fullmakt til å bistå med å løse eventuelle uenigheter om utførelsen av den operative planen og utplassering av teamene.

Artikkel 23

Nasjonalt kontaktpunkt

Medlemsstatene skal utpeke et nasjonalt kontaktpunkt for kommunikasjon med byrået om alle spørsmål som vedrører byråets aktiviteter. Det nasjonale kontaktpunktet skal kunne kontaktes til enhver tid.

Artikkel 24

Kostnader

1. Byrået skal dekke følgende kostnader i sin helhet, som medlemsstatene pådrar seg når de stiller sine grensevakter og annet relevant personale til rådighet for utplassering av europeiske grensekontrollteam, herunder den stående mannskapsreserven:
  - a) reisekostnader fra hjemstaten til vertsstaten og fra vertsstaten til hjemstaten,
  - b) kostnader knyttet til vaksinasjoner,
  - c) kostnader knyttet til særlige forsikringsbehov,
  - d) kostnader knyttet til helsetjenester,
  - e) dagpenger, herunder bostøtte,
  - f) kostnader knyttet til byråets tekniske utstyr.
2. Styret fastsetter og oppdaterer etter behov nærmere regler for betaling av dagpenger til medlemmer av europeiske grensekontrollteam.

Artikkel 25

Innstilling eller opphør av aktiviteter

1. Direktøren skal bringe byråets aktiviteter til opphør dersom vilkårene for å gjennomføre disse aktivitetene ikke lenger er oppfylt. Direktøren skal underrette de berørte medlemsstatene før dette opphøret.
2. Medlemsstatene som deltar i en fellesoperasjon, en rask grenseinnsats eller utplassering av et migrasjonsteam, kan anmode om at direktøren bringer denne fellesoperasjonen, raske grenseinnsatsen eller utplasseringen til opphør.
3. Direktøren kan, etter å ha underrettet den berørte medlemsstaten, trekke tilbake finansieringen av en aktivitet eller innstille eller bringe den til opphør, dersom vertsstaten ikke overholder den operative planen.
4. Direktøren skal, etter samråd med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og etter å ha underrettet den berørte medlemsstaten, trekke tilbake finansieringen av en fellesoperasjon, en rask grenseinnsats, et forsøksprosjekt, en utplassering av et migrasjonsteam, en returoperasjon, en returinnsats eller en samarbeidsordning, eller helt eller delvis innstille eller bringe slike aktiviteter til opphør, dersom han eller hun anser at det har skjedd overtredelser av grunnleggende rettigheter eller plikten til å yte internasjonal beskyttelse, som er av alvorlig art og sannsynligvis vil vedvare. Direktøren skal underrette styret om en slik beslutning.
5. Dersom direktøren beslutter å innstille byråets utplassering av et migrasjonsteam eller bringe den til opphør, skal han eller hun underrette de andre relevante byråene som er aktive i det aktuelle hotspot-området om denne beslutningen.

Artikkel 26

Evaluering av aktiviteter

Direktøren skal evaluere resultatene av fellesoperasjoner og rask grenseinnsats, forsøksprosjekter, utplasseringer av migrasjonsteam og operativt samarbeid med tredjestater. Han eller hun skal oversende detaljerte evalueringsrapporter senest 60 dager etter opphør av disse aktivitetene til styret, sammen med merknadene fra den ansvarlige for grunnleggende rettigheter. Direktøren skal foreta en omfattende sammenlignende analyse av disse resultatene med henblikk på å forbedre de framtidige aktivitetenes kvalitet, sammenheng og

effektivitet, og skal ta med denne analysen i byråets årlige aktivitetsrapport.

Avsnitt 4

Retur

Artikkel 27

Retur

1. Når det gjelder retur, skal byrået i henhold til grunnleggende rettigheter og allmenne prinsipper i unionsretten samt folkeretten, herunder prinsippene om vern av flyktninger og barns rettigheter, særlig gjøre følgende:
  - a) På teknisk og operativt plan koordinere medlemsstatenes returrelaterte aktiviteter, herunder frivillige avreiser, for å oppnå et integrert system for håndtering av retur mellom medlemsstatenes vedkommende myndigheter, med deltaking av relevante myndigheter i tredjestater og andre relevante berørte parter.
  - b) Yte teknisk og operativ bistand til de medlemsstatene som er utsatt for særlige utfordringer med hensyn til sine retursystemer.
  - c) Koordinere bruken av relevante IT-systemer og yte støtte til medlemsstatene om det konsulære samarbeidet for å identifisere tredjestatsborgere og anskaffe reisedokumenter, uten å gi opplysninger om hvorvidt det er søkt om internasjonal beskyttelse, samt organisere og koordinere returoperasjoner og yte støtte til frivillige avreiser i samarbeid med medlemsstatene.
  - d) Organisere, fremme og koordinere virksomhet som gjør det mulig for medlemsstatene å utveksle opplysninger og kartlegge og sammenligne beste praksis når det gjelder retursaker.
  - e) Finansielle eller samfinansierte operasjoner, innsatser og aktiviteter nevnt i dette kapittel over sitt budsjett i henhold til de finansielle bestemmelsene som gjelder for byrået.
2. Den tekniske og operative bistanden nevnt i bokstav b) nr. 1, skal omfatte aktiviteter for å hjelpe medlemsstatene med å gjennomføre vedkommende nasjonale myndigheters returprosedyrer, ved hjelp av særlig følgende:
  - a) tolketjenester,
  - b) praktiske opplysninger om tredjestater som mottar de personene som er gjenstand for et returvedtak, og som er relevante for å gjennomføre denne forordning, eventuelt i samarbeid med andre EU-organer, -kontorer og -byråer, herunder EASO,

- c) råd om gjennomføring og håndtering av returprosedyrer i samsvar med direktiv 2008/115/EF,
- d) råd og bistand om tiltak som er nødvendige for å sikre at personer som er gjenstand for et returvedtak, er til stede, og for å forhindre at de forsvinner, i samsvar med direktiv 2008/115/EF og folkeretten.

3. Byrået skal ha som mål å skape synergier og føre sammen EU-finansierte nettverk og programmer på returområdet i nært samarbeid med Kommisjonen og med støtte fra relevante berørte parter, herunder det europeiske migrasjonsnettverket.
4. Byrået kan bruke de finansielle EU-midlene som stilles til rådighet for returaktiviteter. Byrået skal sikre at det i avtalene med medlemsstatene om økonomisk støtte forutsettes at en eventuell støtte utbetales utelukkende dersom paktene overholdes fullt og helt.

Artikkel 28

Returoperasjoner

1. Byrået, som ikke tar stilling til grunnlaget for returvedtakene, yter i samsvar med direktiv 2008/115/EF den bistanden som er nødvendig, og sikrer på anmodning fra en eller flere av de deltakende medlemsstatene koordineringen eller organiseringen av returoperasjonene, herunder ved å leie fly til disse operasjonene. Byrået kan på eget initiativ foreslå for medlemsstatene å koordinere eller organisere returoperasjonene.
2. Medlemsstatene skal hver måned underrette byrået om sin veiledende planlegging av antallet personer som er gjenstand for et returvedtak, og om de tredjestatene som mottar disse, både med hensyn til relevante nasjonale returoperasjoner og behovet for bistand og koordinering fra byrået. Byrået skal utarbeide en løpende operativ plan for å gi de medlemsstatene som anmoder om det, den operative forsterkningen som er nødvendig, herunder i form av teknisk utstyr. Byrået kan på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstat, etter å ha gjennomført en behovsvurdering, legge inn datoer og bestemmelsessteder for returoperasjoner i den løpende operative planen, dersom byrået mener dette er nødvendig. Styret skal på forslag fra direktør treffe en beslutning om opplegget for den løpende operative planen.
3. Byrået kan yte den bistanden som er nødvendig, og sikre, enten på anmodning fra de delta-

- kende medlemsstatene eller på eget initiativ, koordineringen eller organiseringen av returoperasjoner, for hvilke transportmidler og ledsagere ved tvangsretur stilles til rådighet av en tredjestat som mottar de personene som er gjenstand for et returvedtak (heretter kalt «tredjestatsassisterte returoperasjoner»). De deltakende medlemsstatene og byrået skal sikre at de grunnleggende rettighetene og non-refoulement-prinsippet overholdes, og at det er en forholdsmessig bruk av tvangsmidler gjennom hele returoperasjonen. Minst én representant for medlemsstatene og én observatør ved tvangsretur fra den reserven som er opprettet i henhold til artikkel 29, eller fra det nasjonale overvåkingssystemet i den deltakende medlemsstaten, skal være til stede under hele returoperasjonen fram til ankomst i den tredjestaten som mottar de personene som er gjenstand for et returvedtak.
4. Direktøren skal straks utarbeide en returplan for tredjestatsassisterte returoperasjoner. Direktøren og eventuelle deltakende medlemsstater skal inngå en avtale om planen, som understreker de organisatoriske og prosedyremessige sidene ved den tredjestatsassisterte returoperasjonen, idet det tas hensyn til de grunnleggende rettighetene og risikoene ved slike operasjoner. Alle endringer eller tilpasninger til denne planen skal godkjennes av de partene som er nevnt i nr. 3 og i dette nummer.
  5. Returplanen for tredjestatsassisterte returoperasjoner er bindende for byrået og alle deltakende medlemsstater. Den skal omfatte alle de trinnene som er nødvendige for å gjennomføre den tredjestatsassisterte returoperasjonen.
  6. Hver returoperasjon skal kontrolleres i samsvar med artikkel 8 nr. 6 i direktiv 2008/115/EF. Overvåkingen av tvangsreturer gjennomføres av observatøren ved tvangsretur på grunnlag av objektive og gjennomsiktede kriterier og omfatter hele returoperasjonen til de personene som er gjenstand for et returvedtak, fra før avreisen til de overleveres til den tredjestaten som de sendes tilbake til. Observatøren ved tvangsretur skal sende inn en rapport om hver tvangsretur til direktør, den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og vedkommende nasjonale myndigheter i alle de medlemsstatene som er involvert i den aktuelle operasjonen. Direktøren og vedkommende nasjonale myndigheter skal om nødvendig sikre en passende oppfølging.
  7. Dersom byrået er bekymret over hvorvidt de grunnleggende rettighetene overholdes i forbindelse med returoperasjoner, skal det underrette de deltakende medlemsstatene og Kommisjonen om dette.
  8. Direktøren skal vurdere resultatene av returoperasjonene. Hver sjettede måned skal vedkommende oversende til styret en detaljert evalueringsrapport som omfatter alle returoperasjoner som er blitt gjennomført i forrige periode, sammen med synspunktene som den ansvarlige for de grunnleggende rettighetene har lagt fram. Direktøren skal gjennomføre en omfattende sammenlignende analyse av disse resultatene for å fremme framtidige returoperasjoners kvalitet, sammenheng og effektivitet. Direktøren skal ta med denne analysen i byråets årlige aktivitetsrapport.
  9. Byrået skal finansiere eller samfinansiere returoperasjoner over sitt budsjett i henhold til de finansielle bestemmelsene som gjelder for byrået, og følgelig prioritere innsats som gjøres av flere enn én medlemsstat, eller som skjer fra hotspot-områder.

Artikkel 29

Reserve av observatører ved tvangsretur

1. Byrået skal, etter å ha rådført seg med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, opprette en reserve av observatører ved tvangsretur sammensatt av personer fra vedkommende organer som gjennomfører kontroll av tvangsretur i henhold til artikkel 8 nr. 6 i direktiv 2008/115/EF, og som har fått opplæring i henhold til artikkel 36 i denne forordning.
2. Styret skal på forslag fra direktøren fastsette antallet og profilen til de observatørene ved tvangsretur som skal stilles til rådighet for denne reserven. Samme prosedyre skal anvendes ved alle senere endringer av profilen og det samlede antallet. Medlemsstatene skal være ansvarlige for å bidra til reserven ved å utnevne observatører ved tvangsretur som har den profilen som er fastsatt. Observatører ved tvangsretur med særlig fagkunnskap om vern av barn skal inngå i reserven.
3. Medlemsstatenes bidrag med observatører ved tvangsretur og returinnsats for det kommende året skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom byrået og medlemsstatene. I henhold til disse avtalene skal medlemsstatene stille observatører ved tvangsretur til rådighet for

utplassering på anmodning fra byrået, med mindre de befinner seg i en ekstraordinær situasjon som i høy grad påvirker gjennomføringen av de nasjonale oppgavene. En slik anmodning skal rettes minst 21 virkedager før den planlagte utplasseringen, eller fem virkedager dersom det er snakk om en rask returinnsats.

4. Byrået skal på anmodning stille observatører ved tvangsretur til rådighet for deltakende medlemsstater, som på medlemsstatenes vegne overvåker at returoperasjonen og returinnsatsene gjennomføres på en korrekt måte hele den tiden de varer. Byrået skal stille til rådighet observatører ved tvangsretur som har særlig fagkunnskap om vern av barn ved alle returoperasjoner som omfatter barn.
5. Observatører ved tvangsretur vil fortsatt være omfattet av sine hjemstaters disiplinære sanksjoner i forbindelse med en returoperasjon eller en returinnsats.

Artikkel 30

Reserve av ledsagere ved tvangsretur

1. Byrået skal opprette en reserve av ledsagere ved tvangsretur sammensatt av personer fra nasjonale vedkommende organer som gjennomfører returoperasjoner i samsvar med kravene nevnt i artikkel 8 nr. 4 og 5 i direktiv 2008/115/EF, og som har fått opplæring i henhold til artikkel 36 i denne forordning.
2. Styret skal på forslag fra direktøren fastsette antallet og profilen til de ledsagerne ved tvangsretur som skal stilles til rådighet for denne reserven. Samme prosedyre skal anvendes ved alle senere endringer av profilen og det samlede antallet. Medlemsstatene skal bidra til reserven ved å utnevne ledsagere ved tvangsretur som har den profilen som er fastsatt. Ledsagere ved tvangsretur med særlig fagkunnskap om vern av barn skal inngå i reserven.
3. Medlemsstatenes bidrag i form av ledsagere ved tvangsretur og returinnsats for det kommende året skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom byrået og medlemsstatene. I henhold til disse avtalene skal medlemsstatene stille ledsagere ved tvangsretur til rådighet for utplassering på anmodning fra byrået, med mindre de befinner seg i en ekstraordinær situasjon som i høy grad påvirker gjennomføringen av de nasjonale oppgavene. En slik anmodning

skal rettes minst 21 virkedager før den planlagte utplasseringen, eller fem virkedager dersom det er snakk om en rask returinnsats.

4. Byrået skal på anmodning stille ledsagere ved tvangsretur til rådighet for deltakende medlemsstater, som på deres vegne skal ledsage de personene som er gjenstand for et returvedtak, og delta i returoperasjoner og returinnsatser. Byrået skal stille til rådighet ledsagere ved tvangsretur som har særlig fagkunnskap om vern av barn, ved alle returoperasjoner som omfatter barn.
5. Ledsagere ved tvangsretur vil fortsatt være omfattet av sine hjemstaters disiplinære sanksjoner i forbindelse med en returoperasjon eller en returinnsats.

Artikkel 31

Reserve av eksperter på retur

1. Byrået skal opprette en reserve av eksperter på retur sammensatt av personale fra nasjonale vedkommende organer og fra byrået, som har de kvalifikasjonene og den fagkunnskapen som er nødvendig for å gjennomføre de returrelaterte aktivitetene, og som har fått opplæring i henhold til artikkel 36. Disse ekspertene skal kunne påta seg særlige oppgaver, som for eksempel å identifisere visse grupper av tredjestatsborgere, anskaffe reisedokumenter fra tredjestater og fremme konsulært samarbeid.
2. Styret skal på forslag fra direktøren fastsette antallet av og profilen til de ekspertene på retur som skal stilles til rådighet for denne reserven. Samme prosedyre skal anvendes ved alle senere endringer av profilen og det samlede antallet. Medlemsstatene skal bidra til reserven ved å utnevne eksperter som har den profilen som er fastsatt. Spesialister på retur med særlig fagkunnskap om vern av barn skal inngå i reserven.
3. Medlemsstatenes bidrag i form av eksperter på retur til returoperasjoner og returinnsats for det kommende året, skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom byrået og medlemsstatene. I henhold til disse avtalene skal medlemsstatene stille eksperter på retur til rådighet for utplassering på anmodning fra byrået, med mindre de befinner seg i en ekstraordinær situasjon som i høy grad påvirker gjennomføringen av de nasjonale oppgavene. En slik anmodning skal rettes minst 21 virkedager før den planlagte utplasseringen, eller fem virkedager dersom det er snakk om en rask returinnsats.

4. Byrådet skal på anmodning stille eksperter på retur til rådighet for deltakende medlemsstater, som deltar i returoperasjoner, og la ekspertene delta i returinnsatser. Byrådet skal stille til rådighet eksperter på retur som har særlig fagkunnskap om vern av barn, ved alle returoperasjoner som omfatter barn.
5. eksperter på retur vil fortsatt være omfattet av sitt byrås eller sine hjemstaters disiplinære sanksjoner i forbindelse med en returoperasjon eller en returinnsats.

Artikkel 32

Europeiske returteam

1. Fra de reservene som er fastsatt i artikkel 29, 30 og 31, skal byrådet fastsette skreddersydde europeiske returteam for utplassering i forbindelse med returinnsatser.
2. Artikkel 21, 22 og 24 får tilsvarende anvendelse på europeiske returteam.

Artikkel 33

Returinnsatser

1. Når en medlemsstat opplever at det er krevende å oppfylle forpliktelsen om å sende tilbake tredjestatsborgere som er gjenstand for et returvedtak gjort av en medlemsstat, skal byrådet på anmodning fra nevnte medlemsstat yte egnet teknisk og operativ bistand i form av en returinnsats. En slik innsats kan bestå i å utplassere europeiske returteam til vertsstaten og organisere returoperasjoner fra vertsstaten.
2. Når en medlemsstat står overfor spesifikke og uforholdsmessige store utfordringer når den skal oppfylle sin forpliktelse om å sende tilbake tredjestatsborgere som er gjenstand for et returvedtak gjort av en medlemsstat, skal byrådet på anmodning fra nevnte medlemsstat yte egnet teknisk og operativ bistand i form av en rask returinnsats. Byrådet kan på eget initiativ foreslå at det skal yte en slik teknisk og operativ bistand til nevnte medlemsstat. En slik rask innsats kan bestå i raskt å utplassere europeiske returteam til vertsstaten og organisere returoperasjoner fra vertsstaten.
3. I forbindelse med en returinnsats skal direktøren umiddelbart utarbeide en operativ plan etter avtale med vertsstaten og deltakende medlemsstater. De relevante bestemmelsene i artikkel 16 får anvendelse.
4. Direktøren skal snarest treffe en beslutning om den operative planen, og i det tilfellet som

er nevnt i nr. 2, innen fem virkedager. De berørte medlemsstatene og styret skal umiddelbart underrettes skriftlig om beslutningen.

5. Byrådet skal finansiere eller samfinansiere returinnsatser over sitt budsjett i henhold til de finansielle bestemmelsene som gjelder for byrådet.

Kapittel III

Alminnelige bestemmelser

Avsnitt 1

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 34

Vern av og en strategi for grunnleggende rettigheter

1. Når Det europeiske grense- og kystvaktbyrå utfører sine oppgaver i henhold til denne forordning, skal det sikre vern av de grunnleggende rettighetene i samsvar med relevant unionsrett, særlig pakten, relevante bestemmelser i folkeretten, herunder Konvensjonen av 1951 om flyktningers stilling, tilhørende 1967-protokoll og forpliktelsene i forbindelse med adgangen til internasjonal beskyttelse, særlig non-refoulement-prinsippet.

For dette formål skal byrådet utarbeide, videreutvikle og gjennomføre en strategi for grunnleggende rettigheter, herunder en effektiv ordning for å overvåke at de grunnleggende rettighetene overholdes i forbindelse med alle aktivitetene til byrådet.

2. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal når det utfører sine oppgaver, sikre at ingen personer settes i land, tvinges til innreise, føres til eller på annet vis overlates eller sendes tilbake til myndighetene i et land i strid med non-refoulement-prinsippet, eller hvorfra personen risikerer å bli utvist eller sendt tilbake til et annet land i strid med nevnte prinsipp.
3. Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal når det utfører sine oppgaver, ta hensyn til de særlige behovene til barn, mindreårige uten ledsager, personer med funksjonshemning, ofre for menneskehandel, personer med behov for legehjelp, personer med behov for internasjonal beskyttelse, personer i havsnød og andre særlig sårbare personer.

Det europeiske grense- og kystvaktbyrå skal når det utfører alle sine oppgaver, ta særlig hensyn til barns rettigheter og sikre at barnets beste ivaretas.

4. Byrået skal når det utfører sine oppgaver, i sine forbindelser med medlemsstatene og i samarbeid med tredjestater, ta hensyn til rapportene fra det rådgivende forumet nevnt i artikkel 70 (heretter kalt «det rådgivende forumet») og den ansvarlige for grunnleggende rettigheter.

Artikkel 35

Atferdsregler

1. Byrået skal i samarbeid med det rådgivende forumet utarbeide og videreutvikle atferdsregler som gjelder for alle grensekontrolloperasjoner som koordineres av byrået, og for alle personer som deltar i byråets aktiviteter. Atferdsreglene skal fastsette prosedyrer for å sikre prinsippet om rettsstaten og om overholdelse av de grunnleggende rettighetene, med særlig vekt på sårbare personer, herunder barn, mindreårige uten ledsager og andre sårbare personer samt personer som søker internasjonal beskyttelse.
2. Byrået skal i samarbeid med det rådgivende forumet utarbeide og videreutvikle atferdsregler for tilbakesending av personer som er gjenstand for et returvedtak, som får anvendelse under alle de returoperasjonene og returinnsatsene som byrået koordinerer eller organiserer. Atferdsreglene skal inneholde en beskrivelse av felles standardprosedyrer for å forenkle organiseringen av returoperasjoner og returinnsatser og sikre tilbakesending på en human måte og med full overholdelse av de grunnleggende rettighetene, særlig prinsippet om menneskeverd, forbudet mot tortur og umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, retten til frihet og sikkerhet og retten til vern av personopplysninger og ikke-diskriminerende behandling.
3. Atferdsreglene skal særlig ta hensyn til medlemsstatenes forpliktelse til å sikre en effektiv ordning for kontroll av tvangsretur som fastsatt i artikkel 8 nr. 6 i direktiv 2008/115/EF og til strategien for grunnleggende rettigheter.

Artikkel 36

Opplæring

1. Byrået skal i samarbeid med de relevante opplæringsinstitusjonene i medlemsstatene og, dersom det er relevant, EASO og Den europeiske unions kontor for grunnleggende rettigheter, utvikle særlige opplæringsverktøy, herunder særlig opplæring i vern av barn og

andre sårbare personer. Det skal gi de grensevaktene og annet relevant personale som er medlem av europeiske grensekontrollteam, den videregående opplæringen som er relevant for deres oppgaver og fullmakter. Ekspertter fra byråets personale avholder regelmessige øvelser med de aktuelle grensevaktene i samsvar med den planen for videregående opplæring og øvelser som er nevnt i byråets årlige arbeidsprogram.

2. Byrået skal ta de initiativene som er nødvendige for å sikre at alle grensevakter og annet relevant personale fra medlemsstatene, som deltar i europeiske grensekontrollteam, samt byråets eget personale, har fått opplæring i relevant unionsrett og folkerett, herunder om grunnleggende rettigheter, adgang til internasjonal beskyttelse og, når det er hensiktsmessig, lete- og redningsaksjoner, før de deltar i de operative aktivitetene som byrået organiserer.
3. Byrået skal finansiere 100 % av opplæringen av grensevakter som skal inngå i den stående mannskapsreserven som er nevnt i artikkel 20 nr. 5, med henblikk på deres deltaking i reserven.
4. Byrået skal ta de initiativene som er nødvendige for å sikre opplæring av personale involvert i returrelaterte oppgaver, som tildeles de reservene som er nevnt i artikkel 29, 30 og 31. Byrået skal sikre at eget personale og alt personale som deltar i returoperasjoner og returinnsatser, har fått opplæring i relevant unionsrett og folkerett, herunder om grunnleggende rettigheter og adgang til internasjonal beskyttelse, før de deltar i de operative aktivitetene som byrået organiserer.
5. Byrået skal utarbeide og videreutvikle felles grunnleggende opplæringsprogrammer for å lære opp grensevakter og tilby opplæring på europeisk plan for instruktører som lærer opp medlemsstatenes nasjonale grensevakter, herunder om grunnleggende rettigheter, adgang til internasjonal beskyttelse og relevant havrett. De felles grunnleggende opplæringsprogrammene har som formål å fremme de høyeste standardene og beste praksis i forbindelse med gjennomføringen av unionens regelverk om grenseforvaltning. Byrået skal utarbeide de felles grunnleggende opplæringsprogrammene etter å ha rådført seg med det rådgivende forumet og den ansvarlige for grunnleggende rettigheter. Medlemsstatene skal innarbeide de felles grunnleggende opplæringsprogrammene i den opplæringen de til-

- byr sine nasjonale grensevakter og personale som arbeider med returrelaterte oppgaver.
6. Byrået skal også tilby videregående opplæringskurs og seminarer for personale i vedkommende nasjonale myndigheter i medlemsstatene, og eventuelt i tredjestater, om emner i tilknytning til kontroll av de ytre grensene og retur av tredjestatsborgere.
  7. Byrået kan organisere opplæringsvirksomhet i samarbeid med medlemsstatene og tredjestater på deres territorium.
  8. Byrået skal opprette et utvekslingsprogram, slik at de grensevaktene som deltar i europeiske grensekontrollteam, og personale som deltar i europeiske returteam, kan tilegne seg kunnskap eller særlig fagkunnskap fra erfaring og god praksis i utlandet ved å arbeide sammen med grensevakter og personale som er involvert i returrelaterte oppgaver i en annen medlemsstat enn deres egen.

Artikkel 37

Forskning og nyskaping

1. Byrået skal proaktivt følge med og bidra til forskning og nyskaping som er av betydning for europeisk integrert grenseforvaltning, herunder vedrørende bruken av avansert overvåkingsteknologi. Byrået skal formidle resultatene av denne forskningen til Europaparlamentet, medlemsstatene og Kommisjonen i samsvar med artikkel 50. Det kan, når det er hensiktsmessig, bruke resultatene i forbindelse med fellesoperasjoner, raske grenseinnsetninger, returoperasjoner og returinnsetninger.
2. Byrået skal bistå medlemsstatene og Kommisjonen med å identifisere viktige forskningsområder. Byrået skal bistå medlemsstatene og Kommisjonen med å utarbeide og gjennomføre unionens relevante rammeprogram for forskning og nyskaping.
3. Byrået skal gjennomføre de delene av rammeprogrammet for forskning og nyskaping som gjelder grensesikkerhet. Byrået skal med henblikk på dette, og dersom Kommisjonen har delegert relevante fullmakter i denne forbindelse, ha følgende oppgaver:
  - a) forvalte noen faser av programgjennomføringen og noen faser av spesifikke prosjekters levetid på grunnlag av de relevante arbeidsprogrammene som Kommisjonen har vedtatt,
  - b) vedta virkemidler for gjennomføring av budsjettet når det gjelder inntekter og utgifter, og treffe alle de tiltakene som er nødvendige for å forvalte programmet,
- c) gi støtte i forbindelse med gjennomføringen av programmet.
4. Byrået kan planlegge og gjennomføre forsøksprosjekter med hensyn til spørsmål som omfattes av denne forordning.

Artikkel 38

Kjøp eller leie av teknisk utstyr

1. Byrået kan enten selv eller i fellesskap med en medlemsstat, kjøpe eller leie teknisk utstyr for utplassering i forbindelse med fellesoperasjoner, forsøksprosjekter, raske grenseinnsetninger, returoperasjoner, returinnsetninger, utplasseringer av migrasjonsteam eller prosjekter vedrørende teknisk bistand i henhold til de finansielle bestemmelsene som gjelder for byrået.
2. Byrået kan kjøpe teknisk utstyr når direktøren treffer beslutning om dette i samråd med styret. For kjøp eller leie av utstyr som medfører vesentlige kostnader for byrået, skal det foretas en grundig behovsanalyse og en nytte- og kostnadsanalyse. Slike kostnader skal avsettes i byråets budsjett som vedtas av styret.
3. Når byrået kjøper eller leier mer omfattende teknisk utstyr, skal følgende vilkår gjelde:
  - a) dersom utstyret kjøpes av byrået eller i fellesskap med andre, skal byrået inngå en avtale med én medlemsstat om at utstyret skal registreres i nevnte medlemsstat i henhold til gjeldende regelverk i nevnte medlemsstat,
  - b) dersom utstyret skal leies, skal det være registrert i en medlemsstat.
4. På grunnlag av en standardavtale som er utarbeidet av byrået og godkjent av styret, skal registreringsmedlemsstaten og byrået bli enige om vilkår som sikrer utstyrets driftskompatibilitet og regulerer bruken av utstyret, herunder særlige bestemmelser om rask utplassering i forbindelse med raske returinnsetninger. I forbindelse med utstyr som eies i fellesskap, skal vilkårene også omfatte perioder der byrået har full rådighet over utstyret. Teknisk utstyr som byrået eier alene, skal stilles til rådighet for byrået på byråets anmodning, og registreringsmedlemsstaten kan ikke påberope seg at det dreier seg om en ekstraordinær situasjon som nevnt i artikkel 39 nr. 8.
5. Registreringsmedlemsstaten eller leverandøren av teknisk utstyr skal også bistå med eksperter og teknisk personale som er nød-

vendig for å betjene det tekniske utstyret på en juridisk forsvarlig og sikker måte.

Artikkel 39

Teknisk utstyrspark

1. Byrået skal utarbeide og oppdatere en sentral liste over utstyret i en teknisk utstyrspark som består av utstyr som tilhører medlemsstatene eller byrået, samt utstyr som eies av medlemsstatene og byrået i fellesskap, til bruk i forbindelse med byråets operative aktiviteter.
2. Utstyr som bare byrået eier, skal stilles til full rådighet for utplassering når som helst i henhold til artikkel 38 nr. 4.
3. Utstyr, som byrået i fellesskap med andre eier mer enn 50 % av, skal også stilles til rådighet for utplassering i samsvar med en avtale mellom medlemsstaten og byrået som nevnt i artikkel 38 nr. 4.
4. Byrået skal sikre at det utstyret som er registrert i den tekniske utstyrsparken, er driftskompatibelt og interoperativt.

For det formålet skal byrået om nødvendig definere tekniske standarder som utstyret skal oppfylle når det utplasseres i forbindelse med byråets aktiviteter. Utstyr som byrået erverver alene eller i fellesskap, og utstyr som medlemsstatene eier, og som er registrert i den tekniske utstyrsparken, skal oppfylle kravene i disse standardene.

5. Direktøren skal fastsette det minste antallet enheter av teknisk utstyr som kreves for å oppfylle byråets behov, særlig når det gjelder gjennomføring av fellesoperasjoner, utplassering av migrasjonsteam, gjennomføring av raske grenseinnsatser, returinnsatser og returoperasjoner i samsvar med byråets arbeidsprogram for det aktuelle året.

Dersom det minste antallet enheter av teknisk utstyr viser seg å være utilstrekkelig for å gjennomføre den operative planen som er vedtatt for slike aktiviteter, skal byrået revidere dette antallet på grunnlag av begrunnede behov og en avtale med medlemsstatene.

6. Den tekniske utstyrsparken skal inneholde det minste antallet enheter som byrået har fastsatt som nødvendig, inndelt per type teknisk utstyr. Utstyret som er registrert i den tekniske utstyrsparken, skal utplasseres under fellesoperasjoner, utplasseringer av migrasjonsteam, forsøksprosjekter, raske grenseinnsatser, returoperasjoner eller returinnsatser.
7. Den tekniske utstyrsparken skal omfatte en utstyrspark for rask innsats som inneholder et

begrenset antall enheter av utstyr som er nødvendig for eventuelle raske grenseinnsatser. Medlemsstatenes bidrag til utstyrsparken for rask innsats planlegges i henhold til de årlige bilaterale forhandlingene og avtaler nevnt i nr. 8. Når det gjelder utstyret i listen over enhetene i denne parken, kan medlemsstatene ikke gjøre den ekstraordinære situasjonen nevnt i nr. 8 gjeldende.

Utstyret på denne listen skal sendes til bestemmelsesstedet for utplassering så raskt som mulig, og under alle omstendigheter senest ti dager etter den dagen det ble oppnådd enighet om den operative planen.

Byrået skal bidra til denne parken med utstyr som står til rådighet for byrået som nevnt i artikkel 38 nr. 1.

8. Medlemsstatene skal bidra til den tekniske utstyrsparken. Medlemsstatenes bidrag til parken og utplassering av teknisk utstyr til spesifikke operasjoner skal planlegges på grunnlag av årlige bilaterale forhandlinger og avtaler mellom byrået og medlemsstatene. I samsvar med disse avtalene og i den grad det inngår i det minste antallet enheter av teknisk utstyr som er fastsatt for det aktuelle året, skal medlemsstatene stille sitt tekniske utstyr til rådighet for utplassering på anmodning fra byrået, med mindre de står overfor en ekstraordinær situasjon som i vesentlig grad påvirker utføringen av nasjonale oppgaver. Dersom en medlemsstat påberoper seg en slik ekstraordinær situasjon, skal den gi en utførlig, skriftlig begrunnelse og opplysninger til byrået om situasjonen, hvis innhold skal inngå i den rapporten som er nevnt i nr. 13. Byråets anmodning skal framlegges minst 45 dager før den planlagte utplasseringen av mer omfattende teknisk utstyr og 30 dager før den planlagte utplasseringen av annet utstyr. Bidragene til den tekniske utstyrsparken skal gjennomgås hvert år.
9. På forslag fra direktøren skal styret hvert år treffe beslutning om reglene som gjelder for teknisk utstyr, herunder det minste samlede antall enheter av teknisk utstyr som kreves per type teknisk utstyr, og vilkårene for utplassering og refusjon av utgifter samt det begrensede antall enheter av teknisk utstyr for en utstyrspark for rask innsats. Av budsjettmessige årsaker bør beslutningen om dette treffes av styret senest 30. juni hvert år.
10. Dersom en rask grenseinnsats finner sted, får artikkel 17 nr. 11 tilsvarende anvendelse.
11. Dersom det oppstår uventede behov for teknisk utstyr til en fellesoperasjon eller en rask

grenseinnsats etter at det minste antall enheter av teknisk utstyr er blitt fastsatt, og disse behovene ikke kan dekkes via den tekniske utstyrsparken eller utstyrsparken for rask innsats, stiller medlemsstatene, når det er mulig, og fra gang til gang, det tekniske utstyret som er nødvendig med tanke på utplassering, til rådighet for byrået.

12. Direktøren skal regelmessig rapportere til styret om sammensetning og utplasseringen av utstyr som inngår i den tekniske utstyrsparken. Dersom det minste antall enheter av teknisk utstyr som er nødvendig for parken, ikke er oppfylt, underretter direktøren straks styret om dette. Styret skal treffe hastebeslutning om prioriteringen av utplassering av det tekniske utstyret og treffe de tiltakene som er nødvendige for å avhjelpe denne mangelen. Styret skal underrette Kommisjonen om manglene og om hvilke tiltak som er truffet. Kommisjonen skal deretter underrette Europaparlamentet og Rådet om dette og om sin egen vurdering.
13. Byrået skal på årlig basis framlegge en rapport for Europaparlamentet om det antallet enheter av teknisk utstyr som hver enkelt medlemsstat har avsatt til den tekniske utstyrsparken i henhold til denne artikkel. Denne rapporten skal angi hvilke medlemsstater som i foregående år har påberopt seg en ekstraordinær situasjon som nevnt i nr. 8, og omfatte de begrunnelsene og opplysningene som den berørte medlemsstaten har angitt.
14. Medlemsstatene skal registrere i den tekniske utstyrsparken alle transportmidler og alt driftsutstyr som er kjøpt inn i forbindelse med spesifikke aksjoner innenfor rammen av fondet for indre sikkerhet i henhold til artikkel 7 nr. 1 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014³¹, eller, dersom det er relevant, andre øremerkede EU-midler som stilles til rådighet for medlemsstatene for å øke byråets operative kapasitet. Dette tekniske utstyret skal inngå i det minste fastsatte antall enheter av teknisk utstyr for det aktuelle året.

Medlemsstatene skal stille nevnte teknisk utstyr til rådighet for utplassering for byrået på anmodning fra sistnevnte. Ved en operasjon som nevnt i artikkel 17 eller 19 i denne forordning, kan de ikke påberope seg at det dreier

seg om en ekstraordinær situasjon som nevnt i nr. 8 i denne artikkel.

15. Byrået skal forvalte registrene over den tekniske utstyrsparken som følger:
  - a) klassifisering etter type utstyr og type operasjon,
  - b) klassifisering etter eier (medlemsstat, byrået eller andre),
  - c) samlet mengde enheter av utstyr som kreves,
  - d) eventuelle krav til mannskapet,
  - e) andre opplysninger, som nærmere opplysninger om registrering, krav til transport og vedlikehold, gjeldende nasjonale eksportordninger, tekniske veiledninger eller andre opplysninger som er relevante for å kunne betjene utstyret på en korrekt måte.
16. Byrået skal finansiere 100 % av utplasseringen av teknisk utstyr som inngår i det minste fastsatte antallet enheter av teknisk utstyr som den aktuelle medlemsstaten skal bidra med i det aktuelle året. Utplassering av teknisk utstyr som ikke inngår i det minste fastsatte antallet enheter av teknisk utstyr, skal samfinansieres av byrået med høyst 100 % av de støtteberettigede kostnadene, idet det tas hensyn til de særlige omstendighetene i den medlemsstaten som utplasserer slikt teknisk utstyr.

Artikkel 40

Oppgaver og fullmakter for medlemmer av teamene

1. Medlemmene av teamene skal ha kapasitet til å utføre alle oppgaver og utøve alle fullmakter når det gjelder grensekontroll og returer, samt de oppgavene og fullmaktene som er nødvendige for å oppfylle målene i forordning (EU) 2016/399 og direktiv 2008/115/EF.
2. Medlemmene av teamene skal, når de utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter, overholde unionsretten og folkeretten samt de grunnleggende rettighetene og vertsstatens nasjonale lovgivning.
3. Medlemmene av teamene skal bare utføre oppgaver og utøve fullmakter i henhold til instruks fra og, som hovedregel, under tilstedeværelse av vertsstatens grensevakter eller personale som er involvert i returrelaterte oppgaver. Vertsstaten kan gi medlemmene av teamene tilatelse til å handle på egne vegne.
4. Medlemmene av teamene skal bære sin egen uniform dersom det er hensiktsmessig, når de

³¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 515/2014 av 16. april 2014 om opprettelse av en ordning for økonomisk støtte til ytre grenser og visum, som en del av fondet for indre sikkerhet, og om oppheving av vedtak nr. 574/2007/EF (EUT L 150 av 20.5.2014, s. 143).

utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter. De skal også bære synlig personlig identifikasjon og et blått armbind med Unionens og byråets insignier på sine uniformer, som viser at de deltar i en fellesoperasjon, en utplassering av et migrasjonsteam, et forsøksprosjekt, en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats. For at medlemmer av teamene skal kunne identifisere seg for vertsstatens nasjonale myndigheter, skal de alltid ha et akkrediteringsdokument med seg, som de skal vise fram på anmodning.

5. Når medlemmene av teamene utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter, skal de bære tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr som er godkjent i henhold til hjemstatens nasjonale lovgivning. Vertsstaten kan imidlertid forby dem å bære bestemte typer tjenestevåpen, ammunisjon eller utstyr, forutsatt at samme forbud gjelder i henhold til vertsstatens nasjonale lovgivning for dens egne grensevakter eller personale som er involvert i returrelaterte oppgaver. Før medlemmene av teamene utplasseres, skal vertsstaten underrette byrået om hvilke typer tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr som er tillatt, og hvilke vilkår som gjelder for å bruke disse. Byrået skal gjøre disse opplysningene tilgjengelig for medlemsstatene.
6. Medlemmene av teamene har tillatelse til å bruke makt, herunder tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr når de utfører sine oppgaver og utøver sine fullmakter, med hjemstatens og vertsstatens samtykke, under tilstedeværelse av grensevakter fra vertsstaten og i henhold til vertsstatens nasjonale lovgivning. Vertsstaten kan med hjemstatens samtykke gi medlemmene av teamene tillatelse til å bruke makt i fravær av vertsstatens grensevakter.
7. Tjenestevåpen, ammunisjon og utstyr kan brukes til lovlig selvforsvar og til lovlig forsvar av medlemmer av teamene eller andre personer i samsvar med vertsstatens nasjonale lovgivning.
8. For denne forordnings formål gir vertsstaten medlemmene av teamene tillatelse til å utføre de søkene i europeiske databaser som er nødvendige for å oppfylle operative mål angitt i den operative planen for grensekontroller, grenseovervåking og returer. Vertsstaten kan også gi dem tillatelse til å søke i sine nasjonale databaser dersom det er nødvendig av samme årsaker. Medlemsstatene skal sikre at det gis adgang til databasene på en effektiv og virkningsfull måte. Medlemmene av gruppene

skal bare søke de opplysningene som kreves for at de skal kunne utføre sine oppgaver og utøve sine fullmakter. Før medlemmene av teamene utplasseres, skal vertsstaten underrette byrået om hvilke nasjonale og europeiske databaser det kan søkes i. Byrået skal gjøre denne informasjonen tilgjengelig for medlemsstatene som deltar i utplasseringen.

Slike søk skal utføres i henhold til unionens personvernlovgivning og vertsstatens nasjonale personvernlovgivning.

9. Beslutninger om å nekte innreise etter artikkel 14 i forordning (EU) 2016/399 skal treffes bare av vertsstatens grensevakter eller av medlemmene av gruppene dersom vertsstatens har gitt dem tillatelse til å opptre på dens vegne.

Artikkel 41

Akkrediteringsdokument

1. Byrået skal i samarbeid med vertsstaten utstede et dokument på vertsstatens offisielle språk og et annet av EU-institusjonenes offisielle språk til medlemmene av teamene slik at de kan identifiseres, og som bevis på innehaverens rett til å utføre de oppgavene og utøve de fullmaktene som er nevnt i artikkel 40. Dokumentet skal inneholde følgende opplysninger om hvert medlem av teamene:
  - a) navn og nasjonalitet,
  - b) grad eller stilling,
  - c) et nyere digitalt fotografi,
  - d) de oppgavene som medlemmene har tillatelse til å utføre under utplasseringen.
2. Dokumentet skal sendes tilbake til byrået på slutten av en fellesoperasjon, en utplassering av et migrasjonsteam, et forsøksprosjekt, en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats.

Artikkel 42

Sivilrettslig ansvar

1. Når medlemmer av teamene utfører oppgaver i en vertsstat, er denne medlemsstaten i henhold til sin nasjonale lovgivning ansvarlig for den skaden de måtte forvolde når de utfører sine oppgaver.
2. Dersom slik skade er forvoldt med grov uaktsonhet eller bevisst forsømmelse, kan vertsstaten henvende seg til hjemstaten for å få eventuelle beløp som den har utbetalt til skadelidte eller til personer som opptrer på skadelidtes vegne, refundert av hjemstaten.

3. Med forbehold for eventuelle rettigheter overfor tredjeparter frafaller hver medlemsstat alle sine krav mot vertsstaten eller en annen medlemsstat for skade som den har lidt, med unntak av tilfeller av grov uaktsomhet eller bevisst forsømmelse.
4. Tvister mellom medlemsstatene om anvendelsen av nr. 2 og 3 i denne artikkel som ikke kan løses gjennom forhandlinger mellom partene, skal partene innbringe for Den europeiske unions domstol i samsvar med artikkel 237 i TVEU.
5. Med forbehold for eventuelle rettigheter overfor tredjeparter dekker byrået kostnader i forbindelse med skader på byråets utstyr under utplassering, med unntak av tilfeller av grov uaktsomhet eller bevisst forsømmelse.

*Artikkel 43***Strafferettslig ansvar**

I forbindelse med en fellesoperasjon, et forsøksprosjekt, utplassering av et migrasjonsteam, en rask grenseinnsats, en returoperasjon eller en returinnsats, sidestilles medlemmer av teamene med vertsstatens personale når det gjelder straffbare handlinger som eventuelt begås mot eller av dem.

*Avsnitt 2***Informasjonsutveksling og vern av personopplysninger***Artikkel 44***Systemer for informasjonsutveksling**

1. Byrået kan treffe alle nødvendige tiltak for å tilrettelegge for utveksling av opplysninger som er relevante for dets oppgaver, med Kommisjonen og medlemsstatene, og ved behov med relevante EU-kontorer. Det skal utvikle og forvalte et informasjonssystem som kan utveksle graderte opplysninger med disse aktørene, og utveksle personopplysninger som er nevnt i artikkel 45, 47, 48 og 49 i denne forordning i samsvar med rådsbeslutning 2013/488/EU³² og kommisjonsbeslutning (EU, Euratom) 2015/444³³.

³² Rådsbeslutning 2013/488/EU av 23. september 2013 om sikkerhetsregler for vern av graderte unionsopplysninger (EUT L 274 av 15.10.2013, s. 1).

³³ Kommisjonsbeslutning (EU, Euratom) 2015/444 av 13. mars 2015 om sikkerhetsregler for vern av graderte EU-opplysninger (EUT L 72 av 17.3.2015, s. 53).

2. Byrået kan treffe alle nødvendige tiltak for å tilrettelegge for utveksling av opplysninger som er relevante for dets oppgaver med Irland og Det forente kongerike, dersom det er knyttet til aktivitetene som de deltar i i samsvar med artikkel 51 og artikkel 62 nr. 5.

*Artikkel 45***Vern av personopplysninger**

1. Byrået skal anvende forordning (EF) nr. 45/2001 ved behandling av personopplysninger.
2. Styret skal treffe tiltak for byråets anvendelse av forordning (EF) nr. 45/2001, herunder de personvernansvarlige. Disse tiltakene skal fastsettes etter samråd med EUs datatilsyn,
3. Med forbehold for artikkel 47, 48 og 49 skal byrået behandle personopplysninger for administrative formål.
4. Med forbehold for artikkel 48 skal overføringen av personopplysninger som er behandlet av byrået, og medlemsstatenes videresending til myndighetene i tredjestater eller tredjeparter, herunder internasjonale organisasjoner, av personopplysninger som behandles innenfor rammen av denne forordning, være forbudt.

*Artikkel 46***Formål med behandling av personopplysninger**

1. Byrået kan bare behandle personopplysninger for følgende formål:
  - a) for å utføre sine oppgaver med å organisere og koordinere fellesoperasjoner, forsøksprosjekter, rask grenseinnsats og innenfor rammen av migrasjonsteam i samsvar med artikkel 47,
  - b) for å utføre sine oppgaver med å organisere og koordinere returoperasjoner og returinnsatser i samsvar med artikkel 48,
  - c) for å forenkle informasjonsutveksling med medlemsstatene, EASO, Europol eller Eurojust i samsvar med artikkel 47,
  - d) for byråets risikoanalyse i samsvar med artikkel 11,
  - e) for å identifisere og spore fartøyer gjennom EUROSUR i samsvar med artikkel 49,
  - f) for administrative oppgaver.
2. All behandling av personopplysninger som nevnt i nr. 1, skal overholde proporsjonalitetsprinsippet og være strengt begrenset til personopplysninger som er nødvendige for de formål som er nevnt i dette nummeret.
3. En medlemsstat eller et annet EU-kontor som leverer personopplysninger til byrået, skal

fastslå for hvilket eller hvilke formål de skal behandles, som nevnt i nr. 1. Byrået kan behandle slike personopplysninger for et annet formål som også hører inn under nr. 1, bare dersom dette er godkjent av leverandøren av disse personopplysningene.

4. Medlemsstatene og andre EU-kontorer kan ved overføring av personopplysninger angi om tilgangen til opplysningene eller bruken av dem generelt eller konkret skal begrenses, herunder med hensyn til overføring, sletting eller tilintetgjøring av dem. Dersom behovet for slike begrensninger oppstår etter overføringen av personopplysninger, skal de underrette byrået om dette. Byrået skal overholde disse begrensningene.

Artikkel 47

Behandling av personopplysninger som innsamles under fellesoperasjoner, forsøksprosjekter og raske grenseinnsatser og av migrasjonsteam

1. Byrået skal bare behandle de følgende kategoriene av personopplysninger som er innsamlet og overført til det av medlemsstatene eller av dets eget personale innenfor rammen av fellesoperasjoner, forsøksprosjekter eller raske grenseinnsatser, og av migrasjonsteam:
  - a) personopplysninger om personer som vedkommende myndigheter i medlemsstatene har rimelig grunn til å mistenke har vært innblandet i grensekryssende kriminalitet, som smugling av migranter, menneskehandel eller terrorisme,
  - b) personopplysninger om personer som krysser de ytre grensene uten tillatelse, og hvis data innsamles av de europeiske grense- og kystvaktgruppene, herunder når de handler innenfor rammen av migrasjonsteam,
  - c) registreringsnummer, kjøretøyets understellsnummer, telefonnummer eller skipsidentifiseringsnummer som er knyttet til personer nevnt i bokstav a) og b), og som er nødvendige for å undersøke og analysere ruter og metoder som brukes til ulovlig innvandring og grensekryssende kriminalitet.
2. Byrået kan behandle personopplysninger som er nevnt i nr. 1, i følgende tilfeller:
  - a) når overføring til EASO, Europol eller Eurojust er nødvendig for bruken av opplysningene fastsatt i deres respektive mandater, og i samsvar med artikkel 52,

- b) når overføring til myndighetene i de relevante medlemsstatene som har ansvar for grensekontroll, migrasjon, asyl eller håndheving av loven, er nødvendig for bruken av opplysningene i samsvar med nasjonal lovgivning og EU-regler og nasjonale regler om vern av personopplysninger,
- c) når det er nødvendig for å utarbeide risikoanalyser.

Personopplysninger om personer som er omtalt i bokstav b) i nr. 1, skal bare overføres til straffemyndighetene i særlige tilfeller og når det er strengt nødvendig for å forebygge, oppdage, etterforske eller straffeforfølge alvorlig kriminalitet.

3. Personopplysninger skal slettes så snart de er blitt overført til EASO, Europol eller Eurojust, eller til vedkommende myndigheter i medlemsstatene eller når de er brukt til å utarbeide risikoanalyser. Oppbevaringstiden skal ikke under noen omstendighet overstige 90 dager etter datoen for innsamling av disse dataene. I resultatene av risikoanalysene skal dataene være anonymiserte.

Artikkel 48

Behandling av personopplysninger ved returoperasjoner og returinnsatser

1. Byrået kan ved utførelsen av sine oppgaver med å organisere og koordinere returoperasjoner og gjennomføre returinnsatser, behandle personopplysningene til personer som er gjenstand for et returvedtak.
2. Personopplysningene som behandles av byrået, skal være strengt begrenset til de personopplysningene som er nødvendige for returoperasjonen eller returinnsatsen.
3. Personopplysningene skal slettes så snart det formålet de er innsamlet for, er oppnådd, og senest 30 dager etter avslutningen av returoperasjonen eller returinnsatsen.
4. Dersom personopplysningene for personer som er gjenstand for returvedtak, ikke overføres til transportøren av en medlemsstat, kan byrået overføre disse opplysningene.

Artikkel 49

Behandling av personopplysninger gjennom EUROSUR

Byrået kan behandle personopplysninger som fastsatt i artikkel 13 nr. 2 i forordning (EU) nr. 1052/2013.

Artikkel 50

Sikkerhetsregler for vern av graderte opplysninger og følsomme opplysninger som ikke er graderte

1. Byrået skal anvende Kommisjonens sikkerhetsregler som fastsatt i beslutning (EU, Euratom) 2015/444. Disse reglene skal blant annet anvendes på utveksling, behandling og oppbevaring av graderte opplysninger.
2. Kontoret skal også anvende sikkerhetsprinsippene som Kommisjonen har vedtatt og gjennomført for behandling av ikke-graderte følsomme opplysninger. Styret skal fastsette tiltak for anvendelse av disse sikkerhetsprinsippene.
3. Klassifisering skal ikke utelukke at opplysninger gjøres tilgjengelige for Europaparlamentet. Overføring og håndtering av opplysninger og dokumenter som er overført til Europaparlamentet i samsvar med denne forordning, skal skje i samsvar med reglene for overføring og håndtering av graderte opplysninger som gjelder mellom Europaparlamentet og Kommisjonen.

*Avsnitt 3***Byråets samarbeid***Artikkel 51***Samarbeid med Irland og Det forente kongerike**

1. Byrået skal legge til rette for medlemsstatenes operative samarbeid med Irland og Det forente kongerike om spesifikke aktiviteter:
2. Den støtten som byrået skal gi i henhold til bokstav l), n) og o) i artikkel 8 nr. 1, skal omfatte organisering av medlemsstatenes returoperasjoner som Irland eller Det forente kongerike, eller begge, også deltar i.
3. Anvendelsen av denne forordningen på Gibraltars grenser skal innstilles til den datoen da det oppnås enighet om virkeområdet for de tiltak som gjelder personers passering av de ytre grensene.

*Artikkel 52***Samarbeid med EU-institusjoner, -organer, -kontorer, -byråer og internasjonale organisasjoner**

1. Byrået skal samarbeide med Kommisjonen, andre EU-institusjoner, Den europeiske tjenesten for utenriksforbindelser, EASO, Euro-pol, Den europeiske unions kontor for grunn-

leggende rettigheter, Eurojust, Den europeiske unions satellittsenter, Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå og Det europeiske fiskerikontrollbyrå samt andre EU-organer, -kontorer og -byråer på områder som omfattes av denne forordning, og særlig med det formål å forbedre håndteringen av migrasjonsutfordringer og forebygge og oppdage grensekryssende kriminalitet, som smugling av migranter, menneskehandel og terrorisme.

For dette formål kan byrået samarbeide med internasjonale organisasjoner som har kompetanse på områder som omfattes av denne forordning.

2. Samarbeid som nevnt i nr. 1, skal finne sted innenfor rammen av de samarbeidsordningene som er inngått med de enhetene som er nevnt i nr. 1. Disse ordningene skal ha fått forhåndsgodkjenning av Kommisjonen. Byrået skal i alle tilfeller underrette Kommisjonen om alle slike ordninger.
3. Byrået skal samarbeide med Kommisjonen, og når det er relevant, med medlemsstatene om aktiviteter i henhold til denne forordning. Selv om det ligger utenfor denne forordnings virkeområde, skal byrået også delta i slikt samarbeid når det gjelder aktiviteter knyttet til tollområdet, herunder risikostyring, når disse aktivitetene kan støtte hverandre. Dette samarbeidet skal ikke berøre Kommisjonens og medlemsstatenes eksisterende fullmakter.
4. Slike EU-institusjoner, -organer, -kontorer, -byråer og internasjonale organisasjoner som er nevnt i nr. 1, skal bruke informasjon som er mottatt fra byrået bare innenfor rammene av sine fullmakter og i den grad de overholder grunnleggende rettigheter, herunder krav om vern av personopplysninger. Videre- sending eller annen kommunikasjon av personopplysninger som behandles av byrået, til andre EU-institusjoner, -organer, -kontorer og byråer, skal være underlagt særlige samarbeidsordninger om utveksling av personopplysninger, og forutsetter forhåndsgodkjenning fra EUs datatilsyn. Hver overføring av personopplysninger som utføres av byrået, skal skje i samsvar med bestemmelsene om vern av personopplysninger fastsatt i artikkel 45–49. Når det gjelder håndtering av graderte opplysninger, skal disse ordningene fastslå at berørte EU-institusjoner, -organer, -kontorer, -byråer eller internasjonale organisasjoner skal overholde sikkerhetsregler og standarder tilsvarende dem som anvendes av byrået.

5. Byrået kan, etter avtale med de berørte medlemsstatene, invitere observatører fra EU-institusjoner, -organer, -kontorer, -byråer eller internasjonale organisasjoner til å delta i byråets aktiviteter, særlig i fellesoperasjoner og forsøksprosjekter, risikoanalyser og opplæring, i den grad deres nærvær er forenlig med målene for disse aktivitetene, kan bidra til forbedring av samarbeidet og utveksling av beste praksis, og ikke påvirker den generelle sikkerheten for disse aktivitetene. Disse observatørene kan delta i risikoanalyser og opplæring bare etter avtale med de berørte medlemsstatene. Når det gjelder fellesoperasjoner og forsøksprosjekter, skal observatørens deltakelse avtales med vertsstaten. Nærmere regler for observatørens deltakelse skal være fastsatt i den operative planen. Disse observatørene skal ha fått nødvendig opplæring fra byrået før de deltar.
2. De nærmere formene for samarbeid om kystvaktfunksjoner mellom byrået, Det europeiske fiskerikontrollbyrå og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå skal fastsettes i en samarbeidsordning, i samsvar med deres respektive mandater og de finansielle bestemmelsene som gjelder for disse byråene. En slik ordning skal godkjennes av byråets styre samt av styrene i Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå og i Det europeiske fiskerikontrollbyrå.
3. Kommisjonen skal, i nært samarbeid med medlemsstatene, byrået, Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå og Det europeiske fiskerikontrollbyrå, stille til rådighet en praktisk håndbok om europeisk samarbeid om kystvaktfunksjoner. Denne håndboken skal inneholde retningslinjer, anbefalinger og beste praksis for utveksling av opplysninger. Kommisjonen skal vedta håndboken i form av en rekommendasjon.

Artikkel 53

Europeisk samarbeid om kystvaktfunksjoner

1. Byrået skal i samarbeid med Det europeisk fiskerikontrollbyrå og Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå støtte nasjonale myndigheter som utfører kystvaktfunksjoner på nasjonalt plan og EU-plan, og når det er relevant, på internasjonalt plan ved å:
  - a) dele, samkjøre og analysere opplysninger som er tilgjengelige i meldingssystemer for fartøyer og andre informasjonssystemer som disse byråene er vert for eller har tilgang til, i samsvar med deres respektive rettsgrunnlag, og uten at dette berører medlemsstatens eiendomsrett til data,
  - b) levere overvåkings- og kommunikasjonstjenester basert på den nyeste teknologien, herunder rombasert og bakkebasert infrastruktur og følere montert på alle typer plattformer,
  - c) bygge opp kapasitet ved å utarbeide retningslinjer og anbefalinger og ved å etablere beste praksis samt sørge for opplæring og utveksling av personale,
  - d) styrke utveksling av opplysninger og samarbeid om kystvaktfunksjoner, herunder ved å analysere operative utfordringer og nye risikoer på det maritime området,
  - e) dele kapasitet ved å planlegge og gjennomføre operasjoner med flere formål, og ved å dele ressurser og andre midler, i den grad disse aktivitetene koordineres av disse byråene og godtas av vedkommende myndigheter i de berørte medlemsstatene.

Artikkel 54

Samarbeid med tredjestater

1. I spørsmål som omfattes av byråets aktiviteter, og i det omfang som kreves for oppfyllelsen av dets oppgaver, skal byrået legge til rette for å oppmuntre til teknisk og operativt samarbeid mellom medlemsstatene og tredjestater, innenfor rammen av Unionens politikk for eksterne forbindelser, herunder med hensyn til vern av grunnleggende rettigheter og non-refoulement-prinsippet. Byrået og medlemsstatene skal overholde unionsretten, herunder normer og standarder som utgjør en del av Unionens regelverk, også når samarbeid med tredjestater finner sted på disse statenes territorier. Inngåelsen av et samarbeid med tredjestater skal brukes for å fremme europeiske standarder for grenseforvaltning og retur.
2. Byrået kan samarbeide med vedkommende myndigheter i tredjestater når det gjelder spørsmål som omfattes av denne forordning, med støtte fra og i samarbeid med EU-delegasjoner. Når byrået gjør dette skal det handle innenfor rammen av Unionens politikk for eksterne forbindelser, herunder med hensyn til vern av grunnleggende rettigheter og non-refoulement-prinsippet. Det skal også handle innenfor rammen av samarbeidsordningene inngått med disse myndighetene, i samsvar med unionsretten og politikken. Disse samarbeidsordningene skal angi samarbeidets omfang, art og formål, og skal gjelde forvaltningen av det operative samarbeidet. Utkastet

til samarbeid skal forhåndsgodkjennes av Kommisjonen. Byrået skal underrette Europaparlamentet før en samarbeidsordning inngås. Byrået skal overholde unionsretten, herunder normer og standarder som utgjør en del av Unionens regelverk.

3. I situasjoner som krever økt teknisk og operativ bistand, kan byrået koordinere det operative samarbeidet mellom medlemsstatene og tredjestater med hensyn til forvaltningen av de ytre grensene. Byrået skal ha mulighet til å gjennomføre tiltak ved de ytre grensene med deltakelse av en eller flere medlemsstater og en tredjestat som er nabo til minst én av disse medlemsstatene, forutsatt at denne tredjestaten gir sitt samtykke, herunder på denne tredjestatens territorium. Operasjoner skal utføres på grunnlag av en operativ plan som er godkjent av medlemsstaten eller medlemsstatene som grenser til det operative området. Medlemsstaters deltakelse i fellesoperasjoner på tredjestaters territorier skal skje på frivillig grunnlag. Kommisjonen skal underrettes om slike aktiviteter.
4. I tilfeller hvor det forutses at gruppene vil bli utplassert til en tredjestat i aksjoner hvor medlemmene av gruppene vil ha utøvende myndighet, eller når andre aksjoner i tredjestater krever det, skal det inngås en statusavtale mellom Unionen og den berørte tredjestaten. Statusavtalen skal dekke alle aspekter som er nødvendige for å gjennomføre aksjonene. Den skal særlig fastsette operasjonens omfang, sivil- og strafferettslig ansvar samt oppgaver og myndigheter for medlemmer av gruppene. Statusavtalen skal sikre full overholdelse av grunnleggende rettigheter under disse operasjonene.
5. Kommisjonen skal utarbeide en mal for statusavtalen for aksjoner på tredjestaters territorier.
6. Byrået skal samarbeide med vedkommende myndigheter i tredjestater om retur, herunder anskaffelse av reisedokumenter.
7. Byrået kan, etter avtale med de berørte medlemsstatene, invitere observatører fra tredjestater til å delta i dets aktiviteter ved de ytre grensene nevnt i artikkel 14, returoperasjoner nevnt i artikkel 28, returinnsetser nevnt i artikkel 33 og opplæring nevnt i artikkel 36, i den grad deres nærvær er forenlig med målene for disse aktivitetene, kan bidra til forbedring av samarbeidet og utveksling av beste praksis, og ikke påvirker den generelle sikkerheten for disse aktivitetene. Disse observatørene kan delta bare etter avtale med de berørte medlemsstatene med hensyn til aktivi-

tetene nevnt i artikkel 14, 19, 28 og 36, og bare etter avtale med vertsstaten med hensyn til aktivitetene nevnt i artikkel 14 og 33. Nærmere regler for observatørers deltakelse skal være fastsatt i den operative planen. Disse observatørene skal ha fått passende opplæring fra byrået før de deltar. De skal være forpliktet til å rette seg etter byråets atferdsregler når de deltar i dets aktiviteter.

8. Byrået skal delta i gjennomføringen av internasjonale avtaler som er inngått av Unionen med tredjestater innenfor rammen av Unions politikk for eksterne forbindelser og angående spørsmål som omfattes av denne forordning.
9. Byrået kan få tildelt EU-midler i samsvar med bestemmelser i de relevante instrumentene som støtter Unionens politikk for eksterne forbindelser. Den kan innlede og finansiere prosjekter for teknisk bistand i tredjestater på områder som omfattes av denne forordning.
10. Når medlemsstatene inngår bilaterale avtaler med tredjestater, kan de etter avtale med byrået ta med bestemmelser om byråets rolle og myndigheter i samsvar med denne forordning, særlig når det gjelder hvordan medlemmer av de europeiske grense- og kystvaktgruppene som er utplassert av byrået under fellesoperasjoner, forsøksprosjekter, raske grenseinnsatser, returoperasjoner eller returinnsetser, skal utøve sin utøvende myndighet. Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om slike bestemmelser.
11. Byrået skal underrette Europaparlamentet om aktiviteter som utføres i henhold til denne artikkel. Den skal ta med en vurdering av samarbeidet med tredjestater i sin årsberetning.

Artikkel 55

Kontaktpersoner i tredjestater

1. Byrået kan utplassere eksperter fra sitt eget personale som kontaktpersoner, som bør ha fordel av størst mulig beskyttelse når de utfører sine oppgaver i tredjestater. De skal inngå i de lokale eller regionale samarbeidsnettverkene av kontaktpersoner for innvandringssaker og Unionens og medlemsstatenes sikkerhetsekspert, herunder nettverket som er opprettet i henhold til rådsforordning (EF) nr. 377/2004³⁴. Kontaktpersoner skal bare utplasseres i tredjestater hvis grenseforvalt-

³⁴ Rådsforordning (EF) nr. 377/2004 av 19. februar 2004 om opprettelse av et nettverk av kontaktpersoner for innvandringssaker (EUT L 64 av 2.3.2004, s. 1).

ningspraksis overholder minstestandardene for menneskerettigheter.

2. Innenfor rammen av Unionens politikk for eksterne forbindelser skal det ved utplasseringen av kontaktpersoner gis prioritet til de tredjestatene som ut fra en risikoanalyse utgjør et opprinnelsesland eller et transittland for ulovlig innvandring. Byrået kan på gjensidig grunnlag ta imot kontaktpersoner fra disse tredjestatene. Styret skal hvert år etter forslag fra direktøren vedta prioriteringslisten. Utplasingen av kontaktpersoner skal godkjennes av styret.
3. Oppgavene til byråets kontaktpersoner omfatter, i samsvar med unionsretten og med overholdelse av grunnleggende rettigheter, opprettelse og ivaretagelse av kontakten med vedkommende myndigheter i tredjestater som de er tilordnet, med sikte på å bidra til å forebygge og bekjempe ulovlig innvandring og til å returnere personer som er gjenstand for returvedtak. Disse kontaktpersonene skal være tett koordinert med EU-delegasjoner.
4. Vedtaket om å utplassere kontaktpersoner i tredjestater forutsetter at Kommisjonen får uttale seg om dette på forhånd. Europaparlamentet skal umiddelbart holdes fullt underrettet om disse aktivitetene.

Avsnitt 4

Byråets allmenne ramme og organisering

Artikkel 56

Rettslig status og hovedkontor

1. Byrået skal være et EU-organ. Det skal være et eget rettssubjekt.
2. I hver medlemsstat skal byrået ha den mest omfattende rettslige handleevne som en juridisk person kan ha i henhold til nasjonal lovgivning. Det kan særlig overta eller avsette løsøre og fast eiendom og kan være en part i rettergang.
3. Byrået skal være uavhengig ved gjennomføringen av sitt tekniske og operative mandat.
4. Byrået skal være representert av sin direktør.
5. Byråets hovedkontor skal ligge i Warszawa i Polen, med forbehold om gjennomføringen av artikkel 57.

Artikkel 57

Vertsstatsavtale

1. De nødvendige ordningene for å skaffe lokaler til byrået i medlemsstatene der byrået har sitt

hovedkontor, og de fasilitetene som denne medlemsstaten skal stille til rådighet, samt de særlige reglene som skal gjelde for direktøren, stedfortredende direktør, medlemmene av styret, byråets personale og deres familiemedlemmer, skal fastsettes i en vertsstatsavtale mellom byrået og den medlemsstaten der byrået har sitt hovedkontor.

2. Vertsstatsavtalen skal inngås etter styrets godkjenning og senest [seks måneder etter at denne forordning er trådt i kraft].
3. Den medlemsstaten der byrået har sitt hovedkontor, bør legge forholdene best mulig til rette for å sikre at byrået fungerer slik det skal, for eksempel med flerspråklig Europaorientert skolegang og hensiktsmessige transportforbindelser.

Artikkel 58

Personale

1. Vedtektene for tjenestemenn i Den europeiske union («vedtektene») og ansettelsesvilkårene for andre ansatte i unionen («ansettelsesvilkårene»), fastsatt i rådsforordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68³⁵, og reglene som EU-institusjonene har vedtatt i fellesskap for å gjennomføre disse vedtektene og ansettelsesvilkårene, gjelder for byråets personale.
2. Med henblikk på gjennomføringen av artikkel 12, 22 og artikkel 32 nr. 2, er det bare personale fra byrået, som omfattes av vedtektene eller av avdeling II av ansettelsesvilkårene, som kan utnevnes til koordineringsansvarlig eller kontaktperson. Med henblikk på gjennomføringen av artikkel 20 nr. 11, er det bare utstasjonerte grensevakter eller annet relevant personale som kan utpekes til utstasjonering i de europeiske grensekontrollteamene. Byrået skal utpeke de nasjonale ekspertene som skal utstasjoneres i de europeiske grensekontrollteamene i samsvar med nevnte artikkel.
3. Styret skal vedta de nødvendige gjennomføringstiltakene etter avtale med Kommisjonen i henhold til artikkel 110 i vedtektene.
4. Styret kan vedta bestemmelser som tillater at grensevakter eller annet relevant personale fra medlemsstatene kan utstasjoneres ved byrået. Disse bestemmelsene skal ta hensyn til kravene fastsatt i artikkel 20 nr. 11, særlig det faktum at utstasjonerte grensevakter eller annet relevant personale anses som medlemmer av

³⁵ EFT L 56 av 4.3.1968, s. 1.

teamene, og har de oppgavene og myndighetene som er fastsatt i artikkel 40. De skal omfatte bestemmelser om vilkårene for utplassering.

Artikkel 59

Privilegier og immunitet

Protokollen om Den europeiske unions privilegier og immunitet får anvendelse på byrået og dets personale.

Artikkel 60

Ansvar

1. Byråets ansvar i kontraktsforhold skal være underlagt den lov som gjelder for vedkommende kontrakt.
2. Den europeiske unions domstol skal ha domsmyndighet til å avgjøre kjennelse i henhold til en voldgiftsklausul i en kontrakt som byrået har inngått.
3. Med hensyn til ansvar utenfor kontraktsforhold skal byrået, i samsvar med de allmenne prinsipper som er felles for medlemsstatenes rettssystemer, erstatte den skade som dens avdelinger eller personale volder i tjenesten.
4. Den europeiske unions domstol skal ha myndighet til å avgjøre tvister om erstatning for skader nevnt i nr. 3.
5. Byråets personales personlige ansvar overfor byrået skal være underlagt bestemmelsene i vedtektene eller ansettelsesvilkårene som gjelder for dem.

Artikkel 61

Byråets ledelses- og forvaltningsstruktur

Byråets ledelses- og forvaltningsstruktur skal omfatte:

- a) et styre,
- b) en direktør,
- c) et rådgivende forum og
- d) en ansvarlig for grunnleggende rettigheter.

Artikkel 62

Styrets oppgaver

1. Styret skal være ansvarlig for å treffe strategiske beslutninger for byrået i samsvar med denne forordning.
2. Styret skal:
  - a) utnevne direktøren etter forslag fra Kommissjonen i samsvar med artikkel 69,

- b) utnevne den stedfortredende direktøren etter forslag fra direktøren i samsvar med artikkel 69,
- c) vedta beslutninger om utførelse av sårbarhetsvurderingen i samsvar med artikkel 13 nr. 1 og 8, idet beslutninger som fastsetter tiltak vedtatt i henhold til artikkel 13 nr. 8, vedtas med et flertall på to tredeler av de stemmeberettigede medlemmene,
- d) vedta beslutninger om utarbeidelse av en felles helhetlig risikoanalysemodell i samsvar med artikkel 11 nr. 1,
- e) vedta beslutninger om typen av og vilkårene for utplassering av kontaktpersoner i medlemsstatene i samsvar med artikkel 12 nr. 2,
- f) vedta en teknisk og operativ strategi for europeisk helhetlig grenseforvaltning i samsvar med artikkel 3 nr. 2,
- g) vedta en beslutning om profiler og samlet antall av grensevakter eller annet relevant personale som skal stilles til rådighet for de europeiske grensekontrollteamene, i samsvar med artikkel 20 nr. 2,
- h) vedta med tre firedelers flertall av de stemmeberettigede medlemmene en beslutning om profilene til og minste antall av grensevakter eller annet relevant personale som svarer til disse profilene, og som skal stilles til rådighet for den stående mannskapsreserven til de europeiske grensekontrollteamene, i samsvar med artikkel 20 nr. 4,
- i) vedta en årlig aktivitetsrapport for byrået for det foregående året og senest 1. juli oversende den til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten,
- j) før 30. november hvert år, og etter å ha tatt i betraktning Kommisjonens uttalelse, vedta med et flertall på to tredeler av de stemmeberettigede medlemmene, et enkelt programdokument som inneholder byråets flerårige program og dets arbeidsprogram for det påfølgende år, og oversende det til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen,
- k) fastsette prosedyrer for direktørens beslutninger om byråets tekniske og operative oppgaver,
- l) vedta med et flertall på to tredeler av de stemmeberettigede medlemmene, byråets årsbudsjett og utføre andre oppgaver i forbindelse med byråets budsjett i henhold til avsnitt 5 i dette kapittel,

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten (videreutvikling av Schengen-regelverket)

- m) utøve disiplinærmyndighet overfor direktøren og den stedfortredende direktøren, i forståelse med direktøren,
- n) fastsette sin forretningsorden.
- o) fastsette byråets organisasjonsstruktur og vedta dets personalpolitikk.
- p) vedta en strategi for bedrageribekjempelse, som står i rimelig forhold til risikoen for bedrageri, idet det tas hensyn til nytte-kostnadsforholdene for tiltakene som skal gjennomføres,
- q) vedta interne regler for forebygging og håndtering av interessekonflikter som gjelder for dets medlemmer,
- r) i samsvar med nr. 8, med hensyn til byråets personale, utøve de fullmakter som er tillagt ansettelsesmyndigheten etter vedtektene, og som i ansettelsesvilkårene er tillagt den myndigheten som kan inngå en ansettelseskontrakt («ansettelsesmyndighetens fullmakter»),
- s) vedta passende gjennomføringsregler for å gjennomføre vedtektene og ansettelsesvilkårene i samsvar med artikkel 110 i vedtektene,
- t) sikre passende oppfølging av resultater og anbefalinger som stammer fra interne eller eksterne revisjonsrapporter og evalueringer, samt fra undersøkelser utført av OLAF,
- u) vedta og regelmessig oppdatere planer for kommunikasjon og formidling nevnt i artikkel 8 nr. 3 annet ledd,
- v) utnevne en regnskapsansvarlig, som omfattes av vedtektene og ansettelsesvilkårene, som skal være helt uavhengig ved utførelsen av sine oppgaver,
- w) treffe beslutning om en felles metodikk for sårbarhetsanalyse, herunder objektive kriterier som byrået skal utarbeide sårbarhetsvurderingen ut fra, hyppigheten av slike vurderinger og hvordan etterfølgende sårbarhetsvurderinger skal gjennomføres.
- x) treffe beslutning om utvidet vurdering og overvåking av en medlemsstat som nevnt i artikkel 13 nr. 2,
- y) utnevne den ansvarlige for grunnleggende rettigheter i samsvar med artikkel 71 nr. 1,
- z) godkjenne samarbeidsordningene med tredjestater.
- Den årlige aktivitetsrapporten omhandlet i bokstav i), skal gjøres offentlig tilgjengelig.
3. Alle forslag til styrets beslutninger som nevnt i nr. 2, om særlige aktiviteter som byrået skal gjennomføre ved eller i nærheten av de ytre grensene til en bestemt medlemsstat, skal bare vedtas dersom styremedlemmet som representerer denne medlemsstaten, stemmer for forslaget.
4. Styret kan gi direktøren råd i alle saker som er knyttet til utvikling av operativ forvaltning av de eksterne grensene og returer, herunder forskningsrelaterte aktiviteter.
5. Dersom Irland og/eller Det forente kongerike anmoder om å få delta i særlige aktiviteter, skal styret treffe beslutning om dette.
- Styret skal treffe sin beslutning fra sak til sak med et absolutt flertall av alle medlemmer med stemmerett. Styret skal ved beslutningen vurdere om Irlands og/eller Det forente kongerikes deltakelse vil bidra til gjennomføringen av den aktuelle aktiviteten. Beslutningen skal redegjøre for det finansielle bidraget fra Irland og/eller Det forente kongerike til den aktiviteten som det er anmodet om deltakelse i.
6. Styret skal hvert år oversende Europaparlamentet og Rådet («budsjettmyndigheten») alle opplysninger som har betydning for resultatet av de evalueringsprosedyrene som byrået har gjennomført.
7. Styret kan opprette et mindre forretningsutvalg for å bistå styret og direktøren ved utarbeidelse av beslutninger, programmer og aktiviteter som skal vedtas av styret, og å treffe visse foreløpige hastebeslutninger på vegne av styret når det er nødvendig. Forretningsutvalget skal ikke treffe beslutninger som skal vedtas med enten to tredelers eller tre firedelers flertall i styret. Styret kan delegere visse klart definerte oppgaver til forretningsutvalget, særlig når dette forbedrer byråets effektivitet. Det kan ikke delegere oppgaver til forretningsutvalget vedrørende beslutninger som må vedtas med enten to tredelers eller tre firedelers flertall i styret.
8. Styret skal, i samsvar med artikkel 110 i vedtektene, vedta en beslutning basert på artikkel 2 nr. 1 i vedtektene og på artikkel 6 i ansettelsesvilkårene, som delegerer som ansettelsesmyndighet relevante fullmakter til direktøren og fastsetter vilkårene for å innstille denne delegeringen av fullmakter. Direktøren skal ha myndighet til å videredelegere disse fullmaktene.
- Når ekstraordinære omstendigheter krever det, kan styret ved en beslutning midlertidig trekke tilbake delegeringen av ansettelsesmyndighetens fullmakter til direktøren og de fullmakter som sistnevnte har videredelegert. Det kan da utøve dem selv eller delegere dem til et av sine medlemmer eller til et annet medlem av personalet enn direktøren.

*Artikkel 63***Styrets sammensetning**

1. Med forbehold for nr. 3 skal styret bestå av én representant fra hver medlemsstat og to representanter fra Kommisjonen, alle med stemmerett. Hver medlemsstat skal for dette formål utnevne et styremedlem samt et varamedlem som skal representere medlemmet ved fravær. Kommisjonen skal utnevne to medlemmer samt deres varamedlemmer. Mandatet skal vare i fire år. Mandatet skal kunne fornyes.
2. Styremedlemmene skal utnevnes på grunnlag av relevant erfaring på høyt nivå og sakkunnskap på områdene operativt samarbeid om grenseforvaltning og retur, og deres relevante ferdigheter innen ledelse, administrasjon og budsjett. Medlemsstatene og Kommisjonen skal etterstrebe å oppnå en balansert fordeling mellom kjønnene i styret.
3. Stater tilknyttet gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket skal delta i byrået. De skal ha én representant og ett varamedlem hver i styret. De ordningene som er utviklet i henhold til relevante bestemmelser i assosieringsavtalene, som angir typen og omfanget av, og nærmere regler for, disse statenes deltaking i byråets arbeid, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale, får anvendelse.

*Artikkel 64***Flerårig program og årlige arbeidsprogrammer**

1. Styret skal, senest 30. november hvert år, vedta et programdokument som inneholder byråets flerårige program og årsprogrammene for påfølgende år, på grunnlag av et utkast foreslått av direktøren, samtidig som det tas hensyn til Kommisjonens uttalelse, og når det gjelder det flerårige programmet, etter å ha rådspurt Europaparlamentet. Styret skal oversende dokumentet til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen.
2. Dokumentet som er nevnt i nr. 1, blir endelig når det alminnelige budsjettet er endelig vedtatt. Det skal justeres når det er nødvendig.
3. Det flerårige programmet skal fastsette den overordnede strategiske programplanleggingen på mellomlang og lang sikt, herunder mål, forventede resultater, ytelsesindikatorer og ressursplanlegging, herunder flerårig budsjett og personalbehov. Det flerårige programmet skal fastsette strategiske innsatsområder og forklare hva som må gjøres for å oppnå målene. Det skal

inneholde en strategi for forbindelser med tredjestater og internasjonale organisasjoner samt tiltak knyttet til denne strategien.

4. Det flerårige programmet skal gjennomføres ved hjelp av årlige arbeidsprogrammer, og skal ved behov oppdateres etter resultatet av en evaluering som er utført i henhold til artikkel 81. Konklusjonene av disse evalueringene skal også når det er hensiktsmessig, reflekteres i det årlige arbeidsprogrammet for det kommende året.
5. Det årlige arbeidsprogrammet skal inneholde en beskrivelse av aktivitetene som skal finansieres, herunder detaljerte mål og forventede resultater, samt ytelsesindikatorer. Programmet skal også inneholde en angivelse av økonomiske og menneskelige ressurser som er tilordnet hver aktivitet, i samsvar med prinsippene for aktivitetsbasert budsjettering og forvaltning. Det årlige arbeidsprogrammet skal være i overensstemmelse med det flerårige programmet. Det skal klart angi hvilke oppgaver som er blitt tilføyd, endret eller slettet i forhold til det foregående regnskapsåret.
6. Det årlige arbeidsprogrammet skal vedtas i samsvar med Unionens regelverksprogram på relevante områder av forvaltningen av de ytre grensene og returer.
7. Dersom styret etter vedtak av et årlig arbeidsprogram får tildelt en ny oppgave, skal styret endre det årlige arbeidsprogrammet.
8. Enhver betydelig endring av det årlige arbeidsprogrammet skal vedtas etter den samme prosedyren som den som gjelder for vedtak av det opprinnelige årlige arbeidsprogrammet. Styret kan delegerer myndigheten til å foreta ikke-vesentlige endringer i det årlige arbeidsprogrammet, til direktøren.

*Artikkel 65***Formannskap i styret**

1. Styret skal velge en leder og en nestleder blant medlemmene med stemmerett. Lederen og nestlederen skal velges av et flertall på to tredeler av alle styremedlemmer med stemmerett. Nestlederen skal automatisk ta lederens plass dersom han/hun er forhindret fra å ivareta sine plikter.
2. Lederens og nestlederens mandat skal utløpe når deres respektive medlemskap i styret opphører. Med forbehold for denne bestemmelse skal lederens og nestlederens mandat ha en varighet på fire år. Mandatet skal kunne fornyes én gang.

*Artikkel 66***Møter**

1. Styrelederen skal innkalle til styremøtene.
2. Direktøren skal delta i drøftingene, men uten stemmerett.
3. Styret skal tre sammen minst to ganger i året i ordinære møter. I tillegg skal det tre sammen på initiativ fra lederen, på anmodning fra Kommissjonen eller fra minst en tredel av medlemmene.
4. Irland og Det forente kongerike skal inviteres til å være til stede på styrets møter.
5. Styret kan invitere en representant for de relevante EU-institusjonene, -organene, -kontorene og -byråene.
6. Styret kan, i samsvar med sin forretningsorden, invitere andre personer som kan komme med uttalelser av interesse, til å delta på møter som observatører.
7. Styremedlemmene kan, med forbehold for bestemmelsene i forretningsordenen, bistås av rådgivere eller sakkyndige.
8. Byrådet skal ivareta styrets sekretariatsfunksjoner.

*Artikkel 67***Avstemning**

1. Med forbehold for artikkel 20 nr. 4, artikkel 62 nr. 2 bokstav c), j) og l), artikkel 55 nr. 1 og artikkel 69 nr. 2 og 4, skal styrets beslutninger treffes med et absolutt flertall av alle medlemmer med stemmerett.
2. Hvert medlem skal ha én stemme. Ved et medlems fravær skal hans/hennes varamedlem ha rett til å utøve stemmeretten. Direktøren skal ikke stemme.
3. Forretningsordenen skal fastsette nærmere regler for avstemningen. Disse reglene skal omfatte vilkårene for at et medlem kan handle på vegne av et annet, samt eventuelle regler for beslutningsdyktighet.
4. Representantene for statene som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, skal ha begrenset stemmerett i samsvar med deres respektive ordninger. For at de assosierte statene skal kunne utøve sin stemmerett, skal byrådet angi på dagsordenen hvilke punkter som omfattes av en begrenset stemmerett.

*Artikkel 68***Direktørens oppgaver og myndigheter**

1. Byrådet skal ledes av sin direktør, som skal være fullstendig uavhengig ved utførelsen av sine oppgaver. Uten at EU-institusjonenes og styrets respektive myndighet berøres, skal direktøren verken anmode om eller ta imot instruksjer fra noen regjering eller fra noe annet organ.
2. Europaparlamentet eller Rådet kan oppfordre direktøren til å avgi rapport om utførelsen av sine oppgaver. Dette omfatter rapportering av gjennomføringen og overvåkingen av strategien for grunnleggende rettigheter, byråets årlige aktivitetsrapport for foregående år, arbeidsprogrammet for kommende år og byråets flerårige program eller andre forhold knyttet til byråets aktiviteter. Direktøren skal dessuten etter anmodning avgi en uttalelse til Europaparlamentet, og regelmessig rapportere til det.
3. Direktøren er ansvarlig for forberedelse og gjennomføring av strategiske beslutninger som treffes av styret, og for å ta beslutninger knyttet til byråets operative aktiviteter i samsvar med denne forordning. Direktøren skal ha følgende oppgaver og myndigheter:
  - a) foreslå, forberede og gjennomføre strategiske beslutninger og programmer og aktiviteter vedtatt av styret, innenfor begrensningene fastsatt i denne forordning, dens gjennomføringsregler og gjeldende lovgivning,
  - b) treffe alle nødvendige tiltak for å sikre at byråets daglige administrasjon og virksomhet er i samsvar med denne forordning, herunder vedta interne administrative instruksjer og offentliggjøre meldinger,
  - c) hvert år utarbeide programdokumentet og framlegge dette for styret etter samråd med Kommissjonen,
  - d) hvert år å utarbeide en årlig aktivitetsrapport om byråets aktiviteter og framlegge den for styret,
  - e) utarbeide et utkast til overslag over byråets inntekter og utgifter i henhold til artikkel 75 og gjennomføre budsjettet i henhold til artikkel 76,
  - f) delegerer sine fullmakter til andre medlemmer av byråets personale i samsvar med regler som skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 62 nr. 2 bokstav n),

- g) vedta en rekommandasjon om tiltak i samsvar med artikkel 13 nr. 6, herunder beslutninger med forslag om at medlemsstatene iverksetter og gjennomfører fellesoperasjoner, raske grenseinnsatser eller andre tiltak nevnt i artikkel 14 nr. 2),
- h) evaluere, godkjenne og koordinere medlemsstaters forslag til fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser i samsvar med artikkel 15 nr. 3,
- i) evaluere, godkjenne og koordinere medlemsstaters anmodninger om felles returoperasjoner og returinnsatser i samsvar med artikkel 28 og 33,
- j) sikre at de operative planene nevnt i artikkel 16, og 17 og artikkel 33 nr. 4, gjennomføres,
- k) vurdere en medlemsstats anmodning om bistand til støttegrupper for migrasjonshåndtering og vurdere dens behov, i samarbeid med relevante EU-kontorer i samsvar med artikkel 18 nr. 2,
- k) sikre at rådsbeslutningen nevnt i artikkel 19 nr. 1, gjennomføres,
- m) trekke tilbake finansieringen av aktiviteter i samsvar med artikkel 25,
- n) evaluere resultatene av aktivitetene i samsvar med artikkel 26,
- o) fastsette det minste antallet enheter av teknisk utstyr som kreves for å oppfylle byråets behov, særlig når det gjelder gjennomføring av fellesoperasjoner, utplassering av støttegrupper for migrasjonshåndtering, gjennomføring av raske grenseinnsatser, returoperasjoner og returinnsatser i samsvar med artikkel 39 nr. 5,
- p) utarbeide en handlingsplan som oppfølging av konklusjonene i interne eller eksterne revisjonsrapporter og evalueringer, samt undersøkelser av OLAF, og å framlegge framdriftsrapporter to ganger i året til Kommisjonen og regelmessig til styret,
- q) beskytte Unionens økonomiske interesser ved hjelp av forebyggende tiltak mot bedrageri, korrupsjon og andre ulovlige aktiviteter gjennom å utføre effektive kontroller, og dersom uregelmessigheter påvises, ved å inndrive urettmessig betalte beløp, og når det er hensiktsmessig, ved å pålegge administrative og økonomiske sanksjoner som er effektive, står i rimelig forhold til formålet og er avskrekkende,
- r) utarbeide en strategi for å bekjempe bedrageri for byrådet og framlegge det for styret for godkjenning.

- 4. Direktøren skal være ansvarlig for sine aktiviteter overfor styret.
- 5. Direktøren skal være byråets rettslige representant.

Artikkel 69

Utnevnelse av direktør og stedfortredende direktør

- 1. Kommisjonen skal foreslå minst tre kandidater til stillingen som direktør, på grunnlag av en liste etter offentliggjøring av stillingen i Den europeiske unions tidende, og dersom det er hensiktsmessig, i annen presse og på nettstedet.
- 2. Direktøren skal utnevnes av styret på grunnlag av egnethet og dokumenterte administrasjons- og ledelsesferdigheter på høyt nivå, samt relevant ledererfaring fra forvaltning av ytre grenser og retur. Før utnevnelsen skal kandidatene styret har foreslått, anmodes om å avgi en erklæring til Europaparlamentets vedkommende komité(er) og besvare spørsmål fra komitémedlemmene.

Etter en slik erklæring skal Europaparlamentet vedta en uttalelse der det gjør rede for sitt syn og angi hvilken kandidat som foretrekkes.

Styret skal utnevne direktøren samtidig som det tas hensyn til disse synspunktene. Styret skal treffe sin beslutning med to tredels flertall av alle medlemmer som har stemmerett.

Dersom styret beslutter å utnevne en annen kandidat enn den som Europaparlamentet har angitt som sin foretrukne kandidat, skal styret skriftlig underrette Europaparlamentet og Rådet om på hvilken måte det ble tatt hensyn til uttalelsen fra Europaparlamentet.

Styret skal ha myndighet til å avsette direktøren etter forslag fra Kommisjonen.

- 3. Direktøren skal bistås av en stedfortredende direktør. Dersom direktøren er fraværende eller forhindret, skal den stedfortredende direktøren erstatte ham/henne.
- 4. Den stedfortredende direktøren skal utnevnes av styret etter forslag fra direktøren. Den stedfortredende direktøren skal utnevnes på grunnlag av egnethet og relevante administrasjons- og ledelsesferdigheter, samt relevant yrkeserfaring fra forvaltning av ytre grenser og retur. Direktøren skal foreslå minst tre kandidater til stillingen som stedfortredende direktør. Styret skal treffe sin beslutning med to tredels flertall av alle medlemmer som har stemmerett.

Styret skal ha myndighet til å avsette den stedfortredende direktøren etter framgangs- måten fastsatt i første ledd.

5. Direktørens mandatperiode skal være fem år. Ved utgangen av denne perioden skal Kommisjonen foreta en vurdering som tar hensyn til en evaluering av direktørens resultater og byråets framtidige oppgaver og utfordringer.
6. Styret kan, etter forslag fra Kommisjonen og samtidig som det tar hensyn til evalueringen nevnt i nr. 5, forlenge direktørens mandat én gang, for en ny periode på høyst fem år.
7. Den stedfortredende direktørens mandatperiode skal være fem år. Styret kan forlenge mandatet én gang, for en ny periode på høyst fem år.

Artikkel 70

Rådgivende forum

1. Byrådet skal opprette et rådgivende forum for å bistå direktøren og styret med uavhengig rådgivning i spørsmål om grunnleggende rettigheter.
2. Byrådet skal invitere EASO, Den europeiske unions kontor for grunnleggende rettigheter, De forente nasjoners høykommissær for flyktninger og andre relevante organisasjoner til å delta i det rådgivende forumet. Etter forslag fra direktøren skal styret treffe beslutning om sammensetningen av det rådgivende forumet og nærmere vilkår for oversending av opplysninger til det rådgivende forumet. Det rådgivende forumet skal etter samråd med styret og direktøren, fastsette sine arbeidsmetoder og utarbeide sitt arbeidsprogram.
3. Det rådgivende forumet skal rådspørres om videreutvikling og gjennomføring av strategien for grunnleggende rettigheter, om opprettelse av en ordning for behandling av klager, om atferdsregler og om felles grunnleggende opplæringsprogrammer.
4. Det rådgivende forumet skal utarbeide en årsrapport om sine aktiviteter. Rapporten skal offentliggjøres.
5. Uten at det berører oppgavene til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, skal det rådgivende forumet ha effektiv tilgang til alle opplysninger om overholdelsen av grunnleggende rettigheter, herunder gjennom kontrollbesøk på stedet for fellesoperasjoner eller raske grenseinnsatser etter avtale med vertsstaten, og i hotspot-områder samt på stedet for returoperasjoner og returinnsatser.

Artikkel 71

Ansvarlig for grunnleggende rettigheter

1. Styret skal utnevne en ansvarlig for grunnleggende rettigheter. Han eller hun skal ha som oppgave å bidra til byråets strategi for grunnleggende rettigheter, overvåke dets overholdelse av grunnleggende rettigheter og fremme dets respekt for grunnleggende rettigheter. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal ha de nødvendige kvalifikasjoner og erfaring på området grunnleggende rettigheter.
2. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal være uavhengig ved utførelsen av sine oppgaver. Han eller hun skal rapportere direkte til styret og samarbeide med det rådgivende forumet. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal på denne måten rapportere regelmessig og dermed bidra til ordningen for overvåking av grunnleggende rettigheter.
3. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal rådspørres om operative planer som utarbeides i samsvar med artikkel 16, 17, 28 og artikkel 33 nr. 4. Han eller hun skal ha tilgang til alle opplysninger om overholdelsen av de grunnleggende rettighetene i alle byråets aktiviteter.

Artikkel 72

Ordning for behandling av klager

1. Byrådet skal, i samarbeid med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, treffe de nødvendige tiltak for å opprette en ordning for behandling av klager i samsvar med denne artikkel, for å overvåke og sikre overholdelse av de grunnleggende rettigheter innen alle aktiviteter ved byrådet.
2. En person som påvirkes direkte av handlingene til personale som deltar i en fellesoperasjon, et forsøksprosjekt, en rask grenseinnsats, utplassering av et migrasjonsteam, en returoperasjon eller en returinnsats, og som anser at egne grunnleggende rettigheter er blitt krenket som følge av disse handlingene, eller en part som representerer en slik person, kan levere en skriftlig klage til byrådet.
3. Det er bare begrunnede klager som gjelder konkrete overtredelser av grunnleggende rettigheter, som kan behandles.
4. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal være ansvarlig for å behandle klager som er mottatt av byrådet i samsvar med retten til

god forvaltning. For dette formål skal den ansvarlige for grunnleggende rettigheter kontrollere om en klage kan behandles, registrere klager som kan behandles, oversende alle registrerte klager til direktøren, oversende klager som gjelder medlemmer av gruppene til hjemstaten, underrette vedkommende myndighet eller vedkommende organ for grunnleggende rettigheter i en medlemsstat, og registrere og sikre byråets eller medlemsstatens oppfølging av klagen.

5. I samsvar med retten til god forvaltning skal klageren, dersom klagen kan behandles, underrettes om at en klage er blitt registrert, at en vurdering er blitt iverksatt og at et svar kan forventes så snart det er tilgjengelig. Dersom en klage oversendes til nasjonale myndigheter eller organer, skal klageren få deres kontaktopplysninger. Dersom en klage ikke kan behandles, skal klagerne underrettes om grunnene til dette, og om mulig underrettes om andre klagemuligheter.

Enhver beslutning skal være skriftlig og begrunnet.

6. Dersom det registreres en klage som gjelder en av byråets ansatte, skal direktøren sikre passende oppfølging, i samråd med den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, herunder nødvendige disiplinære sanksjoner. Direktøren skal innen en fastsatt tidsramme rapportere tilbake til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter om resultatet og om byråets oppfølging av klagen, herunder nødvendige disiplinære sanksjoner.

Dersom en klage gjelder problemstillinger knyttet til vern av personopplysninger, skal direktøren involvere byråets personvernansvarlige. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter og den personvernansvarlige skal utarbeide en skriftlig programmerklæring som fastsetter deres oppgavefordeling og samarbeid med hensyn til mottatte klager.

7. Dersom det registreres en klage som gjelder en grensevakt fra en vertsstat eller et medlem av teamene, herunder et utstasjonert medlem av teamene eller en utstasjonert nasjonal ekspert, skal hjemstaten sikre en passende oppfølging, herunder nødvendige disiplinære sanksjoner eller andre tiltak i samsvar med nasjonal lovgivning. Den berørte medlemsstaten skal rapportere tilbake til den ansvarlige for grunnleggende rettigheter om resultatet og om oppfølging av klagen innenfor en fastsatt frist, og om nødvendig med jevne mellomrom deretter. Byrået skal følge opp saken der-

som det ikke har mottatt en rapport fra den berørte medlemsstaten.

8. Når en grensevakt eller en utstasjonert nasjonal ekspert viser seg å ha brutt grunnleggende rettigheter eller plikten til å yte internasjonal beskyttelse, kan byrået anmode om at medlemsstaten omgående fjerner denne grensevakten eller den utstasjonerte eksperten fra byråets aktiviteter eller den raske innsatsreserven.
9. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal rapportere til direktøren og til styret om resultatet av byråets og medlemsstatenes klagebehandling og om deres oppfølging av den. Byrået skal ta med opplysninger om ordningen for behandling av klager i sin årsrapport.
10. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal i samsvar med bestemmelsene i nr. 1–9 og etter å ha rådført seg med det rådgivende forumet, utarbeide et standardisert klageskjema hvor det kreves detaljerte og spesifikke opplysninger om det påståtte bruddet på grunnleggende rettigheter. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal dessuten utarbeide ytterligere nærmere regler etter behov. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal oversende dette skjemaet og slike ytterligere nærmere regler til direktøren og styret.

Byrået skal sikre at opplysningene om muligheten og framgangsmåten for å inngi en klage er lett tilgjengelige, også for sårbare personer. Det standardiserte klageskjemaet skal gjøres tilgjengelig på byråets nettsted og i papirutgave i forbindelse med alle byråets aktiviteter, på språk som tredjestatsborgere forstår eller med rimelighet kan forventes å forstå. Den ansvarlige for grunnleggende rettigheter skal også behandle de klagen som ikke er innlevert på det standardiserte klageskjemaet.

11. Alle personopplysninger i klager skal håndteres og behandles av byrået, herunder den ansvarlige for grunnleggende rettigheter, i samsvar med forordning (EF) nr. 45/2001 og av medlemsstatene i samsvar med direktiv 95/46/EF og rammebeslutning 2008/977/JHA.

Når en klager innleverer en klage, skal klageren anses for å ha gitt sitt samtykke til at byrået og den ansvarlige for grunnleggende rettigheter behandler hans eller hennes personopplysninger som definert i bokstav d) i artikkel 5 i forordning (EF) nr. 45/2001.

For å beskytte klagerens interesser skal klager behandles fortrolig av den ansvarlige for grunnleggende rettigheter i samsvar med nasjonal rett og unionsrett, med mindre klage-

ren uttrykkelig gir avkall på retten til fortrolighet. Når en klager gir avkall på sin rett til fortrolighet, skal vedkommende anses å ha gitt samtykke til at den ansvarlige for grunnleggende rettigheter eller byrået ved behov opplyser om deres identitet til vedkommende myndigheter eller organer i forbindelse med det det klages over.

Artikkel 73

Språkordning

1. Bestemmelsene i forordning nr. 1³⁶ får anvendelse på byrået.
2. Med forbehold for beslutninger truffet på grunnlag av artikkel 342 i TEUV skal den årlige aktivitetsrapporten og arbeidsprogrammet nevnt i artikkel 62 nr. 2 bokstav i) og j), utarbeides på alle Unionens offisielle språk.
3. Oversettelsestjenestene som er nødvendige for byråets arbeid, skal utføres av Oversettelsesenteret for Den europeiske unions organer.

Artikkel 74

Åpenhet og kommunikasjon

1. Byrået skal omfattes av forordning (EF) nr. 1049/2001 ved behandling av søknader om tilgang til dokumenter som byrået innehar.
2. Byrået skal på eget initiativ sørge for kommunikasjon på områder innenfor sitt ansvarsområde. Det skal offentliggjøre relevante opplysninger, herunder den årlige aktivitetsrapporten nevnt i artikkel 62 nr. 2 punkt i), og særlig sørge for, uten at det berører artikkel 50, at offentligheten og alle berørte parter raskt får objektive, fullstendige, pålitelige og lett forståelige opplysninger om dets arbeid. Byrået skal gjøre dette uten å avsløre operative opplysninger som dersom de blir offentliggjort, vil sette målet for operasjonene i fare.
3. Styret skal fastsette de praktiske ordningene for anvendelse av nr. 1 og 2.
4. Enhver fysisk eller juridisk person skal ha rett til å henvende seg skriftlig til byrået på et av Unionens offisielle språk. Personen har krav på svar på samme språk.
5. Beslutninger truffet av byrået i henhold til artikkel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001 kan påklages til Den europeiske ombudsmann eller bringes inn for Den europeiske unions

domstol i henhold til vilkårene fastsatt i henholdsvis artikkel 228 og 263 i TEUV.

Avsnitt 5

Økonomistyring

Artikkel 75

Budsjett

1. Uten at andre typer inntekter berøres, skal byråets inntekter bestå av:
  - a) et tilskudd fra Unionen oppført i Den europeiske unions budsjett (Komisjonens avsnitt),
  - b) et bidrag fra statene som deltar i gjennomføringen, anvendelsen og utviklingen av Schengen-regelverket, som fastsatt i de respektive ordningene som angir deres finansielle bidrag,
  - c) EU-finansiering i form av delegeringsavtaler eller adhoc-tilskudd i samsvar med byråets finansielle bestemmer nevnt i artikkel 79, og med bestemmelsene i de relevante instrumentene som støtter Unionens politikk,
  - d) gebyrer for tjenester som er ytt,
  - e) eventuelle frivillige finansielle bidrag fra medlemsstatene.
2. Byråets utgifter skal omfatte utgifter til administrasjon, infrastruktur, drift og personale.
3. Direktøren skal utarbeide et utkast til overslag over byråets inntekter og utgifter for kommende regnskapsår, herunder en stillingsoversikt, og oversende det til styret.
4. Inntekter og utgifter skal være i balanse.
5. Styret skal på grunnlag av et utkast til overslag utarbeidet av direktøren, vedta et foreløpig utkast til overslag over byråets inntekter og kostnader for kommende regnskapsår, herunder den foreløpige stillingsoversikten. Styret skal oversende dem til Europaparlamentet, Rådet og Kommissjonen senest 31. januar hvert år, sammen med utkastet til programdokument.
6. Styret skal senest 31. mars hvert år sende det endelige utkastet til overslag over byråets inntekter og utgifter, herunder utkastet til stillingsoversikt, ledsaget av det foreløpige arbeidsprogrammet, til Kommissjonen.
7. Kommissjonen skal sende budsjettmyndigheten overslaget sammen med det foreløpige utkastet til budsjett for Den europeiske union.
8. På grunnlag av overslaget skal Kommissjonen innta i det foreløpige utkastet til Den europeiske unions alminnelige budsjett de overslag

³⁶ Forordning nr. 1 av 15. april 1958 om fastsettelse av reglene for bruk av språk i Det europeiske økonomiske fellesskap (EFT 17 av 6.10.1958, s. 385).

den anser som nødvendige for stillingsoversikten og det tilskudd som skal ytes over det alminnelige budsjett, og framlegge dette for budsjettmyndigheten i samsvar med artikkel 313 og 314 i TEUV.

9. Budsjettmyndigheten skal godkjenne bevilgningene i form av tilskudd til byrået.

Budsjettmyndigheten skal vedta byråets stillingsoversikt.

10. Budsjettet skal vedtas av styret. Det blir endelig etter at Den europeiske unions alminnelige budsjett er endelig vedtatt. Det skal eventuelt justeres tilsvarende.
11. Alle endringer i budsjettet, herunder stillingsoversikten, skal følge samme framgangsmåte.
12. For alle byggeprosjekter som sannsynligvis kan påvirke byråets budsjett i betydelig grad, får bestemmelsene i delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1271/2013³⁷ anvendelse.
13. For å finansiere utplasseringen av raske grenseinnsatser og returinnsatser skal det budsjettet som styret vedtar for byrået, omfatte en finansiell operativ reserve som utgjør minst 4 % av bevilgningen avsatt til de operative aktivitetene. Minst en firedel av reserven bør 1. oktober hvert år fortsatt være tilgjengelig for å dekke behov som oppstår fram til utgangen av året.

Artikkel 76

Gjennomføring og kontroll av budsjettet

1. Direktøren skal gjennomføre byråets budsjett.
2. Byråets regnskapsfører skal senest 1. mars i et regnskapsår N + 1 sende det foreløpige regnskapet for regnskapsår N til Kommisjonens regnskapsfører og til Revisjonsretten. Kommisjonens regnskapsfører skal sammenstille de foreløpige regnskapene til institusjonene og de desentraliserte organene i samsvar med artikkel 147 i Europaparlament- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012³⁸.
3. Byrået skal sende en rapport om budsjett- og økonomistyringen for år N til Europaparlamentet, Rådet og Revisjonsretten senest 31. mars for år N + 1.

³⁷ Delegert kommisjonsforordning (EU) nr. 1271/2013 av 30. september 2013 om rammefinansforordning for de organer som er nevnt i artikkel 208 i Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 328 av 7.12.2013, s. 42).

³⁸ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 av 25. oktober 2012 om finansreglementet som får anvendelse på Unionens alminnelige budsjett og om oppheving av rådsforordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 av 26.10.2012, s. 1).

4. Kommisjonens regnskapsfører skal sende byråets foreløpige regnskap for år N, konsolidert med Kommisjonens regnskaper, til Revisjonsretten senest 31. mars for år N + 1.
5. I henhold til artikkel 148 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 skal direktøren etter mottak av Revisjonsrettens synspunkter på byråets foreløpige regnskap for år N, utarbeide byråets endelige regnskap på eget ansvar og legge det fram for styret for uttalelse.
6. Styret skal avgi en uttalelse om byråets endelige regnskap.
7. Direktøren skal senest 1. juli i år N + 1 oversende det endelige regnskapet til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Revisjonsretten, sammen med styrets uttalelse.
8. Det endelige regnskapet skal offentliggjøres i *Den europeiske unions tidende* senest 15. november i år N + 1.
9. Direktøren skal sende Revisjonsretten et svar på dens synspunkter senest 30. september i år N + 1. Dette svaret skal også sendes til styret.
10. Direktøren skal framlegge for Europaparlamentet, på anmodning fra dette, alle opplysninger som er nødvendige for å utføre arbeidet med meddelelsen av ansvarsfrihet for år N, som fastsatt i artikkel 165 nr. 3 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
11. Europaparlamentet skal etter rekommandasjon fra Rådet, som skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall, før 15. april i år N + 2 meddele byråets direktør ansvarsfrihet for gjennomføringen av budsjettet for år N.

Artikkel 77

Bedrageribekjempelse

1. I forbindelse med bekjempelse av bedrageri, korrupsjon og andre ulovlige aktiviteter får bestemmelsene i forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 ubegrenset anvendelse. Byrået skal tiltre den tverrinstitusjonelle avtale av 25. mai 199 om interne undersøkelser som foretas av Det europeiske kontor for bedrageribekjempelse (OLAF), og umiddelbart vedta egnede bestemmelser, som får anvendelse på alle byråets ansatte, ved å bruke den malen som er angitt i vedlegget til nevnte avtale.
2. Revisjonsretten skal ha myndighet til å foreta revisjon av dokumenter og inspeksjon på stedet hos alle støttemottakere, leverandører og underleverandører som har mottatt EU-midler fra byrået.

3. OLAF kan foreta undersøkelser, herunder kontroll og inspeksjon på stedet, i samsvar med bestemmelsene og framgangsmåtene som er fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 og rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96³⁹, med sikte på å fastslå om det har forekommet bedrageri, korrupsjon eller andre ulovlige aktiviteter som påvirker Unionens økonomiske interesser i forbindelse med en tilskuddsavtale, et tilskuddsvedtak eller en kontrakt som er finansiert av byrået.
4. Uten at det berører nr. 1, 2 og 3 skal byråets samarbeidsavtaler med tredjestater og internasjonale organisasjoner, kontrakter, tilskuddsavtaler og tilskuddsvedtak, inneholde bestemmelser som uttrykkelig gir Revisjonsretten og OLAF myndighet til å foreta slike revisjoner og undersøkelser i samsvar med deres respektive myndigheter.

Artikkel 78

Forebygging av interessekonflikter

Byrået skal vedta interne regler som forplikter medlemmene av dets organer og dets personale til, i deres ansettelsestid eller mandatperiode, å unngå alle situasjoner som kan føre til interessekonflikter, og til å rapportere slike situasjoner.

Artikkel 79

Finansielle bestemmelser

De finansielle reglene som gjelder for byrået, skal vedtas av styret etter samråd med Kommisjonen. De skal ikke avvike fra delegert forordning (EU) nr. 1271/2013 med mindre dette særlig kreves for byråets drift og Kommisjonen har gitt samtykke til dette på forhånd.

Kapittel IV

Endring

Artikkel 80

Endring av forordning (EU) 2016/399

I artikkel 29 i forordning (EF) nr. 2016/399 skal nr. 1 lyde:

«1. Under ekstraordinære omstendigheter, når den overordnede funksjon av området uten

kontroll ved de indre grensene er truet som følge av vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med kontroll ved de ytre grensene som nevnt i artikkel 21 i denne forordning, eller som følge av en medlemsstats manglende overholdelse av en rådsbeslutning nevnt i artikkel 19 nr. 1 i Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2016/1624^{40*} og i den grad disse omstendighetene utgjør en alvorlig trussel mot den offentlige orden eller den indre sikkerheten innenfor området uten kontroll ved de indre grensene eller innenfor deler av dette, kan kontrollen ved de indre grensene gjeninnføres i samsvar med nr. 2 i denne artikkel i et tidsrom på høyst seks måneder. Dette tidsrommet kan forlenges opp til tre ganger med et ytterligere tidsrom på høyst seks måneder dersom de ekstraordinære omstendighetene vedvarer.

Kapittel V

Sluttbestemmelser

Artikkel 81

Evaluering

1. Senest 7. oktober 2019 og hvert fjerde år deretter skal Kommisjonen bestille en uavhengig ekstern evaluering, som særlig skal vurdere:
  - a) de resultatene som byrået har oppnådd med hensyn til dets mål, mandat og oppgaver,
  - b) virkningen og effektiviteten av byråets arbeid og dets arbeidsmetoder i tilknytning til dets mål, mandat og oppgaver,
  - c) gjennomføring av europeisk samarbeid om kystvaktfunksjoner,
  - d) eventuelle behov for å endre byråets mandat,
  - e) de finansielle følgene av en slik endring.
 Evalueringen skal omfatte en særlig analyse av hvordan pakten og annen relevant unionsrett er blitt overholdt ved anvendelsen av denne forordning.
2. Kommisjonen skal sende evalueringsrapporten og dens konklusjoner til Europaparlamentet, Rådet og styret. Styret kan gi anbefalinger

³⁹ Rådsforordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 av 11. november 1996 om kontroll og inspeksjon på stedet som foretas av Kommisjonen for å beskytte De europeiske fellesskaps økonomiske interesser mot bedrageri og andre uregelmessigheter (EFT L 292 av 15.11.1996, s. 2).

⁴⁰ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/1624 av 14. september 2016 om den europeiske grense- og kystvakt og om endring av Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2016/399, og om oppheving av Europarlaments- og rådsforordning (EF) nr. 863/2007, rådsforordning (EF) nr. 2007/2004 og rådsvedtak 2005/267/EF (EUT L 251 av 16.09.2016, s. 1).»

om endringer av denne forordning til Kommissjonen. Evalueringsrapporten og konklusjonene på rapporten skal offentliggjøres.

Artikkel 82

Oppheving

1. Forordning (EF) nr. 2007/2004 og (EF) nr. 863/2007 samt vedtak 2005/267/EF oppheves.
2. Henvisninger til den opphevede forordning (EF) nr. 2007/2004 skal forstås som henvisninger til denne forordning og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg II.

Artikkel 83

Ikrafttredelse og anvendelse

Denne forordning trer i kraft den tjuende dag etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 20 nr. 5 og 6 og artikkel 39 nr. 7 skal gjelde fra 7. desember 2016. Artikkel 29, 30, 31 og 32 skal gjelde fra 7. januar 2017.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg, 14. september 2016.

For Europaparlamentet

President

M. SCHULZ

For Rådet

Formann

I. KORCOK

Vedlegg I

Tabell over de bidrag som hver medlemsstat skal stille til rådighet til det minste samlede antall på 1500 grensevakter og annet relevant personale i samsvar med artikkel 20 nr. 5

Belgia	30
Bulgaria	40
Den tsjekkiske republikk	20
Danmark	29
Tyskland	225
Estland	18
Hellas	50
Spania	111
Frankrike	170
Kroatia	65
Italia	125
Kypros	8
Latvia	30
Litauen	39
Luxembourg	8
Ungarn	65
Malta	6
Nederland	50
Østerrike	34
Polen	100
Portugal	47
Romania	75
Slovenia	35
Slovakia	35
Finland	30
Sverige	17
Sveits	16
Island	2
Liechtenstein	1
Norge	20
I alt	1500

¹ Liechtenstein vil bidra gjennom forholdsmessig økonomisk støtte.

Vedlegg II

Sammenligningstabell

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
	Artikkel 1
Artikkel 1 nr. 1	
Artikkel 1 nr. 2 første ledd	
Artikkel 1 nr. 2 annet ledd	Artikkel 6 nr. 3, artikkel 34 nr. 1 og artikkel 34 nr. 4
Artikkel 1 nr. 3	
Artikkel 1a innledning	Artikkel 2 innledning
Artikkel 1a nr. 1	Artikkel 2 nr. 1
	Artikkel 2 nr. 2 og 3
Artikkel 1a nr. 1a	Artikkel 2 nr. 4
Artikkel 1a nr. 2	Artikkel 2 nr. 5
Artikkel 1a nr. 3	Artikkel 2 nr. 6
	Artikkel 2 nr. 7
Artikkel 1a nr. 4	Artikkel 2 nr. 8
Artikkel 1a nr. 5	
Artikkel 1a nr. 6	
	Artikkel 2 nr. 9–16
	Artikkel 3–5
	Artikkel 6 nr. 1 og 2
	Artikkel 7
Artikkel 2 nr. 1 innledning	Artikkel 8 nr. 1 innledning
	Artikkel 8 nr. 1 bokstav a)-c)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav a)	
Artikkel 2 nr. 1 bokstav b)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav p)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav c)	
Artikkel 2 nr. 1 bokstav d)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav q)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav da)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav e)	Artikkel 8 nr.1 bokstav e)
	Artikkel 8 nr. 1 bokstav f)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav ea)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav g)
	Artikkel 8 nr. 1 bokstav h)-o)
Artikkel 2 nr. 1 bokstav f)	
Artikkel 2 nr. 1 bokstav g)	
Artikkel 2 nr. 1 bokstav h)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav r)

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 2 nr. 1 bokstav i)	Artikkel 8 nr. 1 bokstav s) Artikkel 8 nr. 1 bokstav t) og u)
Artikkel 2 nr. 1a	Artikkel 34 nr. 2 og artikkel 34 nr. 3
Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 8 nr. 2 Artikkel 8 nr. 3 Artikkel 9 Artikkel 10
Artikkel 2a	Artikkel 35
Artikkel 3 nr. 1 første og fjerde ledd	Artikkel 15 nr. 3
Artikkel 3 nr. 1 annet ledd	
Artikkel 3 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 15 nr. 4
Artikkel 3 nr. 1a første ledd	Artikkel 25 nr. 1
Artikkel 3 nr. 1a annet ledd	Artikkel 25 nr. 2
Artikkel 3 nr. 1a tredje ledd	Artikkel 21 nr. 5
Artikkel 3 nr. 1a fjerde ledd	Artikkel 25 nr. 4
Artikkel 3 nr. 1b	
Artikkel 3 nr. 2	
Artikkel 3 nr. 3	Artikkel 26
Artikkel 3 nr. 4	
Artikkel 3 nr. 5	
Artikkel 3a nr. 1 første ledd	Artikkel 16 nr. 2
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd innledning	Artikkel 16 nr. 3 innledning
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav a)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav b)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav b)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav c)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav c)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav d)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav d)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav e)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav e)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav f)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav f)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav g)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav g)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav h)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav h)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav i)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav i)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav j)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav j)
Artikkel 3a nr. 1 annet ledd bokstav k)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav k)
Artikkel 3a nr. 2	Artikkel 16 nr. 4
Artikkel 3a nr. 3	Artikkel 22 nr. 1

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 3b nr. 1	Artikkel 20 nr. 2
Artikkel 3b nr. 2	Artikkel 20 nr. 3
Artikkel 3b nr. 3 første og annet ledd	Artikkel 20 nr. 11 første ledd
Artikkel 3b nr. 3 tredje ledd	Artikkel 20 nr. 11 annet og tredje ledd
Artikkel 3b nr. 4	Artikkel 21 nr. 4
Artikkel 3b nr. 5 første ledd	Artikkel 22 nr. 2
Artikkel 3b nr. 5 annet ledd	Artikkel 22 nr. 3
Artikkel 3b nr. 6	
Artikkel 3b nr. 7	Artikkel 20 nr. 12
Artikkel 3c nr. 1	Artikkel 21 nr. 1
Artikkel 3c nr. 2	Artikkel 21 nr. 2
Artikkel 3c nr. 3	
Artikkel 3c nr. 4	Artikkel 21 nr. 5
Artikkel 4 første ledd	Artikkel 11 nr. 1
Artikkel 4 annet ledd	Artikkel 11 nr. 2
	Artikkel 11 nr. 3
Artikkel 4 tredje ledd	Artikkel 13 nr. 4
Artikkel 4 fjerde ledd	Artikkel 11 nr. 5
Artikkel 4 femte ledd	Artikkel 11 nr. 4
	Artikkel 11 nr. 6
Artikkel 4 sjette ledd	Artikkel 11 nr. 7
	Artikkel 12
	Artikkel 13 nr. 1–3
	Artikkel 13 nr. 5–9
Artikkel 5 første ledd	Artikkel 36 nr. 1
Artikkel 5 annet ledd	Artikkel 36 nr. 2
	Artikkel 36 nr. 4
Artikkel 5 tredje, fjerde og femte ledd	Artikkel 36 nr. 5
Artikkel 5 sjette ledd	Artikkel 36 nr. 6
Artikkel 5 sjuende ledd	Artikkel 36 nr. 7
Artikkel 5 åttende ledd	Artikkel 36 nr. 8
Artikkel 6	Artikkel 37 nr. 1
Artikkel 7 nr. 1 første ledd	Artikkel 38 nr. 1, artikkel 38 nr. 2 og artikkel 38 nr. 3
Artikkel 7 nr. 1 annet ledd	Artikkel 38 nr. 4
Artikkel 7 nr. 1 tredje ledd	Artikkel 38 nr. 5

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 7 nr. 2	Artikkel 39 nr. 1 og artikkel 39 nr. 6
Artikkel 7 nr. 3	Artikkel 39 nr. 8
Artikkel 7 nr. 4	Artikkel 39 nr. 15
Artikkel 7 nr. 5 første ledd	Artikkel 39 nr. 16
Artikkel 7 nr. 5 annet ledd	Artikkel 39 nr. 9
Artikkel 7 nr. 5 tredje ledd	Artikkel 39 nr. 5 første ledd
Artikkel 7 nr. 5 fjerde ledd	Artikkel 39 nr. 5 annet ledd
Artikkel 7 nr. 6	Artikkel 39 nr. 12
Artikkel 7 nr. 7	Artikkel 39 nr. 13
Artikkel 8 nr. 1	Artikkel 14 nr. 1 og artikkel 14 nr. 2 innledning
Artikkel 8 nr. 2 innledning	Artikkel 14 nr. 2 innledning
Artikkel 8 nr. 2 bokstav a)	
Artikkel 8 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 14 nr. 2 bokstav f)
Artikkel 8 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 14 nr. 2 bokstav a) og b)
	Artikkel 14 nr. 2 bokstav c)-e) og artikkel 14 nr. 2 bokstav g)
	Artikkel 14 nr. 3
	Artikkel 14 nr. 4
Artikkel 8 nr. 3	
	Artikkel 15 nr. 1
Artikkel 8a	Artikkel 15 nr. 2
Artikkel 8b nr. 1	Artikkel 20 nr. 8
Artikkel 8b nr. 2	
Artikkel 8c	Artikkel 36
	Artikkel 15 nr. 5
Artikkel 8d nr. 1	Artikkel 17 nr. 1
Artikkel 8d nr. 2	Artikkel 17 nr. 2
Artikkel 8d nr. 3	Artikkel 17 nr. 3
Artikkel 8d nr. 4	Artikkel 17 nr. 4
	Artikkel 17 nr. 5
Artikkel 8d nr. 5	Artikkel 17 nr. 6
Artikkel 8d nr. 6	Artikkel 17 nr. 7 og artikkel 17 nr. 8
Artikkel 8d nr. 7	
Artikkel 8d nr. 8	Artikkel 17 nr. 9
Artikkel 8d nr. 9	Artikkel 17 nr. 10
	Artikkel 16 nr. 1

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 8e nr. 1 innledning	
Artikkel 8e nr. 1 bokstav a)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav b)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav b)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav c)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav c)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav d)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav d)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav e)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav e)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav f)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav f)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav g)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav g)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav h)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav h)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav i)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav i)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav j)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav j)
Artikkel 8e nr. 1 bokstav k)	Artikkel 16 nr. 3 bokstav k)
	Artikkel 16 nr. 3 bokstav l)-n)
Artikkel 8e nr. 2	Artikkel 16 nr. 4
	Artikkel 17 nr. 11
	Artikkel 18
	Artikkel 19
	Artikkel 20 nr. 1
	Artikkel 20 nr. 4
	Artikkel 20 nr. 5–7
	Artikkel 20 nr. 9 og 10
	Artikkel 21 nr. 3
Artikkel 8f	Artikkel 23
Artikkel 8g nr. 1	Artikkel 22 nr. 2
Artikkel 8g nr. 2 innledning	Artikkel 22 nr. 3 innledning
Artikkel 8g nr. 2 bokstav a)	Artikkel 22 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 8g nr. 2 bokstav b)	Artikkel 22 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 8g nr. 2 bokstav c)	Artikkel 22 nr. 3 bokstav b)
Artikkel 8g nr. 2 bokstav d)	Artikkel 22 nr. 3 bokstav c)
	Artikkel 22 nr. 3 bokstav d)
Artikkel 8g nr. 3	Artikkel 22 nr. 4
Artikkel 8g nr. 4	
Artikkel 8h	Artikkel 24
	Artikkel 25 nr. 3
	Artikkel 27 nr. 1–3

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 9 nr. 1	Artikkel 27 nr. 4, artikkel 28 nr. 1 og artikkel 28 nr. 9
Artikkel 9 nr. 1a	Artikkel 35 nr. 2
Artikkel 9 nr. 1b	Artikkel 35 nr. 3 og artikkel 28 nr. 6
Artikkel 9 nr. 1c	Artikkel 28 nr. 2
Artikkel 9 nr. 2	Artikkel 54 nr. 6
	Artikkel 28 nr. 3–5
	Artikkel 28 nr. 7 og 8
	Artikkel 29
	Artikkel 30
	Artikkel 31
	Artikkel 32
	Artikkel 33
	Artikkel 37 nr. 2
	Artikkel 37 nr. 3
	Artikkel 37 nr. 4
	Artikkel 39 nr. 2–5
	Artikkel 39 nr. 7
	Artikkel 39 nr. 10 og 11
	Artikkel 39 nr. 14
Artikkel 10 nr. 1	Artikkel 40 nr. 1
Artikkel 10 nr. 2	Artikkel 40 nr. 2
Artikkel 10 nr. 3	Artikkel 40 nr. 3
Artikkel 10 nr. 4	Artikkel 40 nr. 4
Artikkel 10 nr. 5	Artikkel 40 nr. 5
Artikkel 10 nr. 6	Artikkel 40 nr. 6
Artikkel 10 nr. 7	Artikkel 40 nr. 7
Artikkel 10 nr. 8	Artikkel 40 nr. 8 første ledd
Artikkel 10 nr. 9	Artikkel 40 nr. 8 annet ledd
Artikkel 10 nr. 10	Artikkel 40 nr. 9
Artikkel 10a nr. 1 innledning	Artikkel 41 nr. 1 innledning
Artikkel 10a nr. 1 bokstav a)	Artikkel 41 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 10a nr. 1 bokstav b)	Artikkel 41 nr. 1 bokstav b)
Artikkel 10a nr. 1 bokstav c)	Artikkel 41 nr. 1 bokstav c)
	Artikkel 41 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 10a nr. 2	Artikkel 41 nr. 2

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 10b	Artikkel 42
Artikkel 10c	Artikkel 43
Artikkel 11 første ledd	Artikkel 44 nr. 1
Artikkel 11 annet ledd	Artikkel 44 nr. 2
Artikkel 11a første ledd	Artikkel 45 nr. 1
Artikkel 11a annet ledd	Artikkel 45 nr. 2 og 3 Artikkel 45 nr. 4
Artikkel 11b nr. 1	Artikkel 48 nr. 1
Artikkel 11b nr. 2	Artikkel 48 nr. 2
Artikkel 11b nr. 3	Artikkel 48 nr. 3
Artikkel 11b nr. 4	Artikkel 48 nr. 4
Artikkel 11b nr. 5	Artikkel 46
Artikkel 11c nr. 1	Artikkel 47 nr. 1
Artikkel 11c nr. 2	Artikkel 47 nr. 1 innledning og artikkel 47 nr. 1 bokstav a) Artikkel 47 nr. 1 bokstav b) Artikkel 47 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 11c nr. 3 innledning	Artikkel 47 nr. 2 første ledd innledning
Artikkel 11c nr. 3 bokstav a)	Artikkel 47 nr. 2 første ledd bokstav a) Artikkel 47 nr. 2 første ledd bokstav b)
Artikkel 11c nr. 3 bokstav b)	Artikkel 47 nr. 2 første ledd bokstav c) Artikkel 47 nr. 2 annet ledd
Artikkel 11c nr. 4	Artikkel 47 nr. 3
Artikkel 11c nr. 5	
Artikkel 11c nr. 6	
Artikkel 11c nr. 7	
Artikkel 11ca	Artikkel 49
Artikkel 11d nr. 1	Artikkel 50 nr. 1
Artikkel 11d nr. 2	Artikkel 50 nr. 2 Artikkel 50 nr. 3
Artikkel 12	Artikkel 51
Artikkel 13 første ledd	Artikkel 52 nr. 1 og 2 Artikkel 52 nr. 3
Artikkel 13 annet ledd	Artikkel 52 nr. 4
Artikkel 13 tredje ledd	Artikkel 52 nr. 5

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
	Artikkel 53
Artikkel 14 nr. 1	Artikkel 54 nr. 1
Artikkel 14 nr. 2	Artikkel 54 nr. 2
	Artikkel 54 nr. 3
	Artikkel 54 nr. 4
	Artikkel 54 nr. 5
Artikkel 14 nr. 3	Artikkel 55 nr. 1 og 2
Artikkel 14 nr. 4	Artikkel 55 nr. 3
Artikkel 14 nr. 5	Artikkel 54 nr. 9
Artikkel 14 nr. 6	Artikkel 54 nr. 7
	Artikkel 54 nr. 8
Artikkel 14 nr. 7	Artikkel 54 nr. 10
Artikkel 14 nr. 8	Artikkel 54 nr. 11
	Artikkel 55 nr. 4
Artikkel 15 første ledd	Artikkel 56 nr. 1
Artikkel 15 annet ledd	Artikkel 56 nr. 2
Artikkel 15 tredje ledd	Artikkel 56 nr. 3
Artikkel 15 fjerde ledd	Artikkel 56 nr. 4
Artikkel 15 femte ledd	Artikkel 56 nr. 5
Artikkel 15a	Artikkel 57
Artikkel 16	
Artikkel 17 nr. 1	Artikkel 58 nr. 1
Artikkel 17 nr. 2	
Artikkel 17 nr. 3	Artikkel 58 nr. 2
Artikkel 17 nr. 4	Artikkel 58 nr. 3
Artikkel 17 nr. 5	Artikkel 58 nr. 4
Artikkel 18	Artikkel 59
Artikkel 19	Artikkel 60
	Artikkel 61
Artikkel 20 nr. 1	
	Artikkel 62 nr. 1
Artikkel 20 nr. 2 innledning	Artikkel 62 nr. 2 første ledd innledning
Artikkel 20 nr. 2 bokstav a)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav a)
	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav b)
	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav c)-h)

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 20 nr. 2 bokstav b)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav i) og artikkel 62 nr. 2 annet ledd
Artikkel 20 nr. 2 bokstav c)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav j)
Artikkel 20 nr. 2 bokstav d)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav k)
Artikkel 20 nr. 2 bokstav e)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav l)
Artikkel 20 nr. 2 bokstav f)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav m)
Artikkel 20 nr. 2 bokstav g)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav n)
Artikkel 20 nr. 2 bokstav h)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav o)
Artikkel 20 nr. 2 bokstav i)	Artikkel 62 nr. 2 første ledd bokstav p)-z)
Artikkel 20 nr. 3	Artikkel 62 nr. 3
Artikkel 20 nr. 4	Artikkel 62 nr. 4
Artikkel 20 nr. 5	Artikkel 62 nr. 5
Artikkel 20 nr. 6	Artikkel 62 nr. 6
Artikkel 20 nr. 7	Artikkel 62 nr. 7
	Artikkel 62 nr. 8
Artikkel 21	Artikkel 63
	Artikkel 64
Artikkel 22	Artikkel 65
Artikkel 23 nr. 1	Artikkel 66 nr. 1
Artikkel 23 nr. 2	Artikkel 66 nr. 2
Artikkel 23 nr. 3	Artikkel 66 nr. 3
Artikkel 23 nr. 4	Artikkel 66 nr. 4
	Artikkel 66 nr. 5
Artikkel 23 nr. 5	Artikkel 66 nr. 6
Artikkel 23 nr. 6	Artikkel 66 nr. 7
Artikkel 23 nr. 7	Artikkel 66 nr. 8
Artikkel 24 nr. 1	Artikkel 67 nr. 1
Artikkel 24 nr. 2	Artikkel 67 nr. 2
Artikkel 24 nr. 3	Artikkel 67 nr. 3
	Artikkel 67 nr. 4
Artikkel 25 nr. 1	Artikkel 68 nr. 1
Artikkel 25 nr. 2	Artikkel 68 nr. 2
Artikkel 25 nr. 3 innledning	Artikkel 68 nr. 3 innledning
Artikkel 25 nr. 3 bokstav a)	Artikkel 68 nr. 3 bokstav a)
Artikkel 25 nr. 3 bokstav b)	Artikkel 68 nr. 3 bokstav b)

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 25 nr. 3 bokstav c)	Artikkel 68 nr. 3 bokstav c)
Artikkel 25 nr. 3 bokstav d)	Artikkel 68 nr. 3 bokstav d)
Artikkel 25 nr. 3 bokstav e)	Artikkel 68 nr. 3 bokstav e)
Artikkel 25 nr. 3 bokstav f)	Artikkel 68 nr. 3 bokstav f)
Artikkel 25 nr. 3 bokstav g)	Artikkel 68 nr. 3 bokstav g), h) og i)
	Artikkel 68 nr. 3 bokstav j)
	Artikkel 68 nr. 3 bokstav k)-r)
Artikkel 25 nr. 4	Artikkel 68 nr. 4
	Artikkel 68 nr. 5
Artikkel 26 nr. 1	Artikkel 69 nr. 1
Artikkel 26 nr. 2 første ledd	Artikkel 69 nr. 2 første og tredje ledd
	Artikkel 69 nr. 2 annet ledd
	Artikkel 69 nr. 2 fjerde ledd
Artikkel 26 nr. 2 annet ledd	Artikkel 69 nr. 2 femte ledd
Artikkel 26 nr. 3	Artikkel 69 nr. 3
Artikkel 26 nr. 4	Artikkel 69 nr. 4
Artikkel 26 nr. 5	Artikkel 69 nr. 5 og 7
	Artikkel 69 nr. 6
Artikkel 26a nr. 1	Artikkel 34 nr. 1
Artikkel 26a nr. 2 første ledd	Artikkel 70 nr. 1 og 2
Artikkel 26a nr. 2 annet ledd	Artikkel 70 nr. 3
Artikkel 26a nr. 2 tredje ledd	Artikkel 70 nr. 4
Artikkel 26a nr. 3	Artikkel 71 nr. 1 og 2
Artikkel 26a nr. 4	Artikkel 70 nr. 5 og artikkel 71 nr. 3
	Artikkel 72
Artikkel 27	Artikkel 73
Artikkel 28	Artikkel 74
Artikkel 29 nr. 1 innledning	Artikkel 75 nr. 1 innledning
Artikkel 29 nr. 1 første strekpunkt	Artikkel 75 nr. 1 bokstav a)
Artikkel 29 nr. 1 annet strekpunkt	Artikkel 75 nr. 1 bokstav b)
	Artikkel 75 nr. 1 bokstav c)
Artikkel 29 nr. 1 tredje strekpunkt	Artikkel 75 nr. 1 bokstav d)
Artikkel 29 nr. 1 fjerde strekpunkt	Artikkel 75 nr. 1 bokstav e)
Artikkel 29 nr. 2	Artikkel 75 nr. 2

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 29 nr. 3	Artikkel 75 nr. 3
Artikkel 29 nr. 4	Artikkel 75 nr. 4
Artikkel 29 nr. 5	Artikkel 75 nr. 5 og 6
Artikkel 29 nr. 6	Artikkel 75 nr. 7
Artikkel 29 nr. 7	Artikkel 75 nr. 8
Artikkel 29 nr. 8	Artikkel 75 nr. 9
Artikkel 29 nr. 9	Artikkel 75 nr. 10
Artikkel 29 nr. 10	Artikkel 75 nr. 11
Artikkel 29 nr. 11 første ledd	Artikkel 75 nr. 12
Artikkel 29 nr. 11 annet ledd	
	Artikkel 75 nr. 13
Artikkel 30 nr. 1	Artikkel 76 nr. 1
Artikkel 30 nr. 2	Artikkel 76 nr. 2
	Artikkel 76 nr. 3
Artikkel 30 nr. 3	Artikkel 76 nr. 4
Artikkel 30 nr. 4	Artikkel 76 nr. 5
Artikkel 30 nr. 5	Artikkel 76 nr. 6
Artikkel 30 nr. 6	Artikkel 76 nr. 7
Artikkel 30 nr. 7	Artikkel 76 nr. 8
Artikkel 30 nr. 8	Artikkel 76 nr. 9
	Artikkel 76 nr. 10
Artikkel 30 nr. 9	Artikkel 76 nr. 11
Artikkel 31 nr. 1 og 2	Artikkel 77 nr. 1
	Artikkel 77 nr. 2
Artikkel 31 nr. 3	Artikkel 77 nr. 3
	Artikkel 77 nr. 4
	Artikkel 78
Artikkel 32	Artikkel 79
	Artikkel 80
Artikkel 33 nr. 1	Artikkel 81 nr. 1 første ledd
Artikkel 33 nr. 2	
Artikkel 33 nr. 2a	
Artikkel 33 nr. 2b	Artikkel 81 nr. 1 annet ledd
Artikkel 33 nr. 3	Artikkel 81 nr. 2
	Artikkel 82

Samtykke til godtakelse av forordning (EU) 2016/1624 om den europeiske grense- og kystvakten
(videreutvikling av Schengen-regelverket)

Forordning (EF) nr. 2007/2004	Denne forordning
Artikkel 34 første ledd	Artikkel 83 første ledd
	Artikkel 83 annet ledd
Artikkel 34 annet ledd	
Artikkel 34 tredje ledd	Artikkel 83 tredje ledd
	Vedlegg I
	Vedlegg II

=====

Bestilling av publikasjoner

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon

www.publikasjoner.dep.no

Telefon: 22 24 00 00

Publikasjonene er også tilgjengelige på

www.regjeringen.no

Trykk: 07 Media AS – 04/2019

